

Vedetele Fluviale de la Tulcea

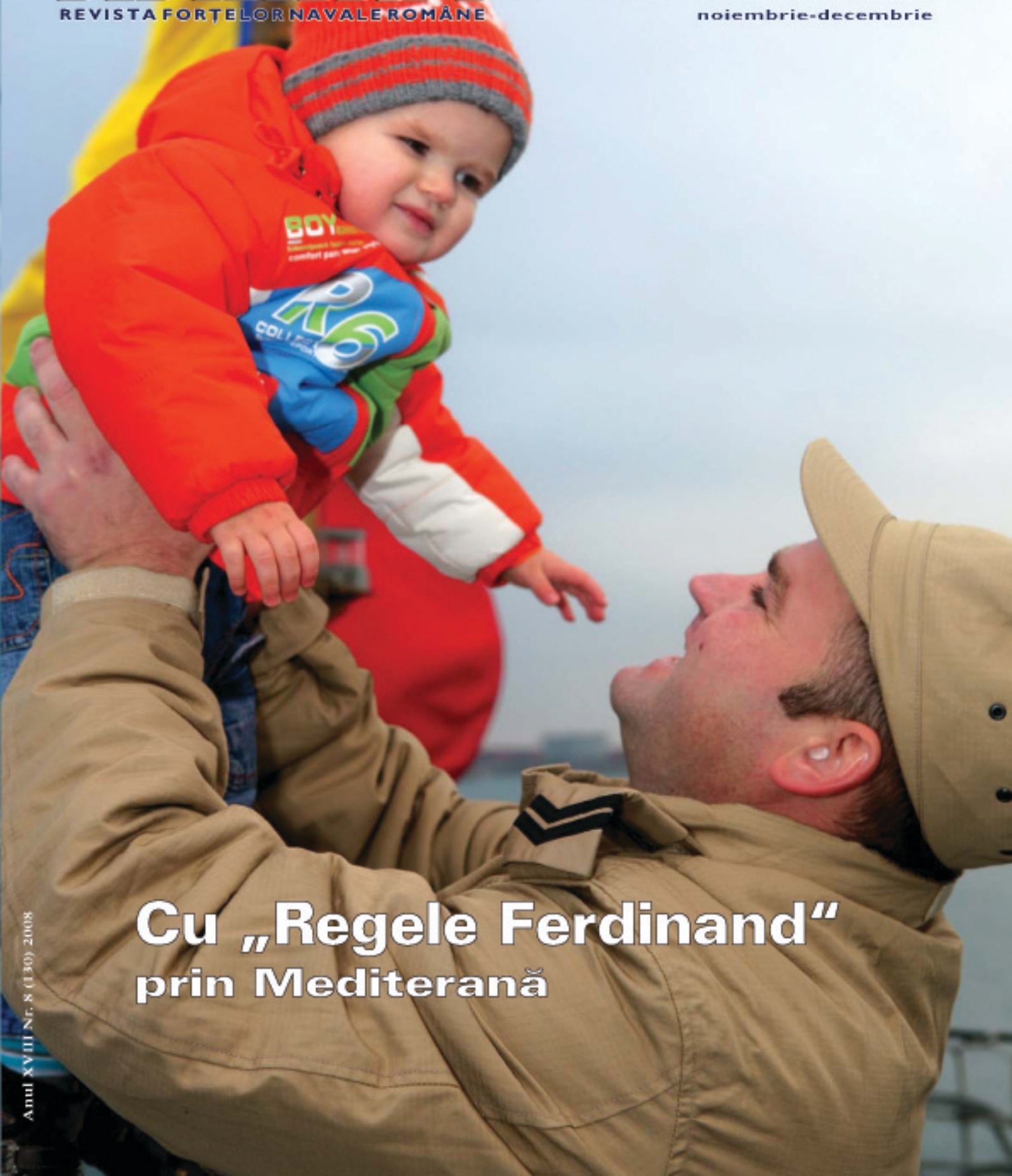

www.navy.ro

MARINĂ ROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALEROMÂNE

noiembrie-decembrie

**Cu „Regele Ferdinand”
prin Mediterană**

Ochiul Flotei

▲ **18 noiembrie 2008, Docul plutitor nr. 1, Șantierul Naval Constanța.**

N.S. Mircea, surprinsă pe doc pentru lucrări de reparații și întreținere curente, în imagine la galionul navei.

Foto: Bogdan DINU

November 18, 2008, Floating Dock No. 1, Constanța Naval Shipyard.

N.S. Mircea underwent some repair and maintenance work, pictured here is the ship's galley.

◀ **26 noiembrie 2008, Portul militar Constanța.**

În așteptarea sosirii fregatei *Regele Ferdinand*. Revista „Marina Română” a apărut deja!

Foto: Ștefan CIOCAN

November 26, 2008, the Military Port of Constanța

Waiting for the arrival of *Regele Ferdinand* Frigate. “Romanian Navy” Magazine has already been issued!

▲ **6 noiembrie 2008, Mahmudia, Brațul Sf. Gheorghe, km.90.**

Exercițiu de antrenament pe fluviu al Secției a II-a de la Tulcea a Divizionului 88 Vedete Fluviale.

Foto: Bogdan DINU

November 6, 2008, Mahmudia, Sf. Gheorghe Arm, Km. 90

Training exercise on the river of the River Gunboat Division 88 done by the 2nd Section from Tulcea.

► **22 octombrie 2008, Portul militar Brăila, vedeta blindată Rahova (176).**

De Ziua Porților Deschise copiii au „ocupat” navele.

Foto: Ștefan CIOCAN

October 22, 2008, the Military Port of Brăila, Rahova (176) Armoured Gunboat.

On the occasion of Doors Open Day, the children „took over” the ships.

► **6 noiembrie 2008, Tuzla, Marea Neagră.**

Instantaneu surprins din elicopterul IAR 330 Puma Naval în timpul antrenamentelor de salturi libere ale scafandrilor EOD.

Foto: Mihai EGOROV

November 6, 2008, Tuzla, The Black Sea.

Snapshot took from the IAR 330 Puma Naval Helicopter during the free fall jumps training of the EOD divers.

Coperta 1: Caporalul Paul Leahu
îmbrățișându-și copilul la revenirea
din misiunile executate de fregata
Regele Ferdinand.
(Foto: Ștefan CIOCAN)

Coperta 4: „Mecanic la suprafață”.
Aspect din timpul misiunii pe Dunăre
a vedetelor fluviale de la Tulcea.
(Foto: Bogdan DINU)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ 4

PAVILION NATO

Cu „Regele Ferdinand” prin Mediterană 10

COOPERARE REGIONALĂ

Misiune pentru pace 17

O zi în Kosovo 20

INSTRUCȚIE

Temerarii adâncurilor 22

MONITOR PE DUNĂRE 24

INTERVIUL REVISTEI 26

AVIAȚIA NAVALĂ 29

SECURITATE MARITIMĂ SEAPOW 2008 32

PSIHOLOGIE NAVALĂ 38

EVENIMENT 46

ARMADA de ROUEN 2008 50

SIAJUL ISTORIEI

Marinarii în apărarea Galațiului - 1918 54

Mascotele navelor românești (I) 56

Testamentul Regelui Ferdinand 58

Ne apropiem de finele anului 2008. Cu bucurie în suflete așteptăm tradiționalele sărbători de iarnă, împărțim clipele de magie alături de familii, primim și transmitem sentimente și urări sincere între prieteni, camarazi și cei dragi.

La fel de tradițional, la sfârșitul fiecărui an, obișnuim să ne analizăm, să cântărim eficiența muncii și eforturilor depuse; pe scurt, obișnuim să facem bilanțuri. Acesta este un lucru normal în viața fiecărui om, în viața fiecărei organizații, este modul prin care ne ajustăm acțiunile viitoare în funcție de rezultatele pe care le-am obținut, sau nu, până în prezent.

Este cert că Forțele Navale Române, au cu ce se mândri în anul 2008, ținând cont de complexitatea și multitudinea provocărilor cărora le-au făcut față.

Reamintesc, pe plan intern, de exercițiile LITORAL 08, GETICA 08 și participarea cu forțe la asigurarea desfășurării în siguranță a summit-ului NATO. De asemenea, pe plan internațional, am participat la numeroase exerciții și operații multinaționale, printre care BLACKSEA PARTNERSHIP, BLACKSEAFOR, JACKAL STONE, CERTEX, NOBLE MIDAS, NUSRET, ROFND XVI și ROFND XVII și, nu în ultimul rând, ACTIVE ENDEAVOUR.

De remarcat este faptul că anul acesta activitățile Forțelor Navale se disting prin câteva elemente de noutate, care ne dau satisfacții și încredere. Astfel, pentru prima oară, militari din Batalionul 307 Infanterie Marină se află în teatrul de operații Kosovo, în cadrul Grupului de Luptă Multinațional de Vest al misiunii NATO, KFOR. După ce în perioada februarie-august primul detașament de infanteriști marini și-a desfășurat activitatea în zona Pec din Kosovo, în acest moment alți 86 de militari ai aceluiași batalion execută misiuni în această zonă.

În același context, doresc să remarc o realizare importantă a Forțelor Navale Române, și anume, afirmarea nivel II NATO, obținută de fregata *Regele Ferdinand* pe timpul participării la exercițiul NOBLE MIDAS 08, la sfârșitul lunii septembrie. Pentru al patrulea an consecutiv, Forțele Navale au participat la operația ACTIVE ENDEAVOUR, demonstrând o dată în plus că suntem efectiv angrenați alături de aliații noștri din NATO la efortul comun de descurajare a traficului ilegal de armament, persoane și substanțe interzise în bazinul Mării Mediterane. Trebuie evidențiat faptul că această certificare nivel II NATO

Contraamiral Dorin DĂNILĂ
Șeful Statului Major
al Forțelor Navale

mandatează Forțele Navale ca, pe viitor, să admită participarea navelor proprii, la misiuni în cadrul Alianței, prin Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare.

Un moment important al misiunii în Marea Mediterană l-a constituit vizita fregatei *Regele Ferdinand* în portul Haifa, cu ocazia împlinirii a 60 de ani de existență a statului Israel, de altfel aceasta fiind și prima escală a unei nave militare românești într-un port israelian.

Pe linia înzestrării, avem satisfacția derulării în grafic a programului SCOMAR, a implementării sistemului transmițerii de date LINK 11 și a intrării în dotarea noastră a celui de-al treilea elicopter PUMA NAVAL, elemente foarte importante care vor contribui la atingerea unora dintre obiectivele majore ale Forțelor Navale.

Nu în ultimul rând, vreau să amintesc de marșul de instrucție pe care nava școală *Mircea* l-a efectuat în această vară. Cu 82 de studenți și elevi ai Academiei Navale și Școlii Militare de Maiștri de Marină, și 6 cadeți străini, la bord, pe timpul celor 116 zile de marș, nava școală *Mircea* a parcurs 9400 de mile marine, a vizitat 10 porturi europene și a participat la 3 festivaluri maritime. Această misiune a reprezentat un real succes, contribuind la ridicarea nivelului de pregătire a viitoarelor cadre ale marinei militare dar și la promovarea valorilor maritime românești pe plan internațional.

Pe fondul acestor activități reprezentative, nu trebuie să uităm de miile de ore de marș de antrenament dar și de instrucția și pregătirea de la uscat, pe care personalul Forțelor Navale le-a executat. De asemenea, nu trebuie să uităm că în spatele rezultatelor pozitive se află logisticienii, planificatorii, organizatorii, conducătorii acestor exerciții, fără de care activitățile noastre nu ar fi putut fi desfășurate.

2008 a fost anul în care Forțele Navale au executat în totalitate misiunile de tragere incluse în plan, fie că a fost vorba de lansarea de rachete, lansări de torpile, de bombe reactive, de tragerile de artilerie executate de navele maritime și fluviale sau de ședințele individuale de tragere executate de SGV în cadrul Școlii de Aplicație sau de cadrele din structura Forțelor Navale.

A fost un an plin, care ne-a adus satisfacții dar am înregistrat și unele neajunsuri. De aceea, anul viitor, ne-am propus să ne conjugăm eforturile, în special pe respectarea cu strictețe a regulamentelor militare și legilor țării, a instrucțiunilor privind securitatea în muncă. Una dintre prioritățile de bază, atât la nivelul Statului Major General cât și al Statului Major al Forțelor Navale, va fi rezolvarea problemelor sociale ale personalului, în concordanță cu posibilitățile pe care ni le oferă legislația în vigoare.

Ne vom preocupa de îmbunătățirea nivelului de instrucție și vom continua procesul de modernizare a tehnicii navale de luptă, astfel încât să putem îndeplini obiectivele naționale și să răspundem, în mod profesionist, obligațiilor pe care țara noastră și le-a asumat în cadrul NATO.

Împreună cu dumneavoastră îmi doresc ca prin activitatea noastră să consolidăm poziția Forțelor Navale în cadrul Armatei României, să demonstrăm necesitatea Forțelor Navale pentru o țară cu ieșire la mare și să ne dovedim contribuția și utilitatea în cadrul Alianței Nord-Atlantice.

Tuturor celor care, prin natura serviciului, contribuie la bunul mers al lucrurilor în Forțele Navale, de la soldat și gradat voluntar sau salariat civil la amiral, tuturor celor care se simt legați de mare și marină, precum și familiilor acestora, le doresc să fie sănătoși, un sfârșit de an cât mai plăcut alături de cei dragi, multă fericire și împliniri în Noul An!

**„LA MULȚI ANI ȘI VÂNT BUN DIN PUPA!”
FORTELOR NAVALE ROMÂNE ■**

Șeful Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, a efectuat, în perioada 4-6 noiembrie, o vizită oficială în Regatul Hașemit al Iordaniei, la invitația omologului său, președintele Comitetului întrunit al șefilor de state majore ale Forțelor Armate Iordaniene, generalul Khalid Al-Sarayreh. În timpul convorbirilor, au fost abordate aspecte ale cooperării militare bilaterale, ambii oficiali apreciind creșterea nivelului acestora în ultimii doi ani și subliniind necesitatea păstrării tendinței ascendente prin intensificarea activităților din domeniile existente și prin găsirea de noi oportunități de cooperare în viitor. Programul delegației române a mai inclus vizitarea Academiei pentru Studii de Apărare „King Abdullah II” și a unor unități militare. (L.M.)

The chief of the Romanian General Headquarters, Admiral PhD. Gheorghe Marin, visited Hashemite Kingdom of Jordan on the 4th-6th of November. It was an official meeting, the admiral was invited by his homologous, the president of the United Committee of the general staff commanders of Jordanian Forces, general Khalid Al-Sarayreh. During the meeting, aspects of bilateral military cooperation were discussed and both of the officials appreciated its development in the last couple of years. There was also emphasized the necessity of maintaining the ascending tendency by means of intensifying the activities from the existing fields and by considering new future cooperation opportunities. The time table of the Romanian delegation also contained a visit to „King Abdullah II” Defense Studies Academy and of some military units.

Foto: Ștefan Ciocan

Nava de comandament a Flotei a 6-a americane, *USS Mount Whitney*, a efectuat o escală cu durata de patru zile în portul Constanța, în perioada 31 octombrie - 4 noiembrie. Programul vizitei a inclus și o întâlnire la Comandamentul Flotei, unde au avut loc convorbiri pe probleme administrative și logistice. De asemenea, comandorul Owen P.Honors, comandantul navei, a fost primit de contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică, comandantul Flotei. *USS Mount Whitney* se află în Marea Neagră cu ocazia exercițiului Black Sea Partnership Cruise 2008 care urmărește consolidarea parteneriatelor regionale și îmbunătățirea securității și siguranței maritime în zona de responsabilitate a Flotei a 6-a americane. Ultima vizită a navei *USS Mount Whitney* la Constanța s-a derulat între 22 -24 septembrie 2007 la prima ediție a exercițiului Black Sea Partnership Cruise. (B.D.)

USS Mount Whitney, the flag ship of the 6th American Fleet, had a four-day stop in Constanta harbor between October 31 and November 4. The visit also included a meeting on administrative and logistics problems at the Fleet Headquarters. Commander Owen P. Honors, the commanding officer of the ship, was received by Fleet Rear Admiral Mircea Rusmanica, the Fleet Commander. *USS Mount Whitney* is in the Black Sea for the Black Sea Partnership Cruise 2008, which aims at reinforcing regional partnerships and improving security and maritime safety in the American 6th Fleet's area of responsibility.

Foto: Ștefan Ciocan

Șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă s-a întâlnit sâmbătă 1 noiembrie la Constanța, cu viceamiralul Bruce W. Clingan, comandantul Flotei a 6-a a SUA. În cadrul discuțiilor au fost abordate probleme privind cooperarea bilaterală între Forțele navale din cele două țări, stadiul procesului de reformă în Forțele Navale Române și măsurile adoptate pentru creșterea interoperabilității cu forțele navale din țările NATO, participarea la exerciții multinaționale și operația ACTIVE ENDEAVOUR. De asemenea a fost analizată contribuția Forțelor Navale Române în cadrul procesului de creștere a cooperării, încrederii și stabilității în zona Mării Negre și au fost identificate noi forme de cooperare între marinele celor două țări. Vizita viceamiralului Bruce W. Clingan a avut loc în contextul prezenței în Portul Constanța a navei de comandament a Flotei a 6-a americane, *USS Mount Whitney*. (M.E.)

Rear Admiral Dorin Dănilă, Chief of the Navy Staff, had a meeting with Vice Admiral Bruce W. Clingan, Commander of the USA 6th Fleet in Constanta on November 1. during this meeting they discussed naval cooperation, measures to increase interoperability with NATO members, multi-national exercises participation, and ACTIVE ENDEAVOUR operation.

Foto: Ștefan Ciocan

În perioada 3-13 noiembrie Componenta Operațională Navală a participat la exercițiul de instruire prin simulare, BRAVE WARRIOR 08, desfășurat la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale. Exercițiul la care au participat peste 90 de ofițeri și maștri militari a avut ca scop pregătirea Componentei Operaționale Navale pentru planificarea și conducerea unei operații de răspuns la criză în cooperare cu alte categorii de forțe prin utilizarea sistemului de instruire JCATS. Obiectivele urmărite au fost creșterea capacității de luare a deciziei de către grupul de comandă a Componentei Operaționale Navale, antrenarea personalului participant în utilizarea procedurilor standard NATO de pregătire și executare a misiunilor specifice, alături de obiectivele specifice de verificare a capacității de comandă-control a forțelor subordonate, verificarea capacității de acțiune în situație de criză și aplicarea și confirmarea procedurilor de operare standard în vigoare. (O.B.)

Between 3rd and 13th of November, 2008, the Naval Operational Component (NOC) participated to BRAVE WARRIOR 08 simulation exercise, which took place at the Naval Forces Training, Simulation and Evaluation Center.

Foto: Ștefan Ciocan

În baza Decretului Președintelui României nr. 1011 din 31.10.2008 contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, a fost avansat la gradul de contraamiral.

Foto: Ștefan Ciocan

În baza Decretului Președintelui României nr. 1176 din 05.12.2008 comandorul Romulus Hâldan, comandantul Bazei Navale, a fost avansat la gradul de contraamiral de flotilă.

Foto: Valentin Ciobărcă

În baza Decretului Președintelui României nr. 999 din 30.12.2008 contraamiralul dr. Cornel Mihai, locțiitorul Șefului Departamentului pentru Politică de Apărare și Planificare a fost trecut în rezervă.

Dragorul maritim *Locotenent Dimitrie Nicolescu* (29), navă care face parte din Divizionul 146 Nave minare-deminare, a sosit în portul militar Constanța pe data 12 noiembrie după ce a participat timp de 10 zile la exercițiul internațional „NUSRET 2008“, organizat de Forțele Navale ale Turciei. Începând de anul acesta exercițiul are o nouă denumire care a înlocuit-o pe cea din anii trecuți - TURKISH MINEX - fără a altera însă în vreun fel modul de desfășurare. Pe parcursul misiunii nava a participat la exerciții alături de nave ale țării gazdă, ale Germaniei, Marii Britanii și Greciei. De asemenea, anul acesta la bord nu s-a mai aflat nici Grupa de scafandri EOD. **(B.D.)**

The *Lieutenant Dimitrie Nicolescu* (29) minesweeper, one of the ships of the 146 mine countermeasures Division, arrived in the military harbor of Constanta on the 12th of November. It participated in the NUSRET 2008, international training for 10 days which was organized by the Naval Forces of Turkey.

Foto: Bogdan Dinu

Foto: Ștefan Ciocan

În fiecare an, pe 31 octombrie, în toate statele riverane Pontului Euxin este sărbătorită Ziua Internațională a Mării Negre. Instituită în anul 1996, când, toate cele șase țări costiere au semnat, la Istanbul „Planul Strategic de Acțiune pentru Reabilitarea și Protecția Mării Negre”, Ziua Mării Negre a reunit la Constanța reprezentanți ai Forțelor Navale, ai Complexului Muzeal de Științe ale Naturii, ai Ligii Navale Române și Direcției Poliției de Frontieră. Simpozionul tematic „Marea și oamenii săi”, organizat cu acest prilej a pus accentul pe rolul marilor personalități oceanografice în promovarea României în lume. **(M.E.)**

Every year, on October 31, the International Day of the Black Sea is celebrated in all the countries bordering the Black Sea. Since 1996, when the Strategic Plan for Rehabilitation and Protection of the Black Sea was signed in Istanbul, the International Day of the Black Sea has brought together in Constanta the representatives of the Naval Forces, of the Natural Sciences Museum, of the Romanian Naval League and of the Coast Guard.

Pentru prima dată, Ziua Armatei Române a fost sărbătorită de locuitorii municipiului Mangalia, alături de soldații voluntari din Forțele Navale. Sâmbătă, 25 octombrie, o nouă serie de soldați voluntari de la Școala de Aplicație a Forțelor Navale *Viceamiral Constantin Bălescu* a depus jurământul militar în Piața Republicii. Într-un cadru solemn și plin de semnificație, 151 de soldați voluntari au rostit cuvintele sacre ale jurământului față de țară. Emoția rostirii jurământului militar, a fost simțită atât de voluntarii, care consimțeau să devină militari ai Forțelor Navale Române, cât și de părinții, rudele și prietenii acestora veniți din toată țara. Alături de soldații voluntari, la eveniment au fost prezenți reprezentanți ai Forțelor Navale, cadre militare în rezervă și retragere, oficialități centrale și locale. **(O.B.)**

On Saturday, October 25th, a new class of privates from the Vice Admiral Constantin Balescu Navy Application School took the military oath in The Republic Square. In a grave and solemn atmosphere, 151 privates uttered the sacred words of their oath of allegiance to the country.

Foto: Olivia Bucioacă

Șeful Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, a participat în zilele de 19 și 20 noiembrie, la Bruxelles, la Reuniunea Comitetului Militar al NATO la nivelul șefilor apărării (ai statelor majore generale). Pe parcursul mai multor sesiuni de lucru, participanții au dezbătut probleme legate de operațiile și misiunile ce se desfășoară sub egida Alianței Nord-Atlantice, cu accent pe misiunile din Kosovo și Afganistan și pe operațiile maritime. Totodată, au fost luate în discuție unele aspecte militare specifice pregătirii summitului NATO din aprilie 2009. La lucrările reuniunii de toamnă a Comitetului Militar al NATO la nivelul șefilor apărării (ai statelor majore generale) au fost prezenți peste 50 de șefi ai apărării din statele membre ale NATO, din țările partenere și din state membre ale Dialogului Mediteranean. **(L.M.)**

The chief of the Romanian General Headquarters, Admiral PhD. Gheorghe Marin, took part in the NATO Military Committee Reunion of the general staff commanders on the 19th and 20th of November in Brussels. During a series of work sessions, the participants discussed the issues concerning the operations and missions under the North Atlantic Alliance underlining the missions in Kosovo and Afghanistan and the maritime operations.

Foto: www.defense.ro

Comandorii (r) Gheorghe Avram, Doru-Alexandru Ionescu, Mircea Matei

Comandor (r) Romeo Hagiac

Comandor (r) Nicolae Preda

Din primăvara acestui an, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, a decis ca la aniversarea zilei de naștere a fiecărui marinar veteran să i se confere Emblema de Onoare a Statului Major al Forțelor Navale. După ce de Ziua Marinei șeful Statului Major al Forțelor Navale a decorat personal mai mulți veterani, printre care s-au numărat comandorii (r) Mihai Chiriță și Cristea Georgescu, în luna octombrie a venit rândul comandorilor (r) Romeo Hagiac (promoție 1943) și Nicolae Preda (promoția 1942 „Dezrobirea”) iar pe 17 noiembrie, chiar de ziua Academiei Navale, rectorul instituției, comandorul Dan Hăulică a înmănat emblema de onoare comandorilor (r) Gheorghe Avram (n.20 decembrie 1915, promoția 1941), Doru-Alexandru Ionescu (n. 29 noiembrie 1921, promoția 1942 „Desrobirea”) și Mircea Matei (n. 9 decembrie 1923, promoția 1945). **(M.P.)**

This spring the Chief of Navy Staff, Rear Admiral Dorin Dănilă, decided that on his birthday every Navy veteran will receive the Navy General Staff emblem.

Pe 17 noiembrie Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a sărbătorit 136 de ani de existență a învățământului militar de marină. Deși a lipsit fastul și amploarea manifestărilor de anul trecut, instituția nu a lăsat să treacă neobservat evenimentul. Astfel, cu această ocazie a fost organizată cupa studenților din anul I la volei, handbal, atletism și natație, au avut loc spectacole susținute de ansamblul „Doina” aparținând Ministerului Apărării dar și de către studenții instituției precum și premiarea celor de la Facultatea de Marină Civilă care au obținut rezultate foarte bune în procesul de învățământ. Subsumat manifestării a fost și workshop-ul cu tema „Cerințe privind dezvoltarea învățământului militar de marină în perspectiva dotării Forțelor Navale cu nave tip corvete multirol și vânătoare de mine” desfășurat pe data de 14 noiembrie la Facultatea de Marină Militară și la care au participat numeroși comandanți de unități din Forțele Navale Române. **(B.D.)**

On November 17 „Mircea cel Bătrân” Naval Academy celebrated 136 years of military education. Without the pomp and circumstances of the previous year's celebration, this year's event did not go unnoticed. Thus, on this occasion there took place a volleyball, handball, athletics and swimming competition for first year students. The Ministry of Defense's Doina ensemble as well as students of the Academy performed. A-students from the Merchant Navy Faculty received awards.

Foto: Ștefan Ciocan

Regele Ferdinand afirmat NATO Nivel II

Locotenent Răzvan Cosmin CRINTEA

În perioada 25 septembrie – 1 octombrie 2008 fregata *Regele Ferdinand* (F221) a susținut și trecut un test de maturitate și profesionalism reprezentat de evaluarea în vederea afirmării NATO, nivelul II. Comisia de evaluare compusă din 7 membri (un ofițer norvegian – șeful echipelor de evaluare de la F 221 și fregata bulgară *Drazki* (F 41), unul german – șeful echipei de evaluare al fregatei *Regele Ferdinand*, doi ofițeri greci, doi români și un maestru principal american) a sosit la bord în dimineața de 25 septembrie, în portul Catania, Italia, și a intrat imediat „în pâine” prin interviurile avute cu echipa de comandă. Ne-am dat seama imediat că interlocutorii noștri, profesioniști de excepție, se aflau la bord cu unicul scop de a stabili exact dacă România prin fregata *Regele Ferdinand* poate acționa cu succes într-o grupare NATO și poate îndeplini orice misiune - în funcție de capacitățile navei - ordonată de către Alianță.

Deși tensiunea plutea în aer, pentru că niciunui profesionist nu-i place să fie privit, uneori cu ochi critic, în timp ce își execută atribuțiile, manevra de plecare din Catania pe data de 26 septembrie s-a desfășurat ca de obicei, conform standardelor pe care acest echipaj le-a

deprins și impus încă din anul 2004, de la preluarea navei din Marea Britanie.

Sâmbătă 27 septembrie, 2008, ora 08.45, nava în $\varphi = 36^{\circ}56' N$, $\lambda = 016^{\circ}28' E$, în Da = 090°, V = 12 Nd, „LA POSTURILE DE MANEVRA PENTRU REMORCAJ, nava trece în starea de etanșeitate 3Y și manevrează pentru a acorda asistență fregatei spaniole «Numancia»”. Oare acest exercițiu este evaluat? Contează mai puțin... fiecare membru al echipajului

Lansarea RHIB-ului la apă pentru un exercițiu de „Om la apă”.

Foto: F 221

știe ce are de făcut. Șeful de echipaj raportează: „...parâma și materialele pentru remorcaj sunt pregătite”; ofițerul de cart execută manevra inițială de apropiere și la distanța de un cablu față de SPS *Numancia* predă comanda ofițerului cu navigația. Nava manevrează perfect ocupând poziția pentru remorcaj, parâma este la bordul *Numanciei*. Timp de 45 de minute fregata spaniolă este remorcată de către F 221 și exercițiul se încheie... cu foarte bine... simte toată lumea. Ora 11.00: EXERCITIUL, EXERCITIUL, EXERCITIUL – „Avarie la cârmă... timonierul în camera cârmei”. Nava își menține totuși drumul (cârma este blocată 15 puncte stânga) cu ajutorul manevrei diferențiate a turbinelor și datorită profesionalismului personalului de cart din comandă și punct comandă mașini. „Avaria” la cârmă este remediată, se execută verificările din camera cârmei, comanda de rezervă și, în final, din puntea de comandă. Ora 13.57: „ALARMĂ DE LUPTĂ, nava trece în OPS CONTROL. Pregătiți instalația de 76 mm pentru tragere. Asupra țintei din relevment adevărat 061° la distanță 26 cabluri, FOC!!!!” „Well done!” au fost singurele cuvinte ale șefului echipei de evaluare (germanii vorbesc puțin și la obiect). Ora 16.11: regula SAFEGUARD (se anunță un exercițiu) intră în vigoare. „OM LA APĂ, OM LA APĂ, OM LA APĂ în bordul babord,

manevra și echipajul bărcii de salvare la post, înotătorul de serviciu la post, echipa medicală pe puntea 01, bordul tribord. Amândouă mașinile 56 înainte, cârma bandă stânga, pavilionul X-39 la semn”. Ora 16.17: OSCAR-ul (manechinul folosit pe post de marcă a omului căzut în apă) a fost recuperat cu barca de serviciu. Ora 17.32: „EXERCITIUL, EXERCITIUL, EXERCITIUL: INCENDIU la 01J AFU – acționează SSEP – grupa de vitalitate permanentă”. Și SSEP-ul a acționat ca de obicei, conform standardelor și a deprinderilor dobândite la FOST (Flag Officer Sea Training) și menținute cu succes până în acest moment.

Și ziua de 27 septembrie se încheia cu o interogare efectuată navei „suspecte” *Jupiter II – HMS Roebuck*. Fusese o zi dificilă dar echipajul era pe deplin conștient că se încheie cu bine și că era doar începutul...

Și așa s-a și întâmplat pe parcursul zilelor de 28, 29, 30 septembrie și 1 octombrie: exerciții antisubmarin, de apărare antiaeriană, de război electronic, de re aprovizionare cu combustibil - bineînțeles și re aprovizionări cu combustibil reale -, de căutare și salvare pe mare, NBCD.

Pe data de 1 octombrie echipa de evaluare a fost debarcată, lăsând în urmă un echipaj care își făcuse datoria, în ciuda limitărilor tehnice, a defecțiunilor inerente și a oboselii datorate succesiunii rapide a activităților. Fregata *Regele Ferdinand* a obținut calificativul maxim în raport cu capacitățile deținute: SATISFACTORY. Da... nu e nici un joc de cuvinte, nu e o glumă. Calificativul maxim este SATISFACTORY, inferioare fiind MARGINAL și UNSATISFIED.

Miercuri 1 octombrie, ora 10.00. După debarcarea evaluatorilor NATO, fregata *Regele Ferdinand* a întors cu viteză maximă către est. Nu era timp de

Foto: F 221

Instantaneu din cabina de navigație pe timpul unui exercițiu de „Alarmă de luptă”

pierdut, nava trebuia să își ocupe locul în formație cu navele SNMG-2, pentru că în cel mai scurt timp începea exercițiul tactic, faza a doua.

Trebuie să menționăm că în același timp, fratele locotenentului Crințea Răzvan Cosmin, sublocotenentul Crințea Bogdan, își făcea datoria față de țară, servind în Batalionul 341 Rechinii Albi, în Irak, batalion aflat sub comanda locotenent-colonelului Vreme Vasile. De aici, din Mediterană, transmitem salutările noastre camarazilor ce-și desfășoară activitatea în soarele fierbinte al Irakului. Le urăm sănătate și succes în misiunea pe care o au. Să se întoarcă cu glorie, sub scut! Și nu în cele din urmă, ferice părintele ce are doi fii servind sub tricolor în teatrele de operații (cel mare – Răzvan, mezinul – Bogdan). Îi urăm, de asemenea, sănătate și viață lungă. (M.S.)

Fregata *Regele Ferdinand* la intrarea în Portul Mersin, Turcia

Foto: F 221

NATO Level II granted to Regele Ferdinand Frigate

Between September 25 and November 1, 2008, Regele Ferdinand Frigate (F221) was evaluated at NATO Level II which stood for a maturity and professionalism test. The evaluation team, consisting of one Norwegian officer – the chief of F 221 evaluation teams, the Bulgarian frigate *Drazki* (F 41), one German officer – the chief of the evaluation team for Regele Ferdinand, two Greek officers, two Romanians and an American Chief Petty Officer boarded Regele Ferdinand on the morning of Sept. 25, in the Catania port, Italy, and got right down to business by interviewing the command. On October 1, the evaluation team left the ship and a team which had done its job despite technical limitations, inherent malfunctions and fatigue due to the rapid sequence of activities. Regele Ferdinand obtained the maximum score that its capabilities allowed: SATISFACTORY. Yes, there is no play upon words, nor a joke. The maximum score is SATISFACTORY, which is superior to MARGINAL and UNSATISFIED. Wednesday, October 1, 10.00 hours. After the departure of the NATO evaluators, Regele Ferdinand, steered eastward, at full speed. There was no time to waste, the ship had to take her place back in formation alongside the other SNMG-2 ships because the second phase of the tactical exercise would commence shortly.

A patra participare la ACTIVE ENDEAVOUR pentru Forțele Navale

Cu „Regele Ferdinand” prin Mediterană

Text: căpitan Victor George DUREA
Foto: Fregata Regele Ferdinand (F 221)

„Pregătirea echipajului pentru adunare la pupa. Serviciile de gardă și cart la cheu adunarea pe puntea heliport!”, a fost o comandă plăcută pentru cei 203 membrii ai echipajului după perioada de patrulare de nouă zile petrecută în Marea Mediterană. S-a întâmplat în portul Souda din Creta, „a doua casă a fregatei Regele Ferdinand”.

Au urmat patru zile în care nava și echipajul trec în poziția „refacerea capacității operaționale”, dar „gata de acțiune” în scurt timp de la notificare, prilej cu care aspectul marinăresc al navei este refăcut, plinurile sunt completate, măsurile de securitate sunt stabilite și puse în aplicare, toate în cadrul rutinei unui mecanism bine pus la punct. Învoirile la cheu au reprezentat o ocazie pentru refacere, activități sportive pe terenurile bazei din apropiere, recreere precum și posibilitatea de a afla „vești de acasă” – cu telefoane înroșite și chat-ul din internet-cafe-urile din apropiere – câștigul modernismului în telecomunicații.

Miercuri, 15 octombrie 2008, fregata a început operația ACTIVE ENDEAVOUR (OAE), îndreptându-se către zona de responsabilitate alocată de CC-MAR Napoli.

În perioada 15 octombrie – 13 noiembrie 2008, obiectivele OAE

au fost: monitorizarea traficului maritim în raionul de responsabilitate în vederea detectării activităților ilegale; localizarea și inspecția la bord a navelor care aparțin anumitor companii suspecte de activități teroriste sau care sprijină aceste activități; monitorizarea activității navelor din Marea Mediterană, detectarea și raportarea activităților suspecte; monitorizarea activității navelor militare non-NATO și determinarea capabilității acestora de a sprijini activități ilegale și nu în cele din urmă, cooperarea cu forțele ONU componente ale UNIFIL.

Începând cu data de 15 octombrie ora 00.01, fregata *Regele Ferdinand* a intrat sub controlul tactic al grupării, ambarcat la bordul navei *ITS Aviere* - până la data 24 octombrie - și ambarcat la bordul *ITS Artigliere* - începând cu data 24 octombrie.

La OAE s-au desfășurat trei patrulări. Prima, în intervalul 16-21 octombrie 2008, când am executat patrulare în Mediterana de Est. Misiunea navei a constat

în descoperirea, identificarea și clasificarea țintelor navale și aeriene, pe scurt realizarea RMP (Recognised Maritime Picture). În această perioadă au continuat exercițiile interne cu scopul menținerii unui nivel ridicat de pregătire al echipajului: exerciții de om la apă, trageri de artilerie, exerciții de vitalitate, abandonul navei, antrenamente echipa de boarding, pregătire fizică etc.

În perioada 15-22 octombrie au fost identificate nave din categoria VOI, s-au identificat AIS peste 100 de nave, mai mult de jumătate dintre ele fiind interogate.

Miercuri, 22 octombrie 2008, în drumul către portul Souda, a avut loc botezul marinăresc al celor care participau pentru prima dată la operația ACTIVE ENDEAVOUR, motiv inventat pentru a ... menține tonusul psihic al echipajului. La finalul primei misiuni de patrulare am putut raporta: „... misiune îndeplinită. Totul normal!”

Ca și anul trecut, echipajul fregatei *Regele Ferdinand* a sărbătorit

Căpitanul Victor Durea, ofițer de cart,
în cabina de marș a fregatei.

Ziua Armatei Române, în portul Souda din Creta. Familiilor noastre le-am transmis dragostea noastră, de aici, din Creta. De asemenea, un călduros „La mulți ani!”, le-am transmis și tuturor camarazilor noștri de acasă.

Luni, 7 noiembrie 2008, fregata a început a treia misiune de patrulare, îndreptându-se din nou spre raionul stabilit. În perioada 8-12 octombrie 2008 fregata a executat patrulare în estul Mediteranei de Est. Misiunea navei a fost reprezentată de descoperirea, identificarea și clasificarea țintelor navale și aeriene. S-a executat de asemenea instruire de reîmprospătare a cunoștințelor privind mijloacele de vitalitate, mijloacele de salvare individuale și colective de la bord, precum și procedurile de luptă cu focul și cu apa și tehnicile de supraviețuire pe mare.

Pe 12 noiembrie 2008, nava a intrat în portul Mersin din Turcia, pentru o escală tehnică, pentru refacerea plinului de motorină. A fost și ultima escală din această a treia participare a fregatei *Regele Ferdinand* la operația ACTIVE ENDEAVOUR, pentru ca vineri, 14 noiembrie 2008, nava să acosteze în portul Haifa din Israel.

În cifre, operația ACTIVE ENDEAVOUR 2008 a fost următoarea: au fost identificate AIS peste 1000 de nave; fregata a parcurs 5074 Mm în 843 h și 22 min de marș din care 2256 Mm în 385 h și 39 min de marș ziua și 2848 Mm în 457 h 43 min de marș noaptea.

Aspect de la exercițiul de decontaminare a navei.

Botezul noilor mateloți aflați la bordul fregatei *Regele Ferdinand*.

Pirații împreună cu „proaspeții” marinari botezați.

Foto: Mihai Egorov

Antrenamentul echipei de boarding

M.m. II Nicușor-Vasilică STANCIU

Fregata *Regele Ferdinand* a plecat în a treia misiune de patrulare în Mediterana de Est. Monitorizarea traficului maritim poate oricând să genereze o situație de „inspecție” la bordul navelor civile, fapt pentru care, abia desprinși de cheu, auzim ordinul pentru adunare a „echipei de boarding” în vederea executării pregătirii tactice. La apel se aud nume noi... Anul acesta avem o organizare diferită, pe carturi (ROȘU/ VERDE) cu militari dornici să întărească rândurile echipei. Boarding-ul, o activitate cu grad mare de risc, dar care, pentru fiecare militar înseamnă un plus de pregătire și profesionalism. Comandantul echipei de boarding, locotenent-comandorul Daniel Bădîrcu ne-a înmănat programul de pregătire care trebuie parcurs în următoarele trei zile. Sarcina noastră principală este omogenizarea pregătirii echipei „ALFA” – „veteranii” acțiunilor de boarding din anii precedenți, dar și formarea echipei „BRAVO” – echipă formată din noii veniți care, la momentul selecționării în echipa de boarding, au făcut pasul înainte, voluntar, dorind să participe la acest gen de acțiune. Așadar, grupul a fost împărțit în perechi, fiecare nou-venit intrând la pregătire cu un militar „veteran”. Pregătirea a fost structurată pe mai multe ateliere: pregătire teoretică - proceduri de căutare, interogare, auto-apărare, fotografiere -, urmată de exersarea acestora, pregătire fizică, cunoașterea armamentului și tragere de instrucție cu armamentul din dotare, testare capacitate de efort fizic.

După primele ore de pregătire am remarcat seriozitatea noilor veniți. Indiferent de grad cu toții au răspuns bine la efort, la solicitările fizice și psihice ale pregătirii. Un plus la capitolul „dăruire” l-au avut fetelor, intrate pentru prima oară în acest gen de pregătire – SGV-ii Ionela-Margareta Lungu și Doina Rusin. De ce fete în

Antrenamentul echipei de boarding s-a încheiat.

echipa de boarding? Pentru că procedura reclamă că, atunci când echipajul navei inspectate este echipaj mixt, echipa de boarding să aibă în componere persoane de sex feminin. Am testat și noua vestă de salvare: comandantul ne-a adus vesta de salvare și a solicitat doi voluntari pentru a o proba „la lucru” – adică militarul echipat complet, cu vesta anti-ghionț, armament, stație de comunicații. Scopul declarat: să ne câștigăm încrederea în noul echipament, dar să și simțim greutatea adunatelor pe noi toate, așa cum se poate întâmpla dintr-o posibilă eroare la imbarcarea în barcă, la coborârea/ urcarea pe scara pilot.

La finalul perioadei de pregătire s-a putut afirma că avem o echipă „gata de acțiune”, ALFA și o echipă BRAVO, care poate suplimenta nevoia de personal, în funcție de solicitări. ■

M.m. IV Violeta PLOPEANU

NOBLE MIDAS 08 un examen reușit

Am început NOBLE MIDAS 08 sub comanda imperativului **TREBUIE**. Trebuia să arătăm capacitatea noastră de a fi parteneri credibili, „luptând” umăr la umăr cu celelalte nave din grupul nostru naval, descoperind, clasificând și comunicând ținte, exerciții care au decurs bine și foarte bine. Am lucrat în echipe de câte doi militari, într-un ritm de 6 ore cart, 6 ore odihnă sau rutina zilnică, în decurs a 14 zile. A fost un examen dificil nu numai prin obiectivele ce trebuiau atinse, dar și pentru că, fizic, a fost solicitant, cerând concentrare, participare, efort colectiv, spirit de echipă.

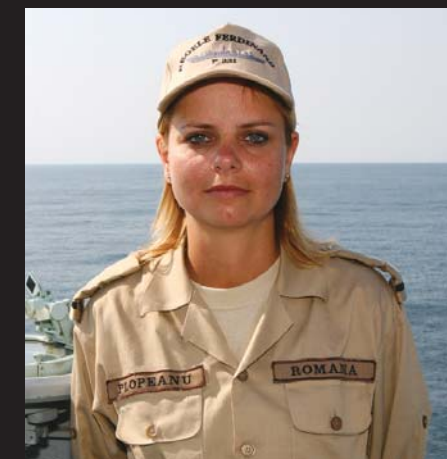
Evaluatorii NATO, militari cu experiență, au apreciat pozitiv capacitatea noastră de a lucra în condiții apropiate câmpului de luptă, răbdarea și îndrăzneala noastră ori de câte ori am fost „provocați” – așa cum a decurs scenariul exercițiului. La puțin timp după terminarea primei faze a exercițiului am fost anunțați de rezultatul final: fregata *Regele Ferdinand* a obținut „afirmarea nivel II NATO”, fiind declarată **navă cu capabilități limitate antisubmarin**. O răsuflare luungăă, un oftat de mulțumire și... s-a dus! Am realizat obiectivul asumat de Forțele Navale. Buun! Ce a urmat mai departe?

Experiență la bordul fregatei

A doua fază a exercițiului NOBLE MIDAS 08, a însemnat realizarea barierei de interdicție maritimă împotriva navelor „suspecte”, monitorizarea traficului maritim, antrenamente asidue ale echipei de boarding și... noutate pentru mine, executarea re aprovizionării pe mare (RAS) de la un tanc petrolier. În mod normal seria mea de luptă nu are rol la RAS, dar, având un militar indisponibil pe puntea de comandă, am primit sarcina să fiu notatorul comenzilor la cârme și turbine, la stânga navigatorului, căpitanul Ionel Dinu.

După prelucrarea rolului, am ieșit să admir noaptea întunecată și caldă.

Memoram în gând algoritmul descris anterior de navigator. Tancul petrolier a aprins luminile ca un pom de iarnă și atunci am înțeles pe deplin semnificația cuvintelor auzite la prelucrarea rolului (ROMEO „LA SEMN”: ROȘU; ROMEO „JOS”: ALB; NUC-ul: ROȘU-ALB-ROȘU; STATION FOUR – DOUBLE AMBER,). Nu am avut suficient timp să admir luminile celor de lângă noi, aflați la o distanță de 35-40 m și am început să-mi fac rolul... notator. „Drum 069, Oly – 40, Tyne – 44. Am înțeles! 069, Oly – 40, Tyne – 44”. Nu știu când au trecut minulele și am auzit ordinul privind desprinderea furtunului de alimentare. Gata! De acum mai rămăneau patru-cinci minute și eram liberi pentru manevra independentă. „Mulțumesc! Liber de la post!”... e, înseamnă că a fost bine, așa?

Pe scurt: prima participare la această manevră – RAS – noaptea; emoția de a nu încurca turările turbinelor, turbinele între ele, repetarea continuă a drumului ordonat. Munca de echipă a fost extraordinară: îi simțeam pe ceilalți puțin încordați, era și primul RAS al fregatei *Regele Ferdinand* pe timp de noapte – „formula” punții de comandă era relativ nouă, ofițerii din lanțul de comandă și coordonatorii manevrelor, la prima experiență pentru rolul de RAS. La finalul manevrei comandantul a adresat cuvinte de mulțumire pentru modul exemplar de cum și-au executat îndatoririle, urmate, desigur, de urarea „Bun cart înainte!”

Aspect din timpul unei reprovizionări pe mare.

„Zâmbete” la intrarea în portul Haifa din Israel.

ACTIVE ENDEAVOUR – în căutarea obiectivului X

A treia patrulare, Mediterana de Est, începutul lunii noiembrie 2008, dimineata devreme... „**EXERCIȚIU! EXERCIȚIU! EXERCIȚIU! ABANDONAȚI NAVA! ABANDONAȚI NAVA! ABANDONAȚI NAVA!**”...începutul unei noi zile de muncă la bordul navei. Alarmă, semnale, ordine, rapoarte...

Am fost cart 12-4!!!!... așa îmi venea să urlu, dar nu am făcut-o. Am început să mă echipiez în grabă, mi-am luat vesta de salvare, o sticlă cu apă și am alergat la pluta 1,

acolo unde aveam rolul. Șeful de plută făcea prezența și ne împărțea sarcinile. Abia de-mi țineam ochii deschiși... briza dimineții m-a înviorat un pic... „*Liber de la exercițiu de abandon...*” ura! Mă grăbesc spre cușetă. Azi noapte, chiar de nu au fost „evenimente” am stat 4 ore. cart... Se aud anunțuri cu masa, cu X să se prezinte nu-știu-unde... apoi, alarma pornește din nou. „**CARTUL VERDE LA POST!**”. Na! Ce-o mai fi? Ajunsă în Ops Room primesc misiunea să dublez la consola Link-ului. S-au primit informații despre o navă suspectă, care trebuia descoperită, localizată, monitorizată. După mai puțin de două ore am

primit confirmarea asupra unor radiații care corespundeau tipului de stații aflate în dotarea navei. Ne apropiem pentru recunoaștere vizuală, facem fotografii, comparăm datele cu cele avute. Se confirmă... simplu, așa? Suntem angrenați cu jumătate din echipaj într-o misiune care trebuie executată la STANDARD. Avem pretenția, nu-i așa, unui examen greu ce abia a trecut, absolvit cu calificative pozitive. Târziu, după masa de prânz se ridică starea de alertă ordonată. La masa de prânz am ales doar felul doi... caut cușeta. Odihna este necesară. Mai am 2 ore și intru în cart. Pe mâine! ■

Escală istorică la Haifa

O vizită în Țara Sfântă

Căpitan Victor George DUREA

Dimineata ușor cețoasă a zilei de 14 noiembrie a marcat sfârșitul operațiunii ACTIVE ENDEAVOUR și întâlnirea cu o țară necunoscută pentru membrii echipajului. Se simțea în fiecare curiozitatea și nerăbdarea de a pune

picioarul pe „tărâmul sfânt” și nu a mirat pe nimeni când, odată cu anunțul „La posturile de manevră”, punțile exterioare s-au animat subit.

Odată cu apropierea de intrarea în portul Haifa, soarele și-a făcut apariția, risipind ceața și dând la iveală o coastă înaltă acoperită aproape în totalitate de

construcții albe, amintindu-ne cumva de orașele „stup” de pe insulele Greciei. Un port modern aflat la poalele muntelui Carmel, cu un terminal de containere foarte mare, a fost prima gazdă a fregatei *Regele Ferdinand* în Israel. Spun „prima gazdă” pentru că pe dana la care am acostat ne aștepta atașatul militar al României în

Vechiul Ierusalim.

Membrii echipajului fregatei, în timpul excursiei organizată la Ierusalim.

Israel, colonelul Liviu Crăciun, ce avea să fie alături de noi aproape întreaga escală, fiind gazda ce nu a pierdut nici o ocazie de a ne familiariza cu istoria și obiceiurile țării pe care o vizitam.

Cu siguranță, primele două lucruri care ne-au atras privirile în orașul ce se înalță în fața noastră au fost clădirea primăriei ce, prin design, te duce cu gândul la mult mai celebrul hotel Burj al-Arab din Dubai și o grădină impresionantă ce cobora din vârful muntelui până aproape de mare. Aveam să aflăm că era vorba de Grădinile Bahai, îngrijite de adepții religiei cu același nume ce susține că popoarele lumii ar trebuie să conviețuiască în pace, căci, sub o formă sau alta, fiecare crede în aceeași divinitate. Perfecțiunea peluzelor

tunse, arborii ce păreau a fi creați toți după același tipar unic, lipsa din peisaj chiar și a frunzelor uscate ne-au făcut să atingem ceea ce vedeam pentru a ne convinge că totul este natural.

Au urmat două zile în care echipajul a vizitat în mod organizat Ierusalimul, Marea Moartă și Massada, atracții turistice pline de istorie și însemnătate atât pentru poporul israelit, cât și pentru întreaga omenire. Este inutil să încercăm a descrie sentimentele ce te cuprind în fața Zidului Plângerii, a Sfântului Mormânt, a sutelor de ani de istorie strânse pe un petec de pământ atât de mic. Putem doar să vă sfătuim să încercați să vizitați aceste locuri, să filtrați prin propria empatie istoria ce emană de pretudindenii.

Fiind prima navă aparținând Forțelor Navale ale României care a efectuat o vizită oficială în Israel, este lesne de înțeles că nu au lipsit întâlnirile oficiale. Astfel, comandantul navei, comandorul Marian Săvulescu a fost invitat de către comandantul Bazei Navale din Haifa, contraamiralul Ram Rutberg, ce a subliniat cu această ocazie importanța escalei navei românești și oportunitatea ca ea se reprezinte începutul unei relații fructuoase și de durată, cel puțin la nivelul forțelor navale ale celor două țări.

Ziua de 17 noiembrie a avut ca obiectiv o mai bună cunoaștere reciprocă, 30 militari români vizitând Baza Navală și nave israeliene, în timp ce *Regele Ferdinand* a primit la bord vizita marinarilor israelieni, informându-i despre capacitățile fregatei tip T22, în special, și ale Forțelor Navale Române, în general.

Din programul escalei nu puteau lipsi întrecerile sportive între echipele celor două marine. Pe 18 noiembrie s-au desfășurat meciuri de volei, mini-fotbal și baschet. Scorul general al întâlnirii Israel-România a fost 1-2, „lotul nostru sportiv” intrând în posesia unei frumoase cupe ce și-a găsit locul în vitrina cu trofee a navei. Marinarii noștri au simțit cu această ocazie atât gustul victoriei, cât și al fructelor și dulciurilor oferite cu generozitate de gazde pe marginea terenului de sport.

De ultima zi a vizitei în Haifa își vor aduce cel mai bine aminte, fără îndoială, bucătarii și ospătarii de la bordul navei, căci ei au fost aceia care au pregătit cu multă dăruire și pricepere bunătățile culinare pentru recepția oferită de către comandantul navei la bordul fregatei *Regele Ferdinand*, în seara zilei de 18 noiembrie. Cu siguranță, nu vor uita această seară nici invitații care s-au bucurat de tradiționala ospitalitate românească: ambasadorul României în Israel, domnul Edward Iosiper, atașatul militar al României, atașatii militari ai Austriei, Braziliei, R.P. China, Germaniei, Greciei, Japoniei, Olandei, Poloniei, Federației Ruse, Slovaciei, Spaniei, Suediei, Marii Britanii și S.U.A., reprezentanții Forțelor Navale Israeliene, membrii diasporei române. Mulțumirile și cuvintele de laudă adresate de invitați au trecut dincolo de răceala unor complimente făcute din curtoazie, aducând în inimile celor care s-au ocupat de organizarea serii mulțumirea lucrului bine făcut.

Miercuri, 19 noiembrie 2008, fregata *Regele Ferdinand* părăsea Israelul, cu misiunea importantă de a reprezenta România și Forțele Navale încheiată cu succes și cu dorința împărtășită de toți membrii echipajului de a reveni în această țară, atunci când s-ar ivi o astfel de oportunitate. Între noi și momentul întoarcerii acasă mai rămăneau la acea dată doar 1000 mile marine și o escală tehnică în portul turcesc Gölcük.

Atât de puțin și, în același timp, atât de mult... ■

O parte din echipajul fregatei participant la operația ACTIVE ENDEAVOUR.

Final de poveste

V-am prezentat atât în numărul trecut al revistei cât și în acest număr, povestea misiunilor la care a participat fregata *Regele Ferdinand* în toamna lui 2008, așa cum au

Foto: Ștefan Ciocan

Fregata *Regele Ferdinand* la revenirea în portul Constanța.

fost trăite chiar de către participanți. Cu siguranță, ar mai fi multe de spus despre NOBLE MIDAS 08, afirmarea NATO nivel II, a treia participare a fregatei *Regele Ferdinand* la operația ACTIVE ENDEAVOUR, vizita din Israel sau escalele navei din porturile Souda, Mersin sau Gölcük în care fiecare și-a îmbogățit și „cunoștințele de geografie”. Dincolo de inerentele probleme tehnice care apar la misiuni de o asemenea amploare, de dorul de familie, dincolo poate de nopțile de nesomn din timpul examenului pentru afirmarea NATO nivel II a fregatei, rămâne sentimentul reușitei pentru fiecare din cei 203 membri ai echipajului participant la misiuni. Și, nu în cele din urmă, rămân

satisfacțiile rezultate din reușita la examenul pentru afirmarea NATO nivel II, participarea cu succes la încă o operație ACTIVE ENDEAVOUR, mândria de a fi reprezentat Forțele Navale Române în Israel și bucuria de a fi văzut locuri noi. Pentru fregată vor urma probabil alte misiuni importante dar și schimbări în echipaj, prima dintre ele fiind chiar cea a comandantului, comandorul Marian Săvulescu, care după patru ani petrecuți la bordul navei în calitate de ofițer secund și apoi de comandant, s-a mutat în cadrul Statului Major al Forțelor Navale. *Regele Ferdinand* a atins un nivel maxim și poate, la finalul acestei toamne s-a încheiat o etapă din existența acestei nave. (M.E.) ■

Pe data de 26 noiembrie, la miezul zilei, în Portul militar Constanța s-a desfășurat ceremonialul militar prilejuit de sosirea fregatei *Regele Ferdinand* (F221) de la operația ACTIVE ENDEAVOUR. Au fost prezenți reprezentanți ai autorităților locale, comandanți de nave, unități și mari unități din Forțele Navale, familiile și prietenii marinarilor, generalul maior dr. Ion Aurel Stanciu, șeful Direcției Operații din Statul Major General și, desigur, contraamiralul Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, care a fost și primul care le-a urat bun venit acasă celor 203 membri ai echipajului. Concluziile la finalul misiunii au fost prezentate tuturor celor prezenți chiar de către comandantul navei într-o manieră sintetică și degajată așa cum ne-a obișnuit de mulți ani. La sfârșitul ceremoniei, după trei participări la operația ACTIVE ENDEAVOUR și o certificare de nivel II NATO, pavilionul fregatei *Regele Ferdinand* a fost decorat personal de către contraamiralul Dorin Dănilă, cu emblema de onoare a Statului Major al Forțelor Navale. (B.D.)

Foto: Ștefan Ciocan

Cooperare
regională

Kosovo, 2008 MISIUNE PENTRU PACE

Text și foto: Locotenent **Claudiu VIȘAN**

28 August 2008 - Este data la care 86 de militari români și-au început aventura în Camp Villaggio, Kosovo. Pușcașii marini din Batalionul 307 Infanterie Babadag, împreună cu militari aparținând unor unități din cadrul Forțelor Navale, contribuie la efortul forțelor KFOR de creare a climat stabil și pașnic în provincia Kosovo

Drumul nostru a început cu mult înainte, în primăvara lui 2008. A fost o perioadă lungă pentru noi, cei care formăm detașamentul ROFND XVII, pentru că a fost presărată cu încercări dificile, cu multe teste, examene, pregătire intensă, program prelungit, cu momente mai tensionate sau hazlii, cu decizii dificile, cu momentul despărțirii de familie, de cei dragi, cu o misiune nouă într-o lume diferită de a noastră.

Dar toate acestea au trecut, acum suntem aici în teatrul de operații Kosovo, am parcurs mai mult de jumătate din cele șase luni de misiune. Și dacă am ajuns aici fără a precupeții niciun efort, de ce am face-o acum.

Comandant de detașament, ofițeri de stat major, comandanții de companie,

plutoane, grupe, sau simplii pușcași marini, suntem toți aici mândri de ceea ce am realizat, responsabili, profesioniști, preocupați să ne ducem treaba la bun sfârșit să ne putem întoarce acasă la cei dragi.

Au fost luni grele, cu soare, ploaie, vânt, exerciții, evaluări, instrucție, misiuni poate mai ușoare poate mai grele, dar toate îndeplinite la nivelul nostru maxim.

Colonelul Graziano Gineracci, comandantul Task Force Aquilla (dreapta), primind o plachetă de la comandantul detașamentului ROFND XVII, maiorul Remus Melinte.

Acum, aici, toate probele pe care le-am trecut în țară par departe, misiunile reale au luat locul simulărilor, nu mai este timp pentru repetiții, comandanții trebuie să corecteze din mers anumite deficiențe pe care le constată, trebuie să-și adapteze deciziile în timp scurt la situațiile din teren, planificarea trebuie să se apropie de perfecțiune, organizarea la fel, coordonarea și cooperarea sunt principiile care ne ghidează, suntem în misiune, gata cu joaca.

Sala operativă, locul de unde se iau toate deciziile, este tot timpul plină, ofițeri și subofițeri lucrează în comun pentru a pune împreună toate piesele unui mare puzzle. De la focuri de armă la asistență medicală, de la defecțiuni tehnice la situații inedite, cereri pe linie logistică sau pe linie de informații militare, personal sau operații, toate își găsesc răspunsul aici.

Lucrăm împreună, discutăm poate nu tot timpul de acord unul cu celălalt, dar soluția aleasă trebuie să fie cea mai bună. Diferența față de ceea ce am făcut pe timpul pregătirii este dată de intensitatea cu care se desfășoară acțiunile; aici timpul curge uneori mai lin alteori mai zburcât, și ne aduce cu sine situații care mai de care mai inedite. Nu este timp de blocaje, subordonații așteaptă soluții rapide.

Și dacă pentru cei din sala operativă, luarea deciziei nu este dificilă, deoarece regulile, normele și standardele de operare sunt foarte clare, pentru cei din teren situația este mai dificilă. Acolo în teren ești în contact direct cu oamenii; fiecare nu, fiecare refuz trebuie explicat cu diplomatie, fiecare decizie pe care o pui în aplicare trebuie să păstreze un echilibru, uneori destul de fragil.

Misiunea noastră poate nu pare așa grea, să asiguri paza și apărarea unor enclave din zona Pec, să asiguri libertatea de mișcare pentru toți locuitorii indiferent de apartenența etnică, dar nici ușoară nu este. Liniștea în Kosovo atârnă de un fir subțire, un fir pe care noi încercăm să îl protejăm să îl întărim prin acțiunile noastre.

Localnicii de aici știu cel mai bine importanța prezenței noastre în zonă, ei ne mulțumesc. Copii pot merge în siguranță la școală, oamenii își pot lucra din nou

parc auto rezervat detașamentului românesc a păstrat până acum, deja celebrele noastre mașini ARO, într-o stare foarte bună.

Și ar mai fi multe de spus, despre cei care fac legătura zilnic, între personalul plecat în misiune și sala operativă, între noi cei din Kosovo și cei dragi de acasă, între comandamentele din țară și detașamentul nostru; aici fiind vorba despre oamenii care lucrează în sala radio și nu numai, printre care plutonierul Daniel Ioniță și fruntașul Aurel Pocora.

Trecem peste partea tehnică a lucrurilor și ajungem la logistică, aici unde maiorul Sorin Bolohan este coordonatorul, cel care face posibil ca viața noastră aici să fie mai ușoară, nu singur ci cu ajutoarele sale locotenentul Cosmin Răhăian și plutonierul Florin Pintilie.

Aceștia sunt doar câțiva dintre cei care stau în linia a doua, care fac posibil ca misiunile noastre să se desfășoare la un nivel foarte bun.

Ușor sau greu, poate nu la fel de riscant ca în alte teatre de operații, dar câți dintre noi și-au ales deja destinul și cine știe ce îi rezervă viitorul.

Să nu îi uităm pe militarii italieni care ne-au primit foarte bine, care au făcut cât mai plăcută șederea noastră aici în camp Villaggio, Kosovo. Printre ei se remarcă colegii și prietenii noștri din cadrul Task Force Aquila sau cei din batalionul logistic, domnul colonel Graziano Gironacci sau căpitanul Maurizio Napoletano.

Astea fiind spuse despre misiunile noastre, mai trebuie să-i menționăm pe cei care au sprijinit cel mai mult prezența noastră aici, de la maiorul Remus Melinte, comandantul nostru, cel care a avut încredere în noi, la cei care au rămas în țară, colegii noștri din Batalionul 307 Infanterie Marină, cei care au luptat alături de noi pe perioada pregătirii, pentru a crea un detașament bun, pentru a ne asigura condițiile cele mai bune de pregătire și de executare a misiunilor.

Detașamentul ROFND XVII, la festivitatea de transfer de autoritate la nivelul comenzii Task Force Aquila, în baza de la Camp Villaggio.

Aspect de la defilarea care a încheiat festivitatea de transfer de autoritate la nivelul comenzii Task Force Aquila.

terenurile, seara pe ulițele întunecate este liniște, doar mașinile noastre, care patrulează pe tot parcursul nopții, frâng acest echilibru fragil al nopții în Kosovo. Doar militarii români din posturile de observare, din punctele de control trafic sunt activi 24 din 24, chiar dacă plouă sau ninge, ei sunt la post.

De la primar la șeful postului de poliție din zona noastră de responsabilitate până la ultimul locuitor din zonă, toți știu că prezența noastră aduce liniștea de care locuitorii provinciei au nevoie pentru a începe o nouă viață, una fără conflicte.

Și dacă până acum vremea a fost aliatul nostru fidel, sfârșitul lui noiembrie a adus cu sine lapovița, viscolul și ninsoarea. Nu avem însă timp să ne plângem, tehnica trebuie să fie operativă, oamenii să fie într-o stare fizică și psihică bună, și pentru asta *suntem aici împreună*.

De la maiorul dr Eduard Moise, care luptă pentru sănătatea noastră, la echipa de evacuare și reparații pentru care tehnica este pe primul plan, care acolo în micuțul

În linia întâi suntem noi cei care de la comandantul de companie, căpitanul Ion Mungiu, la ajutoarele sale, comandanții de plutoane printre care locotenentul Marius Ardeleanu și comandanții de grupe precum maistrul militar Laurențiu Plătică sau plutonierul Cristi Iordache și mult mai departe la soldații și gradații voluntari – caporalul Vasile Istrate, caporalul Florin Anton sau fruntașul George Mocăniță, planifică, organizează și execută misiunile noastre.

Peste 800 de misiuni pe patrulare în zona de responsabilitate, 340 de posturi de observare, 750 pe posturi control vehicule, 200 de misiuni logistice, 25.000 de kilometri, *niciun incident*, sunt doar câteva din cifrele care însoțesc misiunea noastră de-a lungul celor trei luni petrecute de pușcașii marini în Kosovo. Puțin sau mult, nu noi suntem în măsură să apreciem, pentru cei prezenți aici, important este să-și facă treaba, să se întoarcă sănătoși acasă.

Și pentru că se apropie sărbătorile de iarnă, si mai ales pentru că ei ne-au sprijinit cel mai mult, încă de la începutul aventurii noastre, le transmitem celor dragi de acasă Sărbători Fericite și urările noastre de bine. O să ne întoarcem acasă curând.

Transfer de autoritate

Pe data de 6 noiembrie în baza Camp Villaggio, Kosovo a avut loc transferul de autoritate la nivelul comenzii Brigăzii Multinaționale Vest din compunerea KFOR. Domnul general de brigadă Agostino Biancafarina a predat ștafeta și și-a încheiat mandatul la comanda brigăzii. Noul comandant al brigăzii este generalul de brigadă Giovanni Armentani. La ceremonie a participat și locțiitorul comandantului KFOR, domnul general maior Philippe Stolz.

Pușcașii marini din detașamentul ROFND XVII au participat la ceremonie cu un pluton gardă de onoare, tehnică

Phamily Photo: Militarii din Task Force Aquila, de Ziua Armatei Române.

de luptă și cu ofițeri din statul major al detașamentului. În discursul de final de mandat, domnul general de brigadă Agostino Biancafarina a mulțumit militarilor români pentru profesionalismul de care au dat dovadă pe timpul desfășurării misiunilor aici în Kosovo.

După două luni de colaborare și amicitie a sosit timpul să ne despărțim de prietenii și colegii noștri din cadrul Task Force Aquila. Pe data de 12 noiembrie, a vut loc transferul de autoritate la nivelul comenzii Task Force Aquila. Colonelul Graziano Gironacci a predat comanda colonelului Benedeto Speranza. De asemenea militarii italieni din cadrul Regimentului 82 Infanterie au fost înlocuiți de militari aparținând Regimentului 62 Infanterie. Le-am urat vacanță plăcută prietenilor noștri din regimentul 62 și bun venit noilor noștri colegi din Regimentul 82.

Domnul colonel Gironacci a mulțumit militarilor români pentru amicitia de care au dat dovadă, atât militarii detașamentelor ROFND XVI și ROFND XVII. De asemenea a mulțumit pentru modul în care pușcașii marini au cooperat cu militarii italieni pentru îndeplinirea misiunilor Task Force Aquila.

Prima misiune

Pentru majoritatea militarilor prezenți în teatrul de operații Kosovo, aceasta este prima misiune în afara țării. Majoritatea o văd ca pe o provocare, au așteptat-o încă de la începuturile carierei militare.

Am avut posibilitatea să vorbesc cu câțiva dintre comandanții de grupe prezenți în cadrul detașamentului ROFND XVII.

De ce au ales să participe la această misiune? Plutonierul Cristi Iordache: „*Am venit în primul r'nd pentru experiența pe care ți-o poate da o misiune în teatrul de operații. Practic aici te poți forma ca profesionist, ca și comandant.*” Sergentul-major Daniel Cernea: „*Este prima misiune în afara țării la care particip, unde putem să ne testăm calitățile, deprinderile și totodată un pas important în cariera militară.*”

Maistrul militar Corneliu Bărbat: „*De când am absolvit Școala de Maiștrii Militari și Subofițeri, țelul cel mai apropiat al carierei mele militare a fost participarea la o misiune internațională de acest gen. Ce-i drept a trebuit să aștept patru ani pentru îndeplinirea acestui scop, dar uitându-mă în urmă, pot spune că a meritat să aștept.*” Maistrul militar Laurențiu Plătică: „*Am o vechime de optisprezece ani în cadrul Forțelor Navale. Aceasta este prima mea misiune în afara teritoriului național și este o nouă experiență, o provocare la care am onoarea să fiu alături de infanteriștii marini din Batalionul 307 Infanterie Marină.*”

Ce reprezintă pentru ei participarea la această misiune ? Plutonierul Cristi Iordache: „*Este împlinirea unor eforturi depuse de-a lungul carierei militare. Când am fost ales să particip la această misiune am simțit că eforturile mele nu au fost în zadar.*” Sergentul-major Daniel Cernea: „*Este o onoare pentru noi infanteriștii marini să participăm la această misiune de menținere a păcii. Este o rampă de lansare pentru mine, pentru cariera mea și pentru participarea la alte misiuni, poate chiar în alte teatre de operații.*” Maistrul militar Corneliu Bărbat: „*Această misiune reprezintă continuarea și completarea anilor petrecuți ca militar și mai ales a perioadei de pregătire grea și dificilă. Aici nu facem altceva decât să aplicăm tot ceea ce am învățat până acum.*” Maistrul militar Laurențiu Plătică: „*Este un test pe care trebuie să-l trec. Aici pot să-mi valorific la maxim potențialul de care dispun și să învăț lucruri noi.*”

Care sunt provocările pe care le-au întâlnit până acum aici în Kosovo și cum au reușit să le depășească ? Plutonierul Cristi Iordache: „*În general este o zonă liniștită, suntem pregătiți pentru misiunile pe care le desfășurăm. Nu pot spune că am avut probleme la care să nu facem față. Pregătirea pe care am desfășurat-o ne permite să ne îndeplinim misiunile la un nivel foarte bun.*” Sergentul-major Daniel Cernea: „*Misiunile pe care le îndeplinim aici sunt misiuni care au un caracter aparte. O altă provocare a constat*

în crearea unui colectiv puternic, a unei familii și în colaborarea cu populația locală și cu militarii celorlate națiuni contribuatoare cu trupe în cadrul KFOR” Maistrul militar Corneliu Bărbat: „*Aici pentru mine cel mai important a fost lucrul cu populația locală. Este vorba de cu totul altă cultură, de altă limbă. În plus aici reprezentăm forțele KFOR și România și trebuie să fim foarte atenți la comportamentul nostru în contact cu localnicii. Dar suntem foarte bine pregătiți, suntem profesioniști și am venit aici să ne facem treaba la un nivel ridicat.*” Maistrul militar Laurențiu Plătică: „*Pentru mine provocarea a fost dată de diferența dintre misiunile cu care eram obișnuit până acum și de ceea ce trebuie să fac aici. Am avut însă o perioadă de pregătire bună și am fost sprijinit de militarii detașamentului să mă acomodez și să învăț repede.*”

Cum îi va ajuta experiența câpătată pe parcursul acestei misiuni ? Plutonierul Cristi Iordache: „*Aici am avut foarte multe de învățat, în primul rând din contactul cu ceilalți militari aprținând altor națiuni. În plus am avut ocazia să ne desavășim ca și comandanți.*” Sergentul-major Daniel Cernea: „*Am fost comandant de grupă și am desfășurat diferite misiuni, am avut de învățat din toate. Aici am învățat să fim profesioniști, responsabili să fim atenți la toate detaliile, să planificăm și să organizăm activitățile la un nivel ridicat.*” Maistrul militar Corneliu Bărbat: „*Este în primul rînd experiența comenzii. Aici nivelul la care se desfășoară misiunile este ridicat și eu ca și comandant de grupă a trebuit să mă ridic la același nivel.*” Maistrul militar Laurențiu Plătică: „*Pentru mine a fost ceva inedit. Am învățat în primul sa lucrez cu oamenii, să îi cunosc, să devin comandant.*”

Planuri de viitor ? Ideea centrală exprimată de toți a fost că, „*în primul rând să ne întoarcem acasă sănătoși, apoi să petrecem cât mai mult timp cu familia. Vom reveni apoi la unitate și o să așteptăm viitoarele misiuni, poate chiar în alte teatre de operații.*”

Vizită la ROFND XVII

O zi în Kosovo

Text și foto:
Căpitan ing. **Mihai EGOROV**

În luna octombrie, Forțele Navale au avut trupe în două teatre de operații: unul devenit deja tradițional în ultimii ani, Marea Mediterană, unde fregata *Regele Ferdinand* a participat pentru a treia oară la operația ACTIVE ENDEAVOUR și altul, în premieră în Kosovo, prin detașamentul ROFND XVII al infanteriștilor marini din Babadag.

Joi, 23 octombrie, o delegație militară condusă de generalul de flotilă aeriană dr. Ion Aurel Stanciu, șeful Direcției operații din Statul Major General, și contraamiralul de flotilă Gheorghe Petria, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, a efectuat o vizită de lucru în teatrul de operații din Kosovo.

Prima oprire a fost făcută la Comandamentul KFOR din Priștina. Discuțiile cu militarii români au vizat cadrul general de desfășurare a operațiilor KFOR, evoluțiile mediului de securitate din zona de operații, precum și impactul lor asupra îndeplinirii misiunilor. Situația este incomparabil mai calmă decât în Irak sau Kosovo dar, „faptul că nu purtăm vestă și pistol 24 de ore din 24 nu reprezintă o relaxare a misiunii”, ne-a precizat locotenent-colonelul Valentin Antonescu,

Seniorul național reprezentativ al Armatei României în Kosovo. La Priștina, membrii delegației au avut întrevederi și cu șeful de stat major al comandamentului KFOR, generalul de brigadă David H. Berger.

Delegația s-a deplasat apoi la Pec, în baza Camp Villaggio, acolo unde acționează detașamentul ROFND XVII al infanteriștilor marini. Distanța dintre Priștina și Pec a fost parcursă în în coloană, în aproximativ două ore, timp în care am putut observa și immortaliza „rănille”

Aspect de la întâlnirea conducerii MAP cu infanteriștii marini din Kosovo.

conflictului din zonă. Contrastul evident și parcă forțat între casele vechi, cele dărâmate și vilele aflate în construcție, șoseaua aflată se pare de câțiva ani buni în reparații continue și monumentele kosovare care aminteau de eroii din zonă, au fost doar câteva din imaginile surprinse din mers. Kosovo reprezintă astăzi o zonă sensibilă din care sârbii sunt „sfătuiți” în diferite moduri să plece, o zonă în care acționează infanteriștii marini din Batalionul 307 din Babadag.

Membrii delegației s-au informat despre integrarea în ritmul activităților specifice din teatrul de operații, modul de îndeplinire al misiunilor, colaborarea cu militarii celorlalte contingente, nevoile de sprijin logistic pentru misiuni. La întâlnirea cu militarii români, s-au citit ordinul ministrului apărării și mesajul șefului SMG cu prilejul Zilei Armatei României. Opt infanteriști marini, care s-au remarcat în misiunile executate, au primit de la locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, „Emblema de onoare a Forțelor Navale”, în timp ce alții au fost recompensați de către șeful SMG. După cum mi-au spus mai mulți infanteriști marini cu care am reușit să vorbesc, condițiile din bază sunt bune, colaborarea cu celelalte forțe din cadrul Task Force Aquila este bună, iar sprijinul logistic acordat de colegii lor italieni, prompt. Și totuși există

lucruri pe care militarii români din Kosovo le doresc schimbate. Primul îl reprezintă posibilitatea de a înlocui concediul de la finalul misiunii cu două permisii în intervalul celor șase luni în care stau departe de casă în care să-și poată vedea familiile în țară, la fel cum se întâmplă cu jardarmii români din Kosovo. Al doilea lucru pe care infanteriștii marini l-au semnalat este necesitatea înlocuirii mașinilor ARO (chiar dacă sunt funcționale), cu autoturisme de teren care să ofere un minim de protecție. Colegii italieni chiar au numit mașinile românilor „Flintstone's car”, „Flintstone's car” cu care membrii detașamentului ROFND XVII parcurseseră câteva mii de km. Se pare că situația mașinilor era cunoscută în țară, pentru că după numai două zile, de Ziua Armatei, purtătorul de cuvânt al ministerului, Andreea Dumitru a declarat: „Ministerul Apărării este

De la stânga la dreapta: colonelul Colavero; locotenent-colonelul Valentin Antonescu, Seniorul național reprezentativ al Armatei României în Kosovo; generalul de flotilă aeriană dr. Ion Aurel Stanciu, șeful Direcției operații din SMG; generalul de brigadă Agostino Biancagarina, comandantul MNTF-W; contraamiralul de flotilă Gheorghe Petria, locțiitorul șefului SMFN; maiorul Remus Melinte, comandantul detașamentului ROFND XVII.

Contraamiralul de flotilă Gheorghe Petria, locțiitorul șefului SMFN, acordând celor mai merituosi infanteriști marini, Emblema de Onoare a Forțelor Navale.

preocupat de schimbarea autoturismelor ARO, aflate în prezent în dotarea militarilor români dislocați în teatrul de operații din Kosovo. În acest sens, am demarat un program de achiziții care prevede înlocuirea vechilor mașini, cu autoturisme noi, de tip URO Vamtac. Primele șapte mașini vor fi trimise, cel mai probabil, în primavara anului viitor, la următoarea rotire a trupelor.” Și pentru că în februarie, infanteriștii marini își vor termina misiunea în Kosovo, ei își vor executa misiunile tot cu bătrânele „Flintstone's car”.

În baza de la Camp Villaggio, programul delegației române a inclus întâlniri cu comandantul MNTF-W, generalul de brigadă Agostino Biancagarina și cu comandantul Task Force Aquila, colonelul Gratiano Gironacci.

Vizita în teatrul de operații din Kosovo a fost scurtă și deosebit de densă. Cum au văzut infanteriștii marini această vizită ne-a precizat maiorul Remus Melinte, comandantul detașamentului ROFND XVII:

„Membrii detașamentului ROFND XVII se așteptau la o vizită de Ziua Armatei și au primit-o foarte bine. S-a confirmat astfel, faptul că suntem sprijiniți din țară pentru a ne îndeplini misiunile. Infanteriștii marini sunt pregătiți să execute toate misiunile, de la patrulare la check-point, la paza și menținerea securității în două enclave sârbe, Belo Polje și Gorazdevac. Pentru militarii români din Batalionul de Infanterie Marină aceste misiuni nu comportă dificultăți, pentru ele s-au pregătit și sunt în măsură să le execute. Însă noi, cei din infanteria marină vrem mai mult, vrem ca următoarea noastră misiune să fie în Afganistan sau Irak. Suntem infanteriști marini și vrem mai mult.”

De la sfârșitul lunii februarie, Forțele Navale au militari în teatrul de operații din Kosovo. Misiunile îndeplinite cu succes în această zonă volatilă a Europei, vor constitui garanția că infanteriștii marini pot executa misiuni în orice teatru de operații de pe glob.

One Day in Kosovo

In October, the Naval Forces had troops in two operation theatres: one of the two, the Mediterranean Sea, has already become a tradition in the last years, where Regele Ferdinand frigate participated in the ACTIVE ENDEAVOUR for the third time and another theatre, for the first time in Kosovo through the naval footmen's ROFND XVII troop of Babadag. Thursday, October 23, dr. Ion Aurel Stanciu general of aerial flotilla, the chief of General Staff Operations, and the flotilla rear admiral Gheorghe Petria, the Naval Forces Chief of Staff lieutenant led a military mission, and visited the operation theater in Kosovo during work hours.

Major Remus Melinte, the ROFND XVII troop commander stated that: „the navy footmen are ready to fulfill all missions, from patrolling to check-point, to watch and safeguard in two Serbian enclaves, namely Belo Polje and Gorazdevac. These missions don't bear difficulties for the Romanian military of the Naval Infantry Battalion. They have drilled for these missions and are capable of fulfilling them. We, the staff of the navy infantry want more; we want our next mission to be in Afghanistan or Iraq. We are Romanian infantry and we want more.”

Since the end of February, the Naval Forces have military in the operation theater in Kosovo. The missions fulfilled successfully in this volatile part of Europe will represent the guarantee that the navy infantry can fulfill missions in any operation theaters around the world.

Text și foto: căpitan ing. **Mihai EGOROV**

Luna noiembrie a adus ultimele salturi din elicopter din acest an, pentru scafandrii Forțelor Navale. A fost un antrenament obișnuit al acestor oameni antrenați parcă să-și depășească limitele, un antrenament care a avut elemente de noutate: folosirea elicopterului Puma Naval pentru salturi (elicopter cu care s-au mai antrenat la repetițiile de la Ziua Marinei din acest an), alegerea ca locație a plajei de la Tuzla în loc de cea tradițională de la Vadu și desfășurarea antrenamentului în comun de către scafandrii EOD și cei ai GNFOS.

Chiar dacă procedurile erau cunoscute atât de echipajul elicopterului, cât și de către scafandri, măsurile de siguranță au fost reperlucrate în punctul de plecare al elicopterului, atât de către comandantul elicopterului, cât și de șeful echipei de scafandri. Siguranța este un factor important în această meserie frumoasă dar periculoasă și nu s-a făcut rabat de la nicio regulă.

Apoi scafandrii și-au început salturile. Deschiderea au făcut-o cei din forțele speciale, prin salturile în rapel, recuperati apoi de bărcile aflate în apropiere. Au urmat apoi, salturile libere executate de toți scafandrii prezenți, unii dintre ei aflați chiar la primele astfel de exerciții. Chiar dacă tinerii SGV s-au aflat unii pentru prima dată în elicopter, ei și-au stăpânit emoțiile și au executat salturile în siguranță, fiind lansați de la înălțimile prevăzute în instrucțiuni. Locotenent-comandorul Adrian Onțică, șeful Grupului EOD: „Datorită rotației de personal din cadrul Grupului, avem scafandri aflați la primele salturi. Nu s-au descurcat perfect, dar le-aș da nota 9, dar ținând cont că este primul, s-au descurcat foarte bine.”

Rând pe rând, echipele de 4-6 scafandri se ambarcau în elicopter, executau salturile, erau recuperați de bărcile aflate în zona de siguranță și aduși la țărm, timp în care elicopterul ateriza, lua alți scafandri care aveau salturi de executat, într-un dute-vino continuu.

Cel mai spectaculos moment al antrenamentului a fost pregătirea, saltul și exercițiul tactic executat de scafandrii GNFOS, antrenați să se infiltreze în dispozitivele inamicului. Locotenent-comandorul Adrian Lupașcu, șeful GNFOS: „Este un antrenament de salturi libere din elicopter cu echipamentul cu circuit închis, respectiv infiltrarea într-un raion necunoscut urmat de inserție prin

scufundare cu circuit închis și așa numitul «landing beach», aterizare pe o plajă care reprezintă partea cea mai dificilă a misiunii, când se părăsește mediul acvatic și se intră pe mediul terestru. Scafandrii GNFOS s-au descurcat ca de obicei, bine. Noi nu am avut oameni aflați la primele salturi din elicopter.”

După ce scafandrii din forțele speciale au demonstrat că se pot infiltra

Briefing de pregătire al scafandrilor împreună cu echipajul elicopterului Puma Naval.

Pregătirea membrilor echipei GNFOS pentru efectuarea salturilor libere din elicopter cu echipamentul cu circuit închis.

pe orice plajă, antrenamentul oficial a fost încheiat de scafandrii EOD, printr-un exercițiu de salvare a vieții pe mare. Locotenent-comandorul Adrian Onțică, șeful Grupului EOD: „Astăzi

executăm instrucție specifică, executăm salturi din elicopter și recuperare. Este misiunea secundară pentru scafandrii EOD și este un antrenament tipic pe care l-am executat de multe ori în acest an.

Partea de noutate este recuperarea cu coșul, face parte din salvarea vieții pe mare. Am și executat această misiune în mod real și este un antrenament bun al scafandrilor EOD. Chiar dacă până acum executam această misiune cu elicopterele Forțelor Aeriene, la acest antrenament cu elicopterul Puma Naval nu se simte nicio diferență. Au demonstrat că sunt bine antrenați, ne-au lansat în aceleași condiții.”

Partea neoficială a zilei s-a încheiat cu botezul noilor scafandri, care după ce au văzut cum este să te sari în apă din elicopterul aflat la aproximativ la 6 m, au simțit pe propria piele și mărăcinii aflați din abundență în zonă, în așa numitul botez al scafandrilor.

Antrenamentele desfășurate de scafandrii Forțelor Navale cu elicopterul Puma Naval, au demonstrat că atunci când se cunosc și se respectă procedurile, totul pare simplu. Dar, conform devisei scafandrilor, dacă această meserie ar fi una simplă, toți ar putea să o facă. Și parcă, nu este chiar așa. ■

The Deep Sea Foolhardy

November brought the latest helicopter jumps this year for the Naval Forces divers. It was common drill for these men trained to go beyond their limits, a drill with three novelty elements: using the Puma Naval helicopter for jumps (the same helicopter used for Naval Day celebration this year), choosing the beach of Tuzla as their location instead of that in Vadu. There was also an all member drill done by EOD and GNFOS divers. The drills performed by the Naval Forces divers using the Naval Puma helicopter showed that when procedures are known and obeyed everything seems simple. Yet, according to divers' belief, if this were a simple job, everybody could do it. Still, this is not so indeed

Mahmudia, kilometrul 90 al brațului Sf. Gheorghe

Final de an pentru vedetele fluviale de la Tulcea

Text și foto: **Bogdan DINU**

În documentările noastre despre marinarii militari de la fluviu am ajuns în diferite locații, fie că vorbim despre locurile permanente de staționare, Brăila, Tulcea, Galați, Giurgiu (ultimele două dispărute între timp), fie despre locații de antrenament cum ar fi Peceneaga, Victoria, Sf. Gheorghe, Sulina, Chilia (destinație devenită aproape interzisă în ultimii ani pentru Forțele Navale). Adăugăm acum încă o locație: Mahmudia, pe brațul Sf. Gheorghe. A fost locul unde timp de patru zile, între 3 și 7 noiembrie, patru din navele Secției a II-a de la Tulcea a Divizionului 88 Vedete Fluviale (cu numerele de bordaj 154, 157, 163, 165) s-au antrenat pe apele liniștite ale bătrânului fluviu. „În conformitate cu planul cu principalele activități ale divizionului secția a avut ca misiune pentru acest exercițiu de antrenament pe fluviu raionul Mahmudia care este unul important pentru desfășurarea activităților noastre întrucât Comandamentul Flotei, Serviciul Fluvial și comanda divizionului așteaptă de la comandanții de nave să cunoască fiecare raion din zona de responsabilitate a Secției”, ne-a declarat locotenent-comandorul Sorin Brânzoi, comandantul Secției. În paralel, o altă navă a secției, este vorba de 142, se afla la Sulina pentru un exercițiu de comandament al statului major al divizionului, în timp ce

143 rămăsese „de gardă” în Portul militar de la Tulcea. Mai mult, navele Secției I de la Brăila erau tot pe fluviu, mai exact pe Brațul Măcin la kilometrul 19 astfel încât putem afirma că aproape toate vedetele fluviale ale unității au fost, în săptămâna respectivă, pe fluviu.

În ziua documentării noastre navele au executat exerciții de oprire și control al unei nave civile, evoluții în formații și debarcare și sprijin cu foc a desantului propriu. Pe timpul celor patru zile liniștea și cursul liniștit al apelor de la kilometrul 90 unde navele au staționat, cum altfel decât cu prova în mal, au mai fost tulburate de o serie de alte exerciții specifice: respingerea atacului scafandrilor, exerciții de vitalitate și decontaminare, NBC, dragaj prin bombardament, respingerea atacului unor nave inamice dar și, în conformitate cu legislația și statutul locației, ecologizarea locului de staționare. „Exercițiile s-au desfășurat într-o logică a ieșirii pe fluviu astfel încât ele au fost concepute pentru antrenarea și menținerea pregătirii echipajelor la un nivel cât mai ridicat. A fost o ieșire completă în care echipajele au continuat pregătirea pentru menținerea capacității de acțiune”, a completat locotenent-comandorul Sorin Brânzoi. Despre ce a însemnat ieșirea pe fluviu de la Mahmudia am solicitat și câteva răspunsuri scurte, în „rafale” comandanților de nave. Locotenentul Florin Chirilov: „Pentru mine și echipajul navei a fost un bun prilej de antrenament și pentru

pregătirea navei de acțiune în diferite situații”. Căpitanul Eugen Cozma: „Pentru mine personal și pentru echipajul pe care îl conduc a constituit o etapă de pregătire a navei pentru a acționa în situații limită și, de asemenea, de a acționa omogen în raioanele de dislocare și de pregătire în care ne desfășurăm toate misiunile. Consider că ne-am atins obiectivele pe care ni le-am stabilit inițial și, sincer, în calitate de comandant de navă, sunt mulțumit de modul în care s-a desfășurat toată activitatea echipajului.” Căpitanul Mugurel Berariu, comandant grup nave: „Este prima ieșire pe fluviu după etapa instrucției operaționale și ne bucurăm să dovedim că am meritat calificativul foarte bine și că suntem admiși pentru misiuni. În calitate de comandant de grup această ieșire reprezintă o șansă deoarece suntem aici cu toate navele și putem astfel să evaluăm toate trei echipajele, modul cum acționează împreună.”

Vedetele fluviale de la Tulcea sunt de fapt fostele vedete dragoare fluviale cărora le-au fost eliminate instalațiile de dragaj. Adică nave mici, cu echipaje reduse, pe corp de aluminiu, dar și cu o vechime cuprinsă între 30 și chiar 40 de ani și, evident, cu toate problemele care derivă de aici. De altfel, vedetele fluviale de la Tulcea au revenit săptămâna următoare pe brațul Sf. Gheorghe, de data aceasta la kilometrul 100 în ceea ce a fost, cu adevărat, ultima ieșire pe fluviu a anului 2008. ■

La Divizionul 67 N.P.A...

Foto: Ștefan Ciocan

...Sfârșit de toamnă pe fluviu

Olivia BUCIOACĂ

După ce navele Secției a II-a de la Tulcea a Divizionului 88 Vedete Fluviale s-au antrenat pe brațul Sf. Gheorghe și Sulina, iar alte patru nave ale Secției I de la Brăila au desfășurat exerciții pe brațul Măcin, o săptămână mai târziu, a fost rândul Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie de la Brăila de a executa exerciții de antrenament pe Dunăre. Astfel, timp de două zile, pe 11 și 12 noiembrie, la kilometrul 190, pe ape tulburi ale bătrânului fluviu, s-au antrenat două nave ale Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie, vedeta blindată *Rahova* și monitorul *I.C.Brătianu*. Navele au executat exerciții tactice pentru menținerea și dezvoltarea pregătirii specifice conform misiunilor navei, acțiuni de monitorizare și supraveghere a traficului naval, acțiuni de salvare a navelor avariate, precum și sprijinul, conform temei tactice a exercițiului, unui batalion de infanterie pentru neutralizarea grupărilor paramilitare și a grupelor de cercetare-diversiune. Căpitan-comandorul Valeriu Simionov, locțiitorul comandantului Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie: „În cadrul acestui antrenament am observat pregătirea navei pentru marș și luptă, modul de desfășurare a manevrei navei, activitățile organizate la bord de către comandantul navei și echipa de comandă.”

Locotenent-comandorul Florin Teodoru, comandantul monitorului *I.C.Brătianu*: „Aceste antrenamente pe fluviu sunt foarte importante pentru ofițerii tineri de la navă. Pregătim tinerii ofițeri pentru executarea manevrei la fluviu, în plus mai executăm recunoașterea raioanelor fluviale pe care ofițerii tineri rar au prilejul de a le învăța, teoretic cunosc, dar practic cunosc mai rar aceste raioane.” Chiar dacă antrenamentele pe fluviu au avut loc la jumătatea lunii noiembrie, când condițiile de navigație se înăspresc, tehnica din dotare și-a spus cuvântul, pentru că noile achiziții ale Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie au permis executarea navigației în maximă siguranță. Este vorba despre radare moderne de navigație cuplate la sonde performante și GPS-uri care indică poziția navei.

Antrenamentele au continuat și la mal cu exerciții de vitalitate, stingerea unui incendiu și tragerile indirecte cu tunul calibru 100 mm, la care au participat echipajele monitorului *Lascăr Catargiu* și vedetei blindate *Rovine*. Căpitan-comandorul Valeriu Simionov: „Am desfășurat un antrenament de vitalitate cu echipele de vitalitate la bordul monitorului «Lascăr Catargiu» (47). În cadrul acestui antrenament am urmărit modul de acțiune al echipei în cazul izbucnirii unui incendiu într-un compartiment de la bordul navei.

Echipa de vitalitate a acționat în condiții corespunzătoare conform standardelor în vigoare. A urmat un exercițiu de conducere a focului de la vedeta blindată *Rovine* (180), în care am urmărit perfecționarea deprinderilor comandanților de PL în conducerea focului artileriei de la bordul navei, modul de organizare și dotare a postului de observare, comenzile date de comandatul navei și, în general, întreaga activitate a echipajului.” Maistrul militar II Virgil Mocanu, specialist 3 grup motoare: „Militarii au acționat la timp, nu au fost incidente, totul a decurs normal. Grupa de vitalitate a acționat bine, conform planului de stingere a unui incendiu, și a demonstrat că este pregătită pentru a acționa în orice moment real.” Aspirantul Laurențiu Drăgan, comandant artilerie și rachete: „În cadrul exercițiului de trageri indirecte cu calibrul 100 mm, echipajul s-a descurcat foarte bine. Am avut organizat pe mal și un punct de comandă-observare de unde noi am primit informații și date necesare executării tragerilor indirecte cu calibrul 100 mm.”

Dacă anul acesta unitatea a reușit să-și execute tragerile cu mitralierele calibrul 14,5 mm la Peceneaga și tragerile cu tunurile de 30 mm, respectiv 100 mm la mare, în raionul Midia, pentru Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie, acestea au fost ultimele două zile de ieșire pe fluviu conform planului de instrucție pe anul 2008. ■

„Marina, indiferent de poziția pe care o avem pe scara ierarhică, înseamnă lucrul în echipă”

Interviu cu domnul contraamiral dr. Cornel Mihai, Locțiitorul Șefului Departamentului pentru Politica de Apărare și Planificare, octombrie 2006 – noiembrie 2008.

Căpitan ing. Mihai EGOROV

- Domnule contraamiral care-a fost contextul și care au fost factorii determinanți în alegerea marinei ca profesie?

- Eu am făcut liceul militar și în liceu am fost pasionat de științele exacte; am avut și am o aplecare spre tehnică. Nu ascund că și nuanța de romantism generată de marină a avut un impact asupra deciziei mele. Iar nu în ultimul rând aș vrea să-l menționez pe profesorul meu de engleză și dirigintele de atunci care m-au stimulat și m-au susținut în această inițiativă. Privind retrospectiv, dacă ar fi să aleg încă o dată aș alege tot marina.

- Chiar și în condițiile de astăzi?

- Da, chiar și în condițiile de astăzi. M-am îndrăgostit de marină și am rămas un îndrăgostit de marină.

- În decursul carierei ați ocupat diferite funcții, comandant de vedetă torpiloare cu aripi portante, comandant al Divizionului de Scafandri, locțiitor al șefului Departamentului pentru Politica de Apărare și Planificare. Care a fost funcția cu care v-ați identificat?

- Întrebarea este foarte delicată pentru că mi-e foarte greu să fac o departajare între funcțiile pe care le-am ocupat în carieră. Cinstit cu mine însumi, eu am iubit și am fost pasionat de toate funcțiile pe care le-am îndeplinit. Sigur că debutul în carieră ca tânăr ofițer, în calitate de comandant al unei vedete torpiloare, VT 58, a fost pentru mine un început extraordinar. A fost o perioadă incitantă, provocatoare, în care am fost obligat să combin cunoștințele predominant teoretice acumulate în Institutul de Marină cu aspectele practice ale profesiei, preluarea unor nave noi din șantierul naval, efectuarea probelor de mare, instrucția tactică pe mare, instrucție care se efectua în mare parte

Foto: Valentin Ciobărcă, SMG

noaptea. Eram mândru de nava pe care o comandam și echipajul meu, tot atât de tânăr ca și mine. A urmat apoi, după absolvirea „Academiei de comandă și stat major”, îndeplinirea funcțiilor de comandant de Divizion scafandri de luptă și scafandri de mare adâncime. Din punct de vedere al carierei ca și ofițer de comandă am fost foarte legat de comanda Divizionului scafandri de luptă. A fost o perioadă de mari satisfacții, o perioadă în care am condus cu entuziasm și în siguranță acea unitate, pentru că meseria de scafandru este asociată unor riscuri deosebite. După șapte ani petrecuți în scafandrierie am decis că trebuie să fac o schimbare majoră astfel că m-am prezentat la SMG, am dat câteva interviuri și am fost admis în cariera diplomatică militară. N-aș vrea să pun pe locul doi funcția de atașat militar, căreia i-am dedicat 11 ani din cariera militară însă în exercitarea acestei funcții activitatea a fost mai puțin legată de unitatea mamă. Acolo ești propriul tău comandant, propriul tău evaluator, propriul tău critic. Mi-e greu să mă identific cu una din funcții însă din punct de vedere strict și pur militar, funcția de comandant al unității de

scafandri de luptă mi-a produs satisfacții foarte mari.

- Ați desfășurat o perioadă importantă activități în domeniul diplomației militare. Cum a fost această perioadă?

- Aș vrea să fac o precizare. Diplomația militară este exercitată de conducerea ministerului - ministru, șef SMG, secretarii de stat -, atașatii apărării și reprezentanții militari pe lângă diferite organisme internaționale. În diplomația militară am realizat un transfer de deprinderi pe care mi le-am format pe timpul cât am exercitat funcția de comandant de unitate la scafandri. A fost o perioadă în care am folosit acele deprinderi în rezolvarea dinamică a sarcinilor și în devotamentul cu care am lucrat în diplomație. Timp de 11 ani am exercitat funcții diplomatice în 6 state (cinci europene și unul african).

Am început cariera diplomatică în 1992, când am fost acreditat atașat militar în Austria și după un interval foarte scurt am primit ca responsabilitate Elveția și Slovacia, având în continuare reședința la Viena. A fost un început foarte greu; era un nou mediu, un mediu diplomatic, al „intelligence-lui” militar și nu în ultimul rând, era limba germană, o limbă grea. Am avut satisfacții deosebite atât în dezvoltarea relațiilor militare bilaterale cu cele trei state cât și în promovarea intereselor României în calitate de stat angajat în Parteneriatul pentru Pace. A urmat o perioadă extrem de intensă în cadrul Reprezentanței diplomatice a României la Berlin. Pe durata celor aproximativ 5 ani petrecuți în Germania, relațiile militare dintre cele două state au căpătat o consistență deosebită. O componentă importantă a acestora a reprezentat-o sprijinul german în instruirea militarilor români, printr-o prezență numeroasă a militarilor și personalului civil la școlile NATO din Bavaria. Și ca să rămân în domeniul efectiv al diplomației militare, perioada de preaderare a României la NATO a

însemnat convingerea și câștigarea sprijinului Berlinului pentru activitatea României în Alianța Nord Atlantică. Au fost ani de contacte intense pentru promovarea imaginii armatei noastre la Bundestag, la Cancelaria federală, la MAE și Ministerul Apărării.

După activitatea în spațiul germanic a urmat o perioadă tot atât de importantă în Franța, timp în care pregătirea aderării României la NATO s-a constituit în obiectivul central al activității de diplomație militară. Pentru dezvoltarea și aprofundarea relațiilor militare româno-franceze am fost decorat de ministrul apărării francez, pe atunci doamna Michelle-Alliot Marie cu „Defense Nationale” în aur. În paralel cu activitatea de la Paris, am reprezentat România pe lângă Republica Algeriană Democratică și Populară, desigur într-un ritm pe care mi-l permiteau vizitele de la Paris la Alger. Nu aș vrea să închei trecerea în revistă a acestei perioade din străinătate fără a menționa „intelligence-lui” militar. Și în România, ca în marea majoritate a statelor NATO, atașatura militară este consolidată de către Direcția Informații Militare. Activitatea atașatilor militari, a mea inclusiv, s-a derulat sub incidența și în baza prevederilor Convenției de la Viena din 1963 care reglementează activitatea desfășurată și ca să enumăr trei din cele cinci obligații și răspunderi fundamentale ale unui diplomat, ele sunt: el reprezintă statul acreditant în statul de

acreditare, contribuie la dezvoltarea relațiilor bilaterale și informează statul său despre situația din țara unde este acreditat, informându-se exclusiv din surse și mijloace licite. Munca diplomatică mi-a oferit un câmp vast de acțiune și satisfacții pe măsură. Promovarea activă a diplomației militare am continuat-o de la nivelul funcției actuale, cea de locțiitor al șefului Departamentului pentru Politica de Apărare și Planificare. Aici, activitatea mea s-a focalizat pe pregătirea deciziilor majore ale politicii de apărare, urmărirea implementării acestora, reprezentarea României la reuniuni NATO și UE, la nivel înalt și în relațiile bilaterale.

- Cum ați regăsit Forțele Navale, în 2005, la întoarcerea din diplomația militară?

- Revenirea în marină a fost pentru mine o satisfacție, dar și un șoc. Am revenit într-o marină care era deja într-un proces profund de transformare și era mult schimbată față de ceea ce știam eu, la nivelul anilor '90 când am plecat din marină. Revenirea a fost de bun augur pentru că s-a desfășurat sub auspiciile a două elemente: în primul rând am avut sprijinul șefului SMFN, contraamiralul, la acea dată, dr. Gheorghe Marin și am beneficiat de sprijinul unui colectiv din Serviciile Doctrină și Instrucție extraordinar, de sprijinul colegilor care erau deja axați pe o nouă manieră de instruire și cu care am implementat

standardele și procedurile NATO care se folosesc și astăzi cu brio în marină.

- Nu vă place noțiunea de bilanț, dar dacă ar fi să priviți retrospectiv la carieră, care sunt împlinirile dumneavoastră și care sunt proiectele pe care regretați că n-ați reușit să le finalizați?

- Eu cred în destin. Ceea ce am făcut în marină, în diplomație și din nou în sectorul operațional, am făcut cu plăcere și devotament. Aș putea spune că am avut numai împliniri. Regrete, este prea mult spus că am, dar aș fi vrut să fi avut mai mult timp și să fi fost mai conectat la activități de transmitere a experiențelor câștigate în domeniul diplomatic. Cu alte cuvinte, aș fi vrut să scriu mai mult – chiar dacă am scris ca și coautor 9 lucrări și mai puțin proiecte individuale de anvergură.

- Domnule contraamiral, care a fost comandantul care v-a marcat cursul carierei?

- Comandantul care m-a marcat, m-a format și m-a impulsionat a fost viceamiralul Ilie Ștefan, Comandantul Centrului de Scafandri. De la domnia sa am învățat care este diferența dintre un șef de stat major și un comandant, între un planificator, un executant și un comandant care trebuie să treacă de la management la leadership; ce înseamnă responsabilitățile în condiții de risc. Tot de la viceamiralul Ilie Ștefan am învățat că poți fi un comandant sever și în

Aspect din cadrul interviului realizat de GMMFN, formată din căpitanul Mihai Egorov, centru și Pcc Ionel Constantin, stânga, cu domnul contraamiral dr. Mihai Cornel (dreapta).

Foto: Valentin Ciobărcă, SMG

același timp onest și principal; a fost comandantul care mi-a stimulat inițiativa și sprijinit entuziasmul.

- **Domnule contraamiral cum „s-au văzut” Forțele Navale de la nivelul ultimei funcții pe care ați ocupat-o în armată, cea de locțiitor al șefului Departamentului pentru Politica de Apărare și Planificare (DPAP)?**

- Am privit Forțele Navale prin două prisme. În primul rând, ca și categorie importantă de forțe armate. Desigur capacitatea operațională a Forțelor Navale se constituie în cel mai important atribut al acestora. Din

- **Sunt Forțele Navale cea structură flexibilă, compatibilă cu NATO pe care o dorim cu toții?**

- Forțele Navale au cunoscut o evoluție, aș îndrăzni să spun spectaculoasă, atât în planul instrucției cât și în cel al mentalității. Instrucția se face într-o manieră similară celorlalte marine din NATO; știm cu toții că nu pot să acționeze în afara procedurilor și standardelor deja consacrate. Schimbarea de mentalitate este reflectată de abordările complexe și multiple ale conducerii Forțelor Navale în raport cu zonele de acțiune.

- **Domnule contraamiral ați spus la începutul interviului că ați fost și ați rămas un pasionat de marină. În condițiile societății actuale cu permanente schimbări, tinerii sunt puțin dezorientați dacă să aleagă sau nu o carieră în Forțele Navale. Ce argumente aveți pentru cei doresc să îmbrățișeze această carieră și ce i-ați sfătui pe tinerii – ofițeri, maiștri militari și SGV - care se gândesc să părăsească acest sistem?**

- Întrebarea dumneavoastră vine într-un moment în care situația economică și financiară pe plan mondial nu este prea roz, dar suntem obligați să gândim pozitiv. Cred că nu este vorba de dezorientare cât mai mult o problemă de atractivitate. Tânăra generație s-a dezvoltat într-un mediu dominat de avantajele materiale și în această competiție Ministerul Apărării va trebui să facă mai mult. Dar deciziile privind cariera militară nu se iau numai după interesul financiar. Marina, este prin excelență o armă tehnică. Cei cu aplecare spre domeniul tehnic, al automatizării, al comunicațiilor de toate genurile, dar și cu apetență pentru să-i spunem aventura altor orizonturi, a cunoașterii altor meleaguri, alegând marina nu vor fi dezamăgiți. Pentru cei care vor să părăsească sistemul, le recomand să se gândească de două ori. Am convingerea că Forțele Navale, în următorii ani – la orizontul a maxim cinci ani – vor arăta cu totul altfel, vor fi nave noi, noi misiuni și o prezență la misiuni internaționale mult mai densă decât astăzi. Cred că această ofertă trebuie și va fi dublată și de o ofertă financiară suficient de atractivă pentru tânăra generație.

- **Domnule contraamiral, la finalul unei cariere pe care nu puțini și-ar dori-o, ce mesaj ați dori să le transmiteți foștilor colegi și subordonați din Forțele Navale?**

- În primul rând n-aș vrea să demonetizez sintagma „subordonați”; eu aș prefera-o pe cea de colaboratori. De ce? Pentru că marina, indiferent de poziția pe care o avem pe scara ierarhică, înseamnă lucrul în echipă, un lucru în echipă asumat și înțeles care ar trebui să excedă aspectele generate de obligativitate. Ca mesaj aș dori ca toți foștii mei colaboratori să-și poată îndeplini visele și proiecțiile legate de cariera militară. Acest lucru va fi însă probabil numai în măsura în care proiecțiile pentru anii următori sunt clare în perfecționarea studiilor, efectuarea de cursuri și mai ales de o trecere prin cât mai multe poziții. Nu cred că orizontul se deschide și perfecționează pentru cineva care lucrează mai mult de trei-patru ani în aceeași poziție sau domeniu și mai mult de 10 ani în aceeași garnizoană. ■

Aspect din timpul antrenamentului executat de fregata Regele Ferdinand cu navele Grupării SNMG-1, la sfârșitul lunii august 2008.

perspectiva DPAP, Forțele Navale sunt unul din pilonii importanți prin care România este în măsură să realizeze o proiecție a forței sale la distanțe considerabile de granițele naționale. Pentru Ministerul Apărării, orice participare la misiuni internaționale, fie sub egida articolului 5 din Carta NATO, ACTIVE ENDEAVOUR, la grupările NATO din Mediterana, la exerciții multinaționale sau bilaterale, la cele de întărire a încrederii, BLACKSEAFOR, se constituie într-o valoare adăugată la capacitățile militare ale României, la maniera în care noi înțelegem să ne îndeplinim angajamentele asumate. În al doilea rând, DPAP privește cu atenție nevoile de înzestrare ale marinei, de dezvoltare a capacităților sale în domeniul fregatelor, corvetelor, vânătoarelor de mine, o navă de suport logistic și elicopterelor astfel încât Forțele Navale să poată primi resursele necesare îndeplinirii obiectivelor forței. Orizontul anului 2009 este un orizont palpabil pentru lansarea primului proiect major din cadrul marinei.

Dacă anterior marina era exclusiv destinată apărării intereselor generate de ieșirea noastră la mare, acum este mai angajată, mai prezentă în acțiuni în zona de responsabilitate a NATO. Forțele Navale sunt prezente frecvent în Marea Mediterană, la operația ACTIVE ENDEAVOUR, scafandrii au fost prezenți în Insulele Capului Verde. Sunt convinși că după ce marina va primi nave noi va fi prezentă în alte zone de interes. Conceptual, sintagma de „blue waters” va trebui să se consacre definitiv atât în fapte cât și în mentalitate. Această confirmare va veni după modernizarea tehnicii fregatelor, achiziția de nave noi, inclusiv a uneia logistice, cu capacități de susținere logistică și transport a trupelor. Marina va trebui să fie prezentă acolo unde interesele României și ale Alianței o cer, acolo unde navele românești sunt angajate sau există alte amenințări. Prezența noastră acolo ne demonstrează atât capacitatea operațională cât și angajamentul nostru alături de aliați.

Căpitan ing. Mihai EGOROV

Toamna își depăna ultimele amintiri și la Grupul de Elicoptere al Forțelor Navale, pe care l-am găsit la data realizării reportajului tot la „gazda” cea veche de la Mihail Kogălniceanu. Chiar dacă lucrările la noua locație de la Tuzla au fost finalizate, lipsa unor elemente de aparatură specifică întreținerii și exploatării acestor vectori ai marinei în deplină siguranță, îi fac pe piloții marinari și personalul de întreținere al elicopterelor navale să se împartă în continuare între Mihail Kogălniceanu și Tuzla. Când se vor muta? Greu de spus.

Dificultăți sunt și aici, dar poate unde nu sunt dificultăți și nemulțumiri în aceste vremuri? Planul de zbor pentru acest an a impus un ritm alert, piloții, mecanicii de zbor și personalul de întreținere al elicopterelor au contabilizat uneori aproape 300 de ore la serviciu pe lună și chiar dacă au fost două elicoptere la zbor – atunci când n-au necesitat executarea unor lucrări de mentenanță obligatorii pentru siguranța zborurilor - activitățile extra-zbor pe care le-au avut de îndeplinit au făcut ca acest plan să nu poată fi îndeplinit în totalitate.

După ce s-au familiarizat cu procedurile de zbor la bordul elicopterului IAR 330 Puma Naval, după ce au executat numeroase traiecte de zbor deasupra Dobrogei, piloții marinari, execută în această etapă de pregătire zboruri deasupra mării. Mai dificile decât zborurile obișnuite, desupra solului,

datorită faptului că sunt zboruri pe baza indicațiilor oferite de instrumentele de la bord, aceste zboruri vor constitui însă baza misiunilor viitoare ale elicopterelor navale. Locotenentul Bogdan Curcă, pilot: „Prin definiție zborul deasupra mării este dificil, este un zbor instrumental, fără repere, așa cum a fost și astăzi o vizibilitate redusă la 3-5 km, însă nu a pus probleme. Am executat întocmai ordinele comandantului de echipaj, am furnizat informațiile necesare pentru executarea zborului în deplină siguranță, securitate și atingerea obiectivelor pe care ni le-am propus.” Zborul deasupra mării implică și un echipament de protecție adecvat, o vestă de salvare și un combinezon special, strâns la baza gâtului, dar care există acum doar în dotarea piloților și a mecanicilor de zbor. Întâmplarea a făcut ca în ziua documentării, unul din piloți să nu fie apt de zbor, să ne potrivim la mărimi și să vrea să mi-l împrumute. Probabil că ar trebui ca la Grupul de Elicoptere să existe măcar câteva astfel de echipamente de rezervă, care să poată fi folosite în cazul unor misiuni reale de salvare a vieții pe mare. Pentru că este una din misiunile acestor elicoptere.

Am asistat la o zi în care zborul deasupra mării a fost combinat cu apunări pe platformele de foraj maritim, dificultatea în executarea manevrelor și acuratețea acestora fiind maximă. Locotenentul Bogdan Curcă, pilot: „Astăzi am executat o misiune de decolare apunare de pe platformele maritime. A fost prima de acest gen de când s-a înființat Grupul de Elicoptere.

Am executat un număr de 10 apunări pe Platforma Centrală, o misiune nouă, destul de grea pentru început dar mult mai ușoară decât o apunare pe fregatele T 22. Am mai executat apunări la antrenamentele de Ziua Marinei, pe fregatele T 22, atât cu nava în staționare cât și în marș. Particularitatea apunărilor pe platforme este reprezentată de faptul că în jurul platformei nu avem obstacole care ar putea crea un pericol la apunare așa cum este hangarul în fața punții de zbor la fregatele T 22, deci aici este mai ușor.”

Chiar dacă am mai zburat alături de piloții marinari, cele două ore de zbor deasupra mării n-au fost cele mai ușoare ore la bordul elicopterului Puma Naval. Seriozitatea pregătirii, modul calm dar ferm de a acționa al pilotului dublat de indicațiile precise oferite de către instructor, au făcut ca apunările să fie executate cu bine. Pentru locotenentul Bogdan Curcă acea zi a reprezentat un antrenament util dar și îndeplinirea planului de ore de zbor planificate pentru 2008, care a contabilizat 85 de ore.

Trecând peste premiera reprezentată de apunările pe platforme, piloții marinari așteaptă acum intrarea în serviciu a celui de-al treilea elicopter Puma Naval, fapt ce va determina o accelerare a programului de zbor. (Între timp al treilea elicopter Puma Naval a intrat în dotarea Grupului de Elicoptere și se pregătește de zboruri cu piloți marinari.) ■

2009
LA MULȚI ANI!!

MARINAROMÂNĂ
REVISTA FORTELOR NAVALEROMÂNE

Elicopterul IAR-330 Puma Naval (140)

Foto: Codruț Burdujan

ianuarie/january

L/M 5 12 19 26
M/T 6 13 20 27
M/W 7 14 21 28
J/T 1 8 15 22 29
V/F 2 9 16 23 30
S/S 3 10 17 24 31
D/S 4 11 18 25

februarie/february

L/M 2 9 16 23
M/T 3 10 17 24
M/W 4 11 18 25
J/T 5 12 19 26
V/F 6 13 20 27
S/S 7 14 21 28
D/S 1 8 15 22

martie/march

L/M 2 9 16 23 30
M/T 3 10 17 24 31
M/W 4 11 18 25
J/T 5 12 19 26
V/F 6 13 20 27
S/S 7 14 21 28
D/S 1 8 15 22 29

aprilie/april

L/M 6 13 20 27
M/T 7 14 21 28
M/W 1 8 15 22 29
J/T 2 9 16 23 30
V/F 3 10 17 24
S/S 4 11 18 25
D/S 5 12 19 26

mai/may

L/M 4 11 18 25
M/T 5 12 19 26
M/W 6 13 20 27
J/T 7 14 21 28
V/F 1 8 15 22 29
S/S 2 9 16 23 30
D/S 3 10 17 24 31

iunie/june

L/M 1 8 15 22 29
M/T 2 9 16 23 30
M/W 3 10 17 24
J/T 4 11 18 25
V/F 5 12 19 26
S/S 6 13 20 27
D/S 7 14 21 28

iulie/july

L/M 6 13 20 27
M/T 7 14 21 28
M/W 1 8 15 22 29
J/T 2 9 16 23 30
V/F 3 10 17 24 31
S/S 4 11 18 25
D/S 5 12 19 26

august/august

L/M 3 10 17 24 31
M/T 4 11 18 25
M/W 5 12 19 26
J/T 6 13 20 27
V/F 7 14 21 28
S/S 1 8 15 22 29
D/S 2 9 16 23 30

septembrie/september

L/M 7 14 21 28
M/T 1 8 15 22 29
M/W 2 9 16 23 30
J/T 3 10 17 24
V/F 4 11 18 25
S/S 5 12 19 26
D/S 6 13 20 27

octombrie/october

L/M 5 12 19 26
M/T 6 13 20 27
M/W 7 14 21 28
J/T 1 8 15 22 29
V/F 2 9 16 23 30
S/S 3 10 17 24 31
D/S 4 11 18 25

noiembrie/november

L/M 2 9 16 23 30
M/T 3 10 17 24
M/W 4 11 18 25
J/T 5 12 19 26
V/F 6 13 20 27
S/S 7 14 21 28
D/S 1 8 15 22 29

decembrie/december

L/M 7 14 21 28
M/T 1 8 15 22 29
M/W 2 9 16 23 30
J/T 3 10 17 24 31
V/F 4 11 18 25
S/S 5 12 19 26
D/S 6 13 20 27

SEAPOWER 2008

Comandor dr. **Ion CUSTURĂ**
Locuitorul șefului Instrucției și Doctrinei
din Statul Major al Forțelor Navale

Sub semnul „Leului pacificator” din piața San Marco, emblema „falnicei Venezii” dar și a comandamentului NATO, JFC Napoli, în perioada 14-18 octombrie s-a desfășurat în orașul născut din ape, orașul gondolelor și al carnavalului cu măștile cele mai frumoase de pe pământ, al șaptelea simpozion pe problematica puterii maritime, al marinelor din țările Mării Mediterane și ale Mării Negre. Nu întâmplător a fost ales micul stat drept gazdă a acestei reuniuni, la care au participat pe lângă reprezentanții din țările adiacente bazinelor celor două mări, cele mai mari puteri maritime ale globului, reprezentate de către comandanții acestora. Venezia a fost un stat mic, dar o mare putere maritimă, care și-a făcut din crezul în cauza mării, dăruirea și devotamentul generațiilor față de aceasta de-a lungul istoriei pavăza bunăstării și puterii pe apă a unei mici republici recunoscute de istorie și temute de marile puteri ale vremii ori de câte ori corăbiile ei apăreau la orizont sau de câte ori flotele sau armatele sale se aflau în tabăra adversă.

La simpozion au participat comandanți/șefi ai forțelor navale și gărzilor de coastă din 37 de state din bazinele Mării Mediterane și Mării Negre sau care au conexiuni cu traficul maritim din această regiune, dintre cele mai semnificative fiind SUA, Federația Rusă, Italia, Marea Britanie,

Franța, Germania, Olanda, Turcia, Grecia, Canada, Japonia etc. și înalți reprezentanți ai unor relevante organizații internaționale și naționale implicate în activități legate de domeniul maritim (NATO/ JFC NP, CC Mar NP; UE/ IMS, EUMARFOR; IHO etc.).

Programul a conținut trei sesiuni de lucrări, o activitate de semnare a documentelor oficiale de aderare la Comunitatea Mediteraneană Lărgită și Centrul Regional Virtual pentru Traficul Maritim de la Roma/ V-RMTC de către patru noi state care au avut statut de observator - Belgia, Olanda, Georgia și Senegal -, dineuri și cine oficiale precum și un program cultural ce a inclus vizite la principalele obiective turistice militare și civile din Venezia și un concert de fanfară.

Simpozionul a fost organizat pe trei sesiuni de lucrări. Au rostit alocuțiuni, comandantul Marinei Italiei, amiralul Paolo La Rosa - în calitate de gazdă a simpozionului, comandantul JFC Naples, amiralul Mark Fitzgerald, comandantul EUROMARFOR, viceamiralul Guseppe Letera, comandantul CC MAR Naples, viceamiralul Maurizio Gemignani, locuitorul șefului EUMS/ EU, contraamiralul Fernando Lista, președintele Biroului Internațional de Hidrografie, viceamiralul (r) Alexandros Maratos, șeful Diviziei de Securitate Maritimă IMO, Carlos Ormaechia, directorul general al Comisiei Europene pentru Pescuit și Probleme Maritime, dr. Emilio Mastracchio, comandantul Pazei de Coastă a Italiei, viceamiralul Raimondo Pollastrini, comandantul Pazei de Coastă a USA, viceamiralul Robert J. Papp și șeful Federației Mării/ Italia, Corrado Antonini.

În alocuțiunile lor, vorbitorii au evidențiat importanța deosebită și necesitatea realizării securității spațiului maritim care asigură căile de transport pentru 90% din mărfurile pieței internaționale, printre care două treimi din cantitatea pieței mondiale de petrol și polarizează în zonele adiacente de litoral și apele din vecinătatea acestuia trei pătrimi din populația globului. Din aceste considerente reiese clar interesul vital al tuturor statelor cu ieșire la mare/ocean, chiar și a celor continentale, de a menține liberă navigația pe căile maritime. Principalele amenințări și riscuri care se manifestă în domeniul maritim și care au tendința să se amplifice dacă nu se vor întreprinde măsuri ferme pe plan național, regional și global sunt: terorismul și activitățile ilicite legate de acesta care ar putea avea drept țintă traficul de mărfuri și infrastructura critică din domeniul maritim și marile aglomerări de populație din zona litorală; pirateria, care a crescut mult în intensitate, mai ales în zona Cornului Africii/ Somalia și strâmtoarea Malaga; traficul ilegal de arme, muniții și materiale explozive; traficul ilicit de arme de distrugere în masă sau de componente de producere și de transport la țintă a acestora; traficul de droguri; traficul de persoane; imigrația ilegală; competiția pentru resursele spațiului marin în condițiile reducerii continue a acestora, dar și pentru accesul la resursele strategice mondiale; distrugerea echilibrului mediului marin; catastrofele naturale sau ca rezultat al acțiunilor umane; atacurile cibernetice asupra sistemelor electronice

SEAPOWER 2008

Amiralul Mark Fitzgerald, comandantul EUROMARFOR.

Between October 14 and October 18 the 7th sea power symposium of the Mediterranean and Black Sea Navies was held under the sign of the San Marco „Peace Lion”, the coat of arms of the mighty Venice and of the JFC Naples NATO Headquarters. The event took place in the city that was born from the waters, the city of the gondolas and of the world's most beautiful masks. The participants were the heads of Naval Forces and Coast Guards of over 37 countries in the Mediterranean and Black Sea areas or countries involved in the maritime traffic in this region, among which the USA, the Russian Federation, Italy, Great Britain, France, Germany, the Netherlands, Turkey, Greece, Canada, Japan, and so on, as well as important representatives of some relevant national and international organizations involved in the maritime field (NATO / JFC NP, CC Mar NP, UE / IMS, EUMARFOR, IHO, etc.) SEAPOWER is one of the highest forums to promote not only the latest initiatives, visions and concepts on the evolution of the military phenomenon in the maritime field, but also possible solutions and answers to the spectrum of the future regional and global threats coming from or headed towards the sea / the ocean.

de supraveghere, navigație, informare și de dirijare a traficului maritim. S-a subliniat efortul deosebit ce trebuie depus pentru a asigura libertatea de navigație prevăzută de legislația maritimă internațională pentru „marea liberă”, în condițiile în care este foarte dificil să identifiți o navă care reprezintă o amenințare sau un risc din multitudinea de nave care desfășoară activități legale, în special în zonele cu trafic intens și punctele obligatorii de trecere, cum este și cazul Mării Mediterane

și al Mării Negre cu strâmtorile care le leagă de celelalte mări și oceane. De aici necesitatea de cooperare, dialog și unire a eforturilor pentru realizarea unui schimb de informații și a unei imagini cât mai realiste a traficului maritim prin sistemele de supraveghere de nivel regional și chiar global, contribuția fiecărei națiuni la aceasta fiind binevenită și foarte importantă. Un rol determinant în realizarea securității maritime îl au marinele militare ale statelor riverane mărilor și oceanelor, dar nu

trebuie neglijată nici participarea conjugată a celorlalte organizații, agenții și organisme naționale, regionale și internaționale, efortul comun coordonat al acestora putând fi cheia realizării dezideratelor de a avea o mare liberă și sigură pentru comerțul liber și pentru prosperitatea națiunilor maritime și chiar și a celor care nu au ieșire directă la mare sau ocean. Supravegherea și monitorizarea traficului maritim precum și schimbul de informații în acest domeniu sunt foarte importante

Aspect din timpul deschiderii oficiale al celui de-al șaptelea simpozion pe problematica puterii maritime, al marinelor din țările Mării Mediterane și ale Mării Negre, SEAPOWER 08.

Aspect din timpul sesiunilor de lucru, la SEAPOWER 08.
În prim plan, contraamiralul de flotilă (la acea dată) Dorin Dănilă, șeful SMFN.

Însă nu sunt suficiente, de aceea măsurile active ce reclamă prezența navelor militare pe căile maritime cu trafic intens, punctele obligate de trecere și nu numai, coroborate cu acțiunea fermă a statelor în limitele apelor teritoriale proprii prin intervenția pazei de coastă, a organelor vamale și de securitate portuară, precum și a agențiilor speciale pot avea un efect descurajator eficient pentru acțiunile teroriste, actele de piraterie sau celelalte activități legate de criminalitatea pe mare. S-a amintit aici de importanța susținerii operațiunii ACTIVE ENDEAVOUR în Marea Mediterană și BLACK SEA HARMONY în Marea Neagră precum și de necesitatea lansării unei noi operațiuni în Marea Roșie, în special în zona Cornului Africii/Somalia unde actele pirateresti paralizază practic una dintre cele mai importante căi maritime. Luând în considerație unele limitări ale principalei legi de guvernare a spațiului maritim, „Convenția asupra dreptului mării de la Montego Bay” din 1982 cu protocoalele adiționale de la Washington, a fost ridicată problema amendării acesteia și necesitatea luării în considerare a înnoirii acestei legii de guvernare a spațiului mărilor și oceanelor.

Sesiunea I, cu tema „Dialogul și cooperarea și contribuția marinelor militare la Operațiile de Sprijin a Păcii” a fost prezidată de comandorul Andreas Ioannides, comandantul Marinei din Cipru și a cuprins prezentările reprezentanților din Cipru, Croația, Japonia, Liban, Africa de Sud axate pe organizarea marinelor din aceste țări, noile provocări cu care se confruntă și contribuția acestora la Operațiile de Sprijin a Păcii, cu accent pe misiunea UNFIL din Liban (reprezentanții Cipru și Liban) și contribuția centrelor naționale de supraveghere la V-RMTC. Comandantul Marinei din Cipru a amintit și de participarea acestei țări la inițiativele UE legate de securitatea maritimă, în principal despre întâlnirile șefilor marinelor europene CHENS la care participă și Forțele Navale Române.

Sesiunea a II-a, a avut ca temă „Dialogul și Cooperarea pentru Supravegherea Maritimă/Navală”, iar prezidiul, format din

reprezentanții Albaniei, Greciei, Muntenegru, Portugaliei, Singapore și Sloveniei, a fost condus de căpitan-comandorul Andrej Androjna, comandantul Diviziei Maritime a Forțelor Armate din Slovenia. În cadrul sesiunii au fost abordate subiecte legate de modalitățile concrete de realizare a supravegherii maritime/navale, importanța realizării unei fuziuni de informații/date obținute atât cu mijloacele marinelor militare/forțelor navale dar și din contribuția altor organizații și organisme și agenții care sunt implicate în activitățile pe mare. A fost evidențiată importanța dezvoltării centrelor regionale de supraveghere maritimă și cooperarea dintre acestea, exemplificându-se cu relația foarte bună existentă între V-RMTC Roma, Italia și Centrul C2 (Centrul de Fuziune al Informațiilor) de la Changi, Singapore a căror conexiune se realizează prin intermediul sistemului MSSIS (Maritime Safety and Security Information System), care de fapt asigură transmiterea informațiilor de la toate statele care au aderat la aceste inițiative la centrele respective, dar și posibilitatea accesării datelor centralizate de către fiecare stat în parte. Conectarea centrelor de supraveghere maritimă și posibilitatea accesării bazelor de date ale acestora constituie pasul hotărâtor în crearea unei rețele globale dedicate realizării unui mediu de securitate propice desfășurării în siguranță a activităților pe mare bazat pe avertizarea timpurie despre pericolele în spațiul maritim („Maritime Domain Awareness”). Forțele Navale Române folosesc în mod curent sistemele MSSIS și AIS (Automatic Identification System) pentru schimbul de informații cu V-RMTC Roma.

Sesiunea a III-a a avut drept temă „Dialogul și cooperarea în evoluția guvernării mărilor și oceanelor” și a fost prezidată de amiralul Julio Soares de Moura Neto, comandantul Marinei Militare a Braziliei. Prezidiul a fost format din reprezentanții Franței, Germaniei, Indiei, Iordaniei, Marocului, Regatului Unit al Marii Britanii și Statelor Unite. În luările de cuvânt au fost

subliniați pașii importanți ce au fost realizați în sensul realizării unui parteneriat maritim global („Global Maritime Partnership”), ca urmare a tendinței de globalizare a relațiilor dintre state și a problematicei economico-sociale. Încă mai există state care sunt neguvernabile, cu guverne corupte, care sprijină terorismul și acțiunile ilegale la scară internațională și care constituie amenințări la adresa mediului de securitate internațional, afectând inclusiv mediul de securitate maritimă. Spațiul maritim este unul dintre primele elemente care au stat la baza globalizării prin conceptul de „mare liberă”, care nu presupune frontiere și face practic toate statele cu ieșire la mare/ocean vecine unele cu altele. Nevoia de a folosi rațional resursele planetei, de a proteja infrastructura critică, de a lupta împotriva terorismului pe mare și a pirateriei, a traficului de orice natură și în special cu arme de distrugere în masă, de a lua măsuri eficiente împotriva fenomenelor de încălzire globală și de schimbare a vremii, dezechilibrilor demografice și competiției pentru resursele în continuă scădere, impune realizarea unui cadru legislativ adecvat. Nu se poate pune problema unui guvern maritim la scară globală, dar guvernele țărilor maritime pot contribui la realizarea unei guvernări colective prin adoptarea și respectarea unor legi care să faciliteze lupta pentru diminuarea și eliminarea amenințărilor și riscurilor în domeniul maritim, care să contribuie la dezvoltarea economică, socială și culturală comună și să unească întreaga comunitate maritimă, în ciuda diferențelor și particularităților noastre naționale.

În luările de cuvânt și comentariile pe marginea problematicei celor trei sesiuni, s-au mai ridicat următoarele probleme: necesitatea atragerii tinerei generații către meseriile legate de activitatea pe mare și în special către marina militară, marinele țărilor din Europa confruntându-se cu lipsa personalului din cauza îmbătrânirii populației și atractivitatea unor alte sectoare; criza economico-financiară mondială actuală ar putea avea consecințe grave pentru activitatea maritimă, construcțiile noi de nave militare și civile precum și alocarea fondurilor destinate pentru creșterea securității și siguranței în domeniul maritim.

SEAPOWER reprezintă unul dintre cele mai înalte forumuri de promovare a celor mai actuale inițiative, viziuni și concepte privind evoluția fenomenului militar în domeniul maritim, ca posibile soluții și răspunsuri la spectrul viitoarelor amenințări regionale și globale generate dinspre sau orientate către mare/ocean. Opinia generală a fost că participarea la acest gen de manifestări trebuie continuată, aceasta constituind garanția menținerii și perfecționării conceptelor de angajare a forțelor noastre navale în operațiile planificate și executate de NATO/UE dar și de structurile naționale, în pas cu tendințele moderne manifestate în domeniul maritim. Următorul simpozion de acest gen va avea loc în la sfârșitul anului următor în SUA, reunind majoritatea țărilor cu deschidere la mare sau ocean. ■

Criza financiară mondială și efectele asupra zonei Balcanilor de Vest

Dr. Oana-Cristina POPA

Ambasador extraordinar
și plenipotențiar al României
în Republica Croația

Efectele crizei financiare mondiale în zona Balcanilor de vest s-au manifestat în primul rând pe plan bursier. Spre exemplu în Zagreb, capitala Croației, deși bursa s-a prăbușit efectele fiind asemănătoare cu cele din alte state europene, datorită faptului că este o bursă mică, cu un «turnover» aproape nesemnificativ față de principalele burse din lume, și prejudiciile au fost proporționale. Banca centrală și statul au intervenit pentru a proteja moneda națională și deprecierea ei reușind să facă acest lucru cu relativ succes. În Croația moneda europeană Euro a atins cel mai de jos prag pe 30 octombrie dar apoi a început o ușoară creștere, azi continuând să se apropie de nivelul pre-criză.

Deși nu sunt state membre UE, țările din regiune au adoptat măsurile europene, în special aceea de a dubla valoarea sumelor garantate în depozitele bancare ale populației. Însă în toată regiunea, ca și în România de altfel, experții se tem de o încetinire a investițiilor de care în unele zone este nevoie cu disperare. Acum temerea este că efectele crizei financiare se

vor face în curând simțite în economia reală, afectând exporturile, importurile și provocând concedieri, închideri de întreprinderi etc.

În Croația, parțial independent de criza financiară dar în mod clar impulsionată de aceasta, s-au accentuat avertizările Băncii Mondiale privind reformele structurale, în special accelerarea acestora în domenii precum administrația publică, sectorul judiciar și privatizarea șantierelor navale, pentru a pregăti climatul de afaceri pentru aderarea la UE. De asemenea Croația a fost avertizată să reducă cheltuielile bugetare.

În Bosnia-Herzegovina banca centrală conduce politica monetară printr-un aranjament care leagă Euro de moneda locală (KM) la o rată fixă, ceea ce a făcut ca moneda națională să nu fie afectată de criză.

Serbia, în ciuda previziunilor optimiste de acum câteva luni când a venit la putere la Belgrad guvernul pro-occidental, a fost lovită de criza financiară și caută acum un aranjament cu FMI, un eventual împrumut care să îi consolideze bugetul. Principalele preocupări sunt legate de „dinar”, moneda națională din regiune care a avut cel mai mult de pierdut, inflația și stresul economic. Deși inițial Belgradul a spus că nu va apela la FMI, acum acest

ajutor este privit ca un semnal pozitiv către investitorii străini și ca o garanție că reformele nu se vor abate de la cursul lor în vederea începerii negocierilor de aderare a acestei țări la UE.

În ceea ce privește perspectivele de aderare ale statelor din regiune la UE, criza economică și recentul război din Georgia dovedesc faptul că UE trebuie să integreze aceste țări chiar și în absența ratificării Tratatului de la Lisabona. Integrarea unor state din Balcanii de vest poate fi privită ca un atu și nu ca un handicap, a precizat în recentul său raport Comisia Europeană, adăugând că nu extinderea reprezintă acum problema Europei, ci revitalizarea economiei.

Din punctul de vedere al UE, statele din Europa de sud-est sunt printre cele mai dinamice de pe continent. Ele reprezintă destinații majore pentru exporturi și pot servi drept ancoră în aceste momente dificile.

Această concluzie arată că țările din regiunea sud-est europeană reprezintă clar și în mod obiectiv nu doar o «problemă de rezolvat» ci și o soluție la nivel european. Revine liderilor politici din toată Europa să găsească punctul de echilibru între avantaje și dezavantaje în așa fel încât, în final, să încline balanța către prosperitatea, stabilitatea și succesul întregului continent. ■

Forțele Armate Ruse și noul echilibru strategic

Dr. Constantin CORNEANU
Biblioteca Națională a României

Federația Rusă a lansat, în cursul zilei de 10 februarie 2004, cele mai ample manevre strategice ale sale din ultimii 20 de ani, sub directa coordonare a președintelui în exercițiu Vladimir Putin, și care aveau să readucă în memoria liderilor occidentali manevrele desfășurate în 1982, de către forțele armate ale URSS. Manevre rămase în amintirea occidentalilor ca fiind cele „șapte ore de război nuclear”. La 18 iunie 1982, în decurs de șapte ore, au fost lansate două rachete balistice intercontinentale UR-100, racheta balistică RSM-50 de la bordul unui submarin aflat în Marea Barents, iar de pe Poligonul Kapustian a fost lansată racheta cu rază medie de acțiune 15J45 Pioneer. Tot la acea dată, de pe teritoriul Uniunii Sovietice și-au luat startul trei sateliți militari.

În cadrul manevrelor militare din februarie 2004, Ministerul Apărării de la Moscova a informat, din timp, Pentagonul despre desfășurarea acestor exerciții, care, oficial, se realizau în cadrul pregătirii Rusiei pentru a face față amenințărilor teroriste. Responsabilii acestor exerciții au mobilizat forțele militare a trei din cele șapte mari regiuni ale Rusiei, respectiv Moscova, Leningrad și Privoljski-Ural, precum și forțele Flotei Nordului. Pe perioada desfășurării manevrelor, unități ale Districtului militar Siberia și ale Districtului militar Volga-Ural au fost deplasate spre vestul țării. Întreaga forță strategică nucleară a fost pusă în stare de alarmă, ca în 1982, și au fost lansate rachete balistice și de croazieră, precum și sateliți militari. Bombardierele strategice TU-160 au fost implicate în executarea de zboruri deasupra Siberiei și Arcticii iar de pe cosmodromul Plesețk (Arhangelsk) și Baikonur (Kazahstan) au fost lansate rachete balistice intercontinentale de tipul Topol,

împreună cu rachete strategice spațiale, de tipul Molnia-M și Zenit-2, care au lovit, totuși, în ciuda unor rateuri comentate de mass-media, ținte din Poligonul Kura (Kamceatka).

Oficialii militari ruși au lăsat să se înțeleagă, în mass-media, că aceste manevre nu sunt îndreptate împotriva Statelor Unite, dar au admis că sunt o reacție la încercarea Statelor Unite de a dezvolta o nouă generație de arme nucleare. În conformitate cu declarațiile președintelui în exercițiu la vremea aceea, Vladimir Putin, noile rachete rusești hipersonice pot să lovească orice țintă de pe Terra, zboară cu o viteză supersonică și au o mare precizie. Toate manevrele militare ale Armatei Ruse, de la începutul anului 2004, au fost catalogate de către jurnaliștii de la cotidianul *Nezavisimaia Gazeta* ca fiind un răspuns la vizita fostului secretar de stat Colin Powell la Moscova, de la începutul anului 2004, care dorea să lămurească „o singură chestiune”, și anume: încotro se îndreaptă Rusia lui Putin, iar răspunsul dorea să-l primească direct de la șeful statului.

Avionul SU-27.

La începutul lunii octombrie 2003, ministrul apărării, Serghei Ivanov, a făcut public noile modalități de abordare a problematicei securității și apărării Federației Ruse. Cu ocazia prezentării noii doctrine militare a Federației Ruse - „Obiectivele actuale ale dezvoltării forțelor armate ale Federației Ruse” -, Serghei Ivanov a vorbit despre dezvoltarea Forțelor Armate Ruse în noul sistem de relații politico-militare internaționale, a analizat riscurile și conceptele războiului modern, precum și a conflictelor armate. În expunerea făcută, ministrul rus al apărării a abordat și problema misiunilor Forțelor Armate și a modalităților de dezvoltare a acestora în următorii 10 – 20 ani. În opinia liderilor politico-militari ruși, aprecierea misiunilor prioritare pornește de la dezideratul că Rusia, în secolul XXI, trebuie să aibă forțe armate care să fie în concordanță cu statutul acesteia de mare putere, în condițiile în care se află în curs de reformulare fundamentele structurii de stat ruse și modalitățile de control ale statului. Ministrul rus al apărării a apreciat că rolul puterii militare în asigurarea intereselor politice și economice ale statelor a crescut, ceea ce a impus revizuirea sistemului de probleme referitoare la securitatea internațională și la principiile asigurării securității naționale a Federației Ruse. În condițiile existenței unor stereotipuri specifice Războiului Rece care agravează situația internațională, forța armată își prezervă, în astfel de condiții, rolul de instrument de politică externă și mijloc de protecție a intereselor naționale.

În opinia ministrului rus al apărării, o condiție importantă a victoriei este reprezentată de subminarea moralului trupelor și aprinderea agitației în rândul corpului ofițerilor adversarului. Pentru a se preîntâmpina astfel de situații, în condițiile în care nivelul moralului și stabilitatea psihologică joacă un rol substanțial în timpul acțiunii militare, este

nevoie de disciplină militară și legalitate, de construcția unui sistem, eficient în realitate, de refacere a stării psihologice și a moralului forțelor armate, de la soldat la general, precum și de întărirea eficienței structurilor militare de contrainformații. Totodată, Forțele Armate ale Federației Ruse trebuie să fie pregătite să-și demonstreze prezența militară și hotărârea de a folosi forța armată în realizarea misiunilor de descurajare strategică.

Această strategie poate fi implementată prin angajamentul combativ al unor componente ale Forței Strategice de Descurajare, ridicarea stării de pregătire pentru luptă al acesteia, desfășurarea de exerciții și schimbarea dislocării anumitor componente ale acestei forțe. În acest context, Rusia afirmă că își va defini structura forțelor sale nucleare după propriile nevoi, respectiv: numărul total al rachetelor balistice intercontinentale, al rachetelor balistice lansate de pe submarin și al bombardierelor grele aflate în stare operațională, cu dispunere terestră – nu mai mult de 1.600 unități, inclusiv cel mult 154 rachete balistice intercontinentale grele; numărul total de componente de luptă (în acord cu regulile de calcul acceptate) dispuse pe categoriile de purtători de mai sus – nu mai mult de 6.000 unități, inclusiv cele amplasate pe rachetele balistice intercontinentale și pe cele strategice operaționale – maximum 4.900 unități, din care cel mult 1.540 componente de luptă, pe rachetele balistice intercontinentale și cel mult 1.100 componente de luptă pe rachete balistice intercontinentale mobile. În concordanță cu Tratatul privind Declarația de necesitate (Statement of Requirement Treaty), până la 31 decembrie 2012, numărul total al componentelor de luptă nu trebuie să depășească nivelul de 1.700-2.200 unități.

Forțele Armate ale Federației Ruse vor trebui să acorde o importanță aparte aplicațiilor informatice pentru hărțile topografice electronice, care oferă avantaje importante, precum posibilitatea efectuării analizelor automate și prompte, facilitează adoptarea deciziilor, planificarea și executarea operațiilor (acțiunilor de luptă), organizarea interacțiunilor și a controlului trupelor. Utilizarea largă a informațiilor digitale despre zona de interes mărește eficiența trupelor și armelor cu până la 50 – 70%. Conducerea militară a Federației Ruse va acorda o importanță aparte

procesului de instruire pentru luptă care trebuie să se focalizeze pe nivelul batalionului, ca principala unitate tactică importantă pentru conflictele locale și de frontieră, precum și pentru operațiile de menținere a păcii. Militarii ruși vor acorda o atenție mai mare îmbunătățirii capacității unității militare de acțiune eficient cu o capacitate combativă redusă, care se va confrunta nu cu un inamic tradițional, ci cu o combinație de forțe, diferite ca instruire militară și dotare materială. Totodată, în actualizarea deprinderilor personalului militar rusesc, atenția principală va trebui să fie concentrată pe instruirea ofițerilor de la nivel pluton, companie și batalion, cu o grijă deosebită pe organizarea și executarea cercetării, adaptarea focului artileriei și tancurilor, dirijarea aviației de front și de armată, precum și pe elaborarea unui plan de foc eficient. Batalionul va fi principala unitate tactică a Armatei Ruse, importantă pentru conflictele locale și de frontieră, precum și pentru operațiile de menținere a păcii. Trecerea parțială la recrutarea pe bază de contract nu este considerată ca un scop în sine al instrumentelor de îmbunătățire a potențialului de apărare a Federației Ruse sau al stării de pregătire pentru luptă a armatei ruse. Analiza armamentelor și software moderne din Forțele Armate ale Rusiei arată că acestea există numai în proporție de 20 – 30 %, în timp ce în armatele cele mai bune din lume acestea depășesc 70%, ceea ce obligă Rusia să treacă la o modernizare masivă pentru următorii 10 – 15 ani. Statul Major General rus dorește să crească proporția armelor și hardware avansate la 35%, până în 2010, la 40 – 45%, până în 2015.

O analiză a sistemului militar de învățământ rusesc relevă faptul că acesta cuprinde multe colegii și universități care oferă instruire numai în una sau două specialități, sistemul abundând în elemente redundante și suprapuneri funcționale. Infrastructura militară și tehnică a acestor instituții cuprinde echipament militar învechit ca principii de instruire iar avioanele de instrucție sunt vechi pentru practica de zbor, cadeții fiind nevoiți să-și formeze majoritatea deprinderilor practice prin folosirea simulatoarelor. Corpul ofițerilor reprezintă scheletul oricărei armate, iar degradarea acestora este egală cu colapsul organismului militar al statului, consideră conducerea militară rusă. Un loc deosebit

în acest sistem, ca prioritate a statului și societății, vor redobândi educația patriotică și starea de sănătate a tinerilor, astfel ca aceștia să devină apărători ai patriei, o măsură în acest sens fiind reintroducerea pregătirii premilitare în instituțiile de învățământ.

În condițiile în care continuă să existe în arena relațiilor internaționale o serie de stereotipuri specifice Războiului Rece, Forțele Armate își prezervă rolul de instrument de politică externă și mijloc de protecție a intereselor naționale. O lecție pe care liderii politico-militari de la Moscova și-au însușit-o perfect. Ministrul Apărării al Federației Ruse, Serghei Ivanov, a ținut să precizeze foarte clar, la 2 octombrie 2003, în fața activului armatei ruse, că „*Rusia are dreptul de a interveni militar în cadrul Comunității Statelor Independente*”. Totodată, el a susținut că este prerogativa Rusiei de a proteja rețeaua de conducte a fostei Uniuni Sovietice. Cu aceeași ocazie, ministrul Serghei Ivanov a prezentat situațiile în care Federația Rusă ar putea da lovituri militare preventive, potrivit noii sale doctrine militare. Astfel, loviturile militare preventive ar trebui justificate de existența unei „*amenințări inevitabile, clare și distincte la adresa țării*”. Moscova poate opta pentru asemenea măsură și dacă „*există amenințarea reducerii accesului său în anumite regiuni din lume, în care și-a definit interese financiare și economice cruciale*”. În plus, Rusia poate utiliza „dreptul său militar de intervenție în cadrul CSI” dacă „*se dezvoltă o situație complexă și instabilă*” sau dacă „*există o amenințare directă la adresa cetățenilor ruși sau a etnicilor ruși*”, a menționat Serghei Ivanov. Articolele doctrinei militare subliniază că Rusia are convingerea că progresul social, stabilitatea și securitatea internațională nu pot avea loc decât într-o lume multipolară. Doctrina susține că Federația Rusă va activa pentru organizarea unei asemenea lumi cu toate mijloacele la dispoziția sa. Rusia optează ferm pentru o lume multipolară, în care există puteri regionale, respingând modelul unei lumi unipolare, dominată de SUA. În perspectiva evoluțiilor viitoare ale Federației Ruse, precum și a recentelor evenimente petrecute în spațiul georgian, calitatea armatei ruse va constitui temelia întregii politici externe rusești, iar structura armatei ruse va determina, într-o oarecare măsură, echilibrul strategic. ■

Navă de debarcare pe pernă de aer, din clasa Pomornic.

Submarinul cu rachete balistice (cu propulsie nucleară), din clasa Delta IV.

Foto: ROFND XVI

Evaluarea psihologică post-misiune a detașamentului ROFND XVI

Locotenent-comandor psiholog
Ciprian HANCIUC, SMFN
Psiholog **Camelia STAMATE**,
Batalionul de Infanterie Marină
Psiholog **Olga TROFIMOV**,
Serviciul Fluvial
Psiholog **Monica TUZLUCHI**,
Batalionul Comunicații și Informatică

În luna septembrie s-a desfășurat la Batalionul de Infanterie Marină din Babadag activitatea de evaluare psihologică post-misiune a celor 86 militari care au încadrat, în perioada martie-august 2008 detașamentul „ROFND XVI”, ce a acționat în regiunea Kosovo,

Obiectivele activității comisiei de evaluare, formată din semnatarii acestui articol, au constat în: evaluarea stării psihofizice și detensionarea personalului detașamentului; identificarea factorilor stresori cu potențial de risc crescut din zona de operații; identificarea personalului cu nevoi de asistență psihologică precum și crearea suportului psihologic pentru facilitarea trecerii de la starea de montaj psihofizic pentru luptă la cea necesară reinserției în mediul familial, profesional și social.

Evaluarea stării psihice a militarilor, în momentul repatrierii, realizată cu ajutorul *interviului psihologic semi-standardizat și observația directă dirijată*, a urmărit surprinderea următoarele

aspecte: adaptarea, relaționarea, depresia, anxietatea și stresul posttraumatic. În formularea și adresarea întrebărilor s-a urmărit obținerea conținutului informațional dorit, folosindu-se și aspectele semnificative identificate din interviurile anterioare, efectuate cu militari care au participat la misiunile din perioada 2005-2007 cu fregatele *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*. Analiza calitativă a protocoalelor, a relevat o serie de aspecte, prezentate mai jos.

Pe dimensiunea „adaptare”

Militarii detașamentului nu au resimțit pe perioada misiunii, probleme de *adaptare la climă* sau la *condițiile atmosferice*. Acest aspect este explicat de faptul că nu au existat diferențe de fus orar iar condițiile meteorologice din perioada martie-august au fost asemănătoare cu cele din țară, cu o oarecare specificitate a zonei montane, marcată de vânturi și temperaturi oarecum mai scăzute în primele două luni ale misiunii (martie-aprilie).

Condițiile de viață și muncă din campus, au fost percepute de militarii detașamentului, ca „bune”, „foarte bune” sau chiar „mai bune decât acasă”, spațiile de cazare din CORIMEC-uri (spații de cazare tip container/baracă) fiind diferențiate pe categorii de militari, de la

2 la 6 militari/cameră, cu o dotare foarte bună. Condițiile de petrecere a timpului liber, sala de sport și Internet, organizarea unor vizite în zonele limitrofe campusului, activitățile sportive competiționale cu partenerii străini din campus, au avut ca efect menținerea unor relații interpersonale optime, reechilibrarea psihologică și descărcarea tensiunilor acumulate în timpul misiunii.

Totuși, unele posturi de pază (gherețe) în care executau serviciul nu erau dotate cu aer condiționat, acest aspect declarat de o mică parte a militarilor, constituindu-se ca un factor de disconfort pe timpul lunilor de vară. *Echipamentul* de protecție pentru misiune a fost suficient, a îndeplinit nevoile pentru care este destinat și nu a constituit un factor perturbator. Tehnica auto este depășită dar, cu toate acestea, și-a îndeplinit bine misiunile.

Sarcinile de îndeplinit au fost asemănătoare cu cele îndeplinite în mod obișnuit în țară, nu au fost percepute ca fiind grele și nu au ridicat dificultăți de realizare. Referitor la perioada de pregătire premergătoare plecării, marea majoritate a militarilor au afirmat că, nivelul cunoștințelor asimilate „a fost mai mare decât sarcinile și misiunile primite” în teatrul de operații. Militarii detașamentului au afirmat că pregătirea profesională, modul de organizare și pregătire, în cele mai mici detalii, a

activităților premergătoare plecării, i-au ajutat să nu fie luați prin surprindere de misiunile primite și să facă față foarte bine la toate sarcinile.

Principalul factor de disconfort resimțit de o mare majoritate a militarilor detașamentului l-a constituit *hrana* cu specific italian (paste, fructe de mare, multe produse de patiserie la micul dejun etc.), care are puține elemente comune cu bucătăria românească, dar care țin și de gradul de cultură și obișnuință al militarilor români. Unii au afirmat însă că asemenea mâncare bună nu au avut acasă. O explicație privind adaptarea dificilă la specificul hrănirii ar putea fi faptul că, militarii se aflau la prima misiune externă, nefiind obișnuiți cu regim alimentar specific pe o perioadă atât de lungă (6 luni). Aspectele pozitive referitoare la hrănire au fost menționate în perioada preparării hranei de către bucătarii unguri (a fost bine apreciat gulașul), români (pentru ciorbele tradiționale) dar și pe perioada în care și-a desfășurat activitatea primul batalion logistic italian, după schimbarea acestuia observându-se o oarecare diferență din punct de vedere al hrănirii.

Aprecierile partenerilor străini, față de pregătirea și profesionalismul militarilor detașamentului, au eliminat temerile care existau la începutul misiunii la unii dintre ei, legate de capacitatea de a face față sarcinilor. Toate acestea au condus la o creștere a încrederii în forțele proprii, a

imaginii de sine și a valorizării pe plan profesional.

Pe dimensiunea „relaționare”

Încrederea acordată de comanda detașamentului și plutoanelor, în subordonați, a condus, la *creșterea responsabilității* acestora față de atribuțiile și sarcinile de îndeplinit, fiecare membru al detașamentului depunând tot efortul pentru îndeplinirea cât mai bine a misiunilor.

Relațiile umane, principiale, deschise către rezolvarea problemelor existente între militari, accesul ușor la mijloacele de comunicare, precum și informarea oportună cu noutățile din țară au condus la aprecierea că misiunea a fost „un succes și un câștig” pe plan profesional, a determinat încheierea și creșterea coeziunii detașamentului. Membrii detașamentului afirmă că nu au existat situații neplăcute între colegi, subordonați, șefi și menționează faptul că, s-au simțit cu toții „ca într-o familie”. Totuși, specificul cazării în CORIMEC (număr mic de militari), a determinat *restrângerea spațiului necesar relaționării directe și comunicării interpersonale*.

Având în vedere faptul că, militarii detașamentului au participat la prima misiune reală în teatrul de operații, aceștia au declarat că au fost impresionați de militarii străini, populația de origine sârbă care i-au primit și privit foarte bine (cu care au putut conversa, unii dintre militarii

detașamentului cunoscând limba rusă), locurile vizitate și gradul de civilizație în general. Deși principala motivație pentru această misiune a constituit-o aspectul financiar, după terminarea misiunii, la toți militarii, se constată o **creștere a valorizării profesionale**, se manifestă un sentiment de împlinire profesională și de mândrie că s-au aflat în teatrul de operații.

Faptul că misiunea a fost percepută ca o reușită, creșterea coeziunii militarilor și a încrederii în forțele proprii au determinat ca marea majoritate a acestora să afirme că „*doresc să participe, în continuare, cu același detașament și la alte misiuni indiferent de teatrul de operații*”.

Pe dimensiunile depresie/ anxietate/stres posttraumatic

Militarii nu au declarat simptome de *oboseală* sau *dificultăți de somn*, pe timpul misiunii. *Scăderile ponderale*, ca semn al depresiei, la unii membri ai detașamentului, se datorează în primul rând regimului impus dar și specificului hranei.

La un număr redus de militari din detașament au fost înregistrate o serie de *evenimente cu încărcătură afectivă negativă* în viața personală și de familie (decese în familie sau printre rudele apropiate) fapt ce a condus, la sentimente de *tristețe, preocupări, neliniști* în legătură cu problemele respective și alterarea sentimentului plăcerii. Prin implicarea comenzii detașamentului și cu ajutorul

Colonelul Graziano Ginoracci, comandantul Task Force Aquila (dreapta), decorând infanteriștii marini din detașamentul ROFND XVI, la finalul din Kosovo.

Foto: ROFND XVI

Punct de control al infanteriștilor marini în Kosovo.

colegilor și grupului, ca suport emoțional, în mare parte aceste comportamente s-au remis până la întoarcerea în țară.

Anxietatea de intensitate scăzută a fost prezentă la un număr redus de militari, în primele zile ale misiunii, datorându-se în principal confruntării cu realitatea teatrului de operații (chiar în momentul debarcării din aeronavă se auzeau focuri de armă). Simptomele anxietății nu au afectat comportamentul și performanțele militarilor aflați în misiune.

Militarii au afirmat că au resimțit lipsa unui specialist psiholog pe timpul misiunii. Prezența acestuia cu ei, le-ar fi dat un sentiment mai mare de siguranță și de confort, prin conștientizarea faptului că există o persoană la care pot apela și îi poate ajuta în cazuri critice.

Un rol important în sprijinirea familiilor din țară, în scopul rezolvării anumitor probleme l-a avut *Grupul de sprijin familial* din cadrul Batalionului de Infanterie Marină din Babadag. Principalele activități de sprijin familial au constat în: eliberarea de documente, adeverințe, împrumuturi, facilitarea legăturii telefonice și televizate cu familiile militarilor, acordarea de sprijin material și moral ca urmare a decesului membrilor familiilor militarilor aflați în teatrul de operații.

Aspecte privind recuperarea post-misiune

Posibilitatea petrecerii concediului de odihnă suplimentar, împreună cu familia,

este apreciată diferit de către membrii detașamentului ROFND XVI. Numărul redus al celor care au optat pentru petrecerea concediului de odihnă suplimentar (doar 22% dintre militari) în locațiile armatei a fost determinat de diverse motive: copii mici care începeau școala, soțiile însărcinate care urmau să nască sau care se aflau în concediu de creștere a copilului, membrii de familie cu diverse afecțiuni de sănătate, optarea pentru alte zone - inclusiv în străinătate - decât cele oferite de armată, dorința de a începe o construcție sau a termina ceea ce au început la plecarea în misiune, achiziționarea unei locuințe și amenajarea acesteia, muncile agricole sezoniere, nemulțumirea că trebuia plătită cazarea membrilor familiei la prețuri mari care nu asigură o protecție reală pentru militari etc.).

Concluzii

Indiferent de forma motivației pentru participarea la misiune - posibilitatea accederii în corpul subofițerilor sau aspecte financiare -, în general militarii sunt mulțumiți de diurna primită, mai ales după modificarea acesteia în ultimele două luni ale misiunii. Succesul participării la misiune a însemnat un câștig atât în plan profesional, cât și în plan personal, printr-o mai bună cunoaștere a propriei personalități și prin creșterea încrederii în sine și colegi. Față de perioada constituirii

detașamentului, în acest moment se înregistrează o disponibilitate crescută de participare la alte misiuni indiferent de teatrul de operații. Misiunea a prilejuit îmbunătățirea cunoștințelor profesionale, a celor de specialitate și de cultură generală, a competențelor lingvistice, precum și formarea unor mecanisme de adaptare proprii, neutilizate până atunci. Cooperarea cu militarii străini din campus a facilitat numeroase schimburi de experiență, dar și accesul la alte valori culturale și tipuri de mentalități. Selecția psihologică riguroasă la plecarea în misiune a contribuit la creșterea siguranței și încrederii membrilor detașamentului că, într-adevăr, numai aceia care au îndeplinit aceste standarde și bareme privind calitățile psihice pot face față misiunilor. Prezența unor evenimente cu încărcătură afectivă negativă, necesită o abordare urgentă de specialitate pentru evitarea „contaminării” militarilor din restul detașamentului. Militarii au constatat că se întreprind eforturi deosebite din partea organizației militare pentru îmbunătățirea condițiilor din teatrele de operații. Cu toate acestea este necesară achiziționarea de tehnică performantă care să mărească gradul de protecție a personalului și de asemenea, să existe o diferențiere privind diurna acordată subofițerilor/maiștrilor militari și SGV, pentru că responsabilitățile celor două categorii de militari sunt diferite. ■

Foto: Ștefan Ciocan

Olivia BUCIOACĂ

Am vorbit mereu despre cum simt militarii plecați în misiuni internaționale depărtarea de casă, depărtarea de cei dragi. De data aceasta ne-am gândit să realizăm un material cu familiile acestora, cei care resimt poate cel mai puternic greutatea unei misiuni internaționale. Ne-am gândit să vorbim despre ce gândesc, ce trăiesc și ce simt familiile militarilor plecați în misiuni internaționale.

Familiile marinarilor de pe fregata Regele Ferdinand

Primii interlocutori au fost soțiile militarilor care au fost plecați pentru două luni la misiunile fregatei *Regele Ferdinand* printre care și operația ACTIVE ENDEAVOUR. Problema cu care ne-am confruntat a fost „fuga” soțiilor de camera de filmat sau reportofon.

Cum este să fii soție de marinar? Este greu, este ușor? Dana Camelia Siminică, soția locotenent-comandorului Valentin Mircea Siminică, șeful operații pe fregata *Regele Ferdinand*: „Este destul de greu. Simți că nu mai ai jumătate din tine, trebuie să duci tot greul casei. Și nu numai al casei, trebuie să faci față tuturor problemelor care se pot ivi în două luni

și, care, de obicei, nu sunt puține. Soțul meu are încredere în mine și știe că pot să le rezolv, dar este foarte greu, pentru că îmi este foarte dor de el. Am încercat să vorbim ori de câte ori s-a putut, dar atâta timp cât au fost pe mare nu am avut cum să vorbim. Când au acostat am încercat să vorbim cât mai mult, dar timpul a fost destul de limitat din cauza căderilor de linii sau a activităților pe care le-au avut. A fost destul de greu să menținem legătura cu ei. Nu au avut posibilitatea să ajungă la un Internet, să ne putem transmite mesaje. A fost greu.” Ana-Maria Ciubotaru, soția locotenent-comandorului Marian Ciubotaru, ofițer secund pe fregata *Regele Ferdinand*: „Sentimentele oricum nu se pot exprima în cuvinte. Ideea este că intervine obișnuința după o anumită perioadă de timp, pentru că aceste plecări le-am experimentat și eu și fetița de prin 2001. Obișnuința în sensul teoretic al cuvântului, pentru că practic sunt aceleași emoții de fiecare dată, aceleași sentimente de tristețe care intervin în momentul plecării și bineînțeles acea nerăbdare pe care o simțim atât eu cât și fetița atunci când se apropie venirea lui. Am vorbit la telefon de câte ori am avut această posibilitate, pentru că au fost perioade de două, trei săptămâni când nu au avut semnal, fiind pe mare, și, atunci ne-a fost imposibil să comunicăm, neexistând nici

mijloace care să ne permită, un Internet de exemplu la bordul navei. Și, atunci e destul de dificil.”

Cu siguranță nu va fost ușor în perioada în care soțul a fost plecat. Care a fost cel mai dificil moment prin care ați trecut și cum ați reușit să-l depășiți? Dana Camelia Siminică: „Soțul meu este din ce în ce mai mult plecat. Ei nu au numai aceste misiuni lungi, au și misiunile de peste an, însumate fiind cam jumătate de an de misiuni, deci pot să spun că eu din 13 ani de căsnicie pe care îi fac anul acesta cu soțul meu, nu știu dacă împreună avem 7. Dar încerc să îl sprijin în tot ceea ce face, încerc să îl sprijin și când îi este greu la serviciu, încerc să mă bucur o dată cu el atunci când are succesele pe care și le dorește. Cel mai greu îmi este de câțiva ani încoace, de când soțul meu pleacă. Aproape în fiecare toamnă este plecat, îmi este greu pentru că în perioada aceasta, pe 18 noiembrie, este și ziua mea. În 2000 când a fost plecat prima dată în Statele Unite ale Americii mi-a spus: «Să știi că este prima și ultima dată când nu voi fi lângă tine de ziua ta.» Din păcate nu a putut să mai fie niciodată cu mine de ziua mea, de 8 ani încoace. Anul trecut ei au venit pe 19 noiembrie, deși în apropierea țărmlui românesc au ajuns pe data de 18, și astfel ziua mea am petrecut-o vorbind cu el la telefon. Cred că cel mai greu lucru

este că nu e acasă lângă mine, când se întâmplă un eveniment important pentru mine și pentru el în general. Dar încercăm ca timpul care ne rămâne să îl petrecem cât mai frumos.” Ana-Maria Ciubotaru: „Perioada aceasta în care a fost plecat aş numi-o fericită pentru că evenimentele dificile nu au fost, a fost relativ scurtă, două luni nu au însemnat mult faţă de alte perioade. Personal, consider un moment pe care îl depăşesc mai greu atunci când intervin probleme de sănătate mai ales în familie. Şi au fost, în momentul în care a plecat pentru o perioadă mai lungă în 2004, unul dintre membrii familiei a fost destul de grav bolnav. Şi, atunci nefiind aici, normal că s-a resimţit destul de mult lipsa lui.”

Cum a fost în tot acest timp în care soţul a fost plecat? Dana Camelia Siminică: „Pentru mine această perioadă a fost un pic mai grea din două motive. Am avut probleme mari de sănătate cu coloana, am fost imobilizată aproape două săptămâni şi jumătate la pat. Soţul meu cred că a înnebunit puţin acolo. Avea momente în care îmi spunea: «Vreau să iau primul avion şi să vin acasă, să fiu lângă tine». Au fost puţin mai grele pentru mine din cauza sănătăţii. Aici i-am resimţit foarte tare lipsa.” Ana-Maria Ciubotaru: „În câteva cuvinte nu s-ar putea povesti, dar nu diferă foarte mult de celelalte plecări. Personal având o activitate destul de intensă, fetiţa fiind ocupată cu şcoala, a intervenit oarecum acea rutină, ne-am obișnuit cu ideea că va ajunge pe 26 noiembrie acasă şi atunci nu prea am avut încotro.”

Acestea au fost doar câteva dintre gândurile, trăirile şi sentimentele soţilor militarilor plecaţi la operaţia ACTIVE

ENDEAVOUR, atât cât au putut fi ele exprimate în cuvinte. Poate prea puţine cuvinte pentru a exprima ceea ce este cu adevărat în sufletul lor, a celor care pe parcursul a două luni de misiune au fost cu gândul şi cu sufletul alături de ei, de soţii lor, a celor care au rămas acasă şi poate au simţit cel mai puternic greutatea acestei misiuni.

Trăirile familiilor infanteriştilor marini

Am vorbit despre infanteriştii marini în multe articole ale revistei noastre. De data aceasta, însă, ne-am continuat călătoria de suflet şi am încercat să surprindem într-o poveste, prin intermediul cuvintelor desigur, crâmpie de viaţă... Crâmpie de viaţă, gânduri, sentimente şi trăiri ale celor care deşi au rămas acasă sunt cu gândul şi cu sufletul aproape de cei dragi din teatru.

Ce aţi simţit în momentul în care soţul dumneavoastră v-a spus că va pleca în teatru de operaţii Kosovo şi ce simţiţi acum după trei luni şi jumătate? Silvia Burghilea, soţia subofiţerului Daniel Burghilea: „Când nu ai lângă tine jumătatea e greu, dar având în vedere că este plecat într-o misiune de menţinere a păcii sunt mândră că serveşte interesului ţării noastre şi ajută acolo unde este nevoie, iar noi ca şi familie trebuie să-l sprijinim.” Irina Bolohan, soţia maiorului, Sorin Bolohan: „Prin natura meseriei lui mă aşteptam, mai ales că a mai fost plecat un detaşament în Kosovo şi cred că pentru el a fost o provocare. Vroia să vadă cum va fi, ce se va întâmpla. A fost greu şi pentru familie, dar bănuiesc că mult mai greu este pentru el acolo,

este departe de copii şi a pierdut multe momente importante din viaţa noastră de familie. Este vorba despre începutul şcolii, fetiţa este clasa a III-a, băieţelul este la grupa mijlocie la grădiniţă. A fost pe 25 septembrie ziua băieţelului Ovidiu, care a împlinit 5 ani, în octombrie a fost ziua mea de naştere şi desigur vor mai urma alte evenimente la care el participa cu drag şi ştiu că îi pare rău că nu este alături de noi.”

Ce a simţit un tată în momentul în care fiul a luat hotărârea de a pleca în teatru de operaţii Kosovo şi ce simte acum? Costache Nicolae, electrician auto, la Batalionul Infanterie Marină: „În teatru de operaţii Kosovo îl am pe fiul meu, Daniel Burghilea. El este, de fapt, ginerele meu, dar în urmă cu 9 luni a trecut printr-un eveniment nefericit, s-a întâmplat să îi moară tatăl. De atunci încerc să suplinesc şi funcţia de părinte. Îl ajut şi eu cu ce pot, ca în orice familie. Acum că este plecat îmi ajut fiica şi nepoţelul, pentru a nu avea probleme, mai ales acum pe timp de iarnă, pentru că în casa fiecărui om se ivesc destule probleme. Sincer să fiu, la început, ca orice părinte am avut puţină teamă, puţină reţinere, dar acum pentru că am luat legătura cu el de câteva ori şi mi-a spus că se simte bine acolo, că s-a acomodat, trăim cu speranţa şi gândul că totul va decurge normal şi că se va întoarce acasă cu bine. Reuşesc să menţin o legătură permanentă cu fiul meu vorbind la telefon.”

Cu siguranţă nu vă este uşor. A existat un moment greu în viaţa dumneavoastră de familie de când a plecat soţul? Un moment în care v-aţi dorit ca el să vă fie alături şi în care să îi simţiţi foarte puternic lipsa? Silvia Burghilea: „Pentru două săptămâni în această perioadă de când a plecat soţul meu, am fost şi eu plecată la cursuri, copilul rămânând cu părinţii. Au fost un sprijin foarte mare pentru mine, copilul la fel a suportat mai uşor plecarea mea, pentru că a fost în sânul familiei. Şi cu toate acestea mai erau şi momente când îmi spunea să vin mai repede acasă, că-i este dor, lucru pe care i-l spune şi lui Dan. Are momente când mă întrebă, «Dar ție chiar nu îți este dor?» Ba îmi este, dar ce să fac, acum asta este, trebuie să fim puternici, să trecem peste şi când va veni acasă va fi numai al nostru. Este greu că nu este el lângă noi şi eram învăţaţi unul cu celălalt, mai ales copilul că e mărişor şi ştie ce înseamnă să nu fie tati acasă. Sper să fie numai clipe uşoare peste care să putem trece şi să fie bine, să se întoarcă şi el sănătos acasă.” Irina Bolohan: „S-a întâmplat să fie răciţi copiii, să trebuiască să mergem la doctor. Şi vă daţi seama că era necesar şi ajutorul lui pentru că noi multe lucruri le făcem

împreună. Tot timpul mergeam amândoi să vedem ce se întâmplă cu copiii, la şcoală, la şedinţele cu părinţii, deci tot timpul era prezent şi el. Oricum, copiii sunt cei care simt lipsa în această privinţă.”

Reuşiţi să vorbiţi des cu soţul dumneavoastră şi care ar fi modalităţile prin care reuşiţi să menţineţi această legătură? Silvia Burghilea: „Da, vorbim destul de des la telefon. Şi este destul de bine...prin faptul că ştiu că îi este bine şi este sănătos acolo, că nu este supărat sau că ar avea vreun necaz, prin faptul că ne aude şi pe noi că suntem bine aici. Asta este viaţa, asta îi este meseria. Puteam să fiu eu în locul lui, să plec şi el să rămână acasă, deci ne sprijinim unul pe celălalt, ne încurajăm să trecem cu bine peste momentele dificile şi momentul revederii va fi cu siguranţă foarte dulce.” Irina Bolohan: „Vorbim în fiecare seară la telefon, iar în general duminica prin internet, deci ţinem legătura. În privinţa asta chiar nu e o problemă. Vorbim tot timpul, ştim ce se întâmplă acolo, iar el ştie ce se întâmplă aici. Ne sună el, îl sunăm noi, aproape în fiecare seară.”

E adevărat, trebuie să fiţi un sprijin moral şi pentru soţul dumneavoastră, vor veni şi sărbătorile de iarnă, momente deosebite pe care le petreceţi în familie. Soţul dumneavoastră va lipsi în acele momente, cum veţi reuşi să treceţi peste? Silvia Burghilea: „Greu pentru mine nu este, pentru că sunt poate printre puţinele privilegiate să-i am alături atât pe părinţii mei, cât şi pe mama lui aici în oraş şi chiar dacă mi-ar fi greu în vreun fel am la cine să apelez şi să cer un sprijin. Deşi, având în vedere că vor veni Crăciunul şi Anul Nou, când toată lumea caută să fie lângă persoana iubită şi să fie alături de familie, vă daţi seama că fără el, nu ne va fi uşor.” Irina Bolohan: „De când sunt copiii, cel puţin de când s-a născut Dorinuca, ea fiind mică o puneam în pătuţ, iar el împodobeă bradul. Ascultau şi cântau colinde. Eu eram cu treburile casnice, pregăteam mâncărurile tradiţionale de Crăciun, iar ei primeau colindători, după care plecau şi ei cu colindul pe la prieteni, pe la naşi. Cel puţin Crăciunul pentru noi e cea mai importantă sărbătoare. Dacă nu ar fi fost copiii bănuiesc că nu ar fi avut acelaşi farmec. Este foarte plăcut şi sperăm ca anul acesta să încercăm măcar pe jumate să facem Crăciunul la fel de plăcut... Mai greu este pentru el, nu pentru noi. Noi trecem mai uşor pot să spun. Ne rugăm la sănătate, atât, că, în rest, altceva chiar nu contează.”

Vor veni sărbătorile de iarnă, „fiul” dumneavoastră nu va fi alături de dumneavoastră. Cum credeţi că veţi trece peste? Costache Nicolae: „Da aici

Familia Bolohan. Soţia Irina, fetiţa Dorina şi băieţelul Ovidiu.

e o problemă. Ne petreceam Crăciunul împreună, mergeau şi la părinţii lui, veneau şi la noi de sărbători. Acum o să fie mai greu, este adevărat mai ales pentru că avem la mijloc nepoţelul şi ştiţi cum este. O să fie mai greu, dar sperăm să fie totul bine.”

Aţi spus că depărtarea de soţul dumneavoastră este grea. De unde găsiţi forţa de a merge mai departe în fiecare zi? Silvia Burghilea: „Forţa o iau de la copil cu toate că întotdeauna se spune că tu trebuie să încurajezi copilul şi să-i dai forţa să meargă mai departe. Energia lui mi-o transmite mie şi mă face să trec mai uşor peste momentele nu grele că nu sunt grele, dar sunt dificile pentru că el este departe şi atunci ne încurajăm unul pe celălalt că va trece şi momentul acesta şi va veni acasă şi ne vom reîntâlni.” Irina Bolohan: „În primul rând sunt copiii. Dimineaţa pregătesc fetiţa să plece la şcoală, apoi îmi duc băieţelul la cămin. Plec spre serviciu. De la serviciu iau copilul de la cămin şi ajung acasă. Facem mâncare, puţină ordine, verific temele fetiţei, pentru că ea şi le face singură, şi nu realizăm cât de repede a trecut timpul. Îi închin pentru sănătate şi aşteptăm a doua zi.”

Băiatul dumneavoastră este mic. V-aţi gândit că poate nu va resimţi lipsa tatălui şi cu toate acestea mi-aţi povestit că obișnuieşte să doarmă pe perna tatălui? „Într-adevăr eu mă gândeam că fetiţa va fi cea care va resimţi că tatăl ei nu este alături de ea pe perioada celor 6 luni. Dar, la Ovidiu chiar nu m-am gândit. Spre surprinderea mea...am avut probleme, plângea seara, îi era dor de tatăl lui, după care şi-a găsit o refulare pot să spun în perna tatălui, tot timpul seara doarme doar pe perna lui. După care am avut altă

problemă, a refuzat să vorbească cu el la telefon, spunând că îi este dor de tati şi noaptea pe la 11, 12 noaptea stătea în pat, după care îl vedeam că se retrage, se duce într-un colţ şi începe să plângă.”

Într-adevăr copiii resimt poate cel mai puternic lipsa tatălui... Cum este fără tati acasă? Dragoş Alexandru Burghilea, băieţelul subofiţerului Dan Burghilea: „Greu. Obişnuiam să mă joc cu tati, mergeam şi mă plimbam cu el cu maşina. În fiecare seară când ajungem acasă îi spun lui mami să sunăm la uşă să vedem dacă a venit tati, iar mami îmi spune că mai e puţin şi o să vină.” Dorina Bolohan, fetiţa maiorului Sorin Bolohan: „Îi simt lipsa, deşi vorbesc cu el la telefon în fiecare zi. Tati mă ajută să-mi fac temele, acum e mândru de mine şi îmi spune că învăţ mai bine de când este el plecat.” Ovidiu Bolohan, băieţelul maiorului Sorin Bolohan: „Mi-e dor de el. Dorm pe perna lui tati în fiecare seară. Mă jucam cu tati mereu, făceam lego şi acum vreau să îmi aducă un avion pe care să-l construim din lego pentru că tati îl face repede.”

Ce doriţi să le transmiteţi celor dragi plecaţi în Kosovo? Irina Bolohan: „Să aibă grijă de el, să fie sănătos, atât... să aibă grijă de el.” Costache Nicolae: „Multă sănătate şi să aibă grijă la serviciu. Băieţelul lui e mereu cu gândul la el, iar seara când vine de la cămin îi spune lui mami «Hai să sunăm la sonerie să vedem, n-a venit tati?» Să fie liniştit, acasă e bine.” Dragoş Alexandru Burghilea: „La mulţi ani şi să fie sănătos, să se întoarcă acasă repede pentru că îmi este dor de el.” Dorina Bolohan: „Multă sănătate să aibă grijă de el şi să se întoarcă sănătos acasă.” ■

Familia Burghilea. Soţia Silvia şi băieţelul Dragoş Alexandru.

„ESCALĂ” în docul plutitor

Text: **Bogdan DINU**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

În ultimele numere ale revistei noastre ați avut ocazia să vedeți *N.S. Mircea* mai ales prin intermediul reportajelor noastre despre marșul de instrucție al anului 2008. Vă invităm la această rubrică să vedeți velierul școală al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” într-o ipostază atipică, mai rară și mai puțin cunoscută publicului larg – în „escală” pe docul plutitor numărul 1 al Șantierului Naval Constanța. O dată la trei ani *N.S. Mircea* revine aici pentru un tratament de „sănătate și frumusețe” care în limbaj tehnic se traduce prin lucrări de întreținere specifice docului și reparații curente (sablare, piturare, intervenție la instalația de ancoraj, instalația de guvernare, linia axială, prize de fund, clapeți de bordaj, valvule iar când vorbim de lucrări de reparații ne referim la schimbarea unor manevre curente și fixe din arboradă, lucrări la instalația de combustibil, la cea de frig-alimente, în special schimbări de tubulatură care nu au mai fost înlocuite de la ieșirea navei din Șantierul de la Brăila). Din 2002 este a treia „escală” a navei pe docul plutitor după cele din 2003 și 2006, și s-a desfășurat pe parcursul lunii noiembrie. Faptul în sine este îmbucurător deoarece s-a reușit ca etapa de șantier să fie efectuată la sfârșitul anului și să permită astfel o pregătire temeinică a marșului din 2009 în care *N.S. Mircea* va traversa din nou Oceanul Atlantic.

„Țară, țară, vrem ostași...”

MILFEST 2008

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Păstrând tradiția, Ministerul Apărării a organizat duminică, 19 octombrie, în Piața Revoluției din București, manifestarea MILFEST 2008, de prezentare a ofertei de locuri de muncă și a celei educaționale pentru anul 2009. Evenimentul, aflat la cea de-a treia ediție, a propus o abordare creativă, dinamică și antrenantă a activității de recrutare, fiind una dintre componentele campaniei de informare și relații publice pentru promovarea carierei militare desfășurată de Ministerul Apărării. În standurile special amenajate, categoriile de forțe, instituțiile militare de învățământ și birourile de informare-recrutare au căutat să prezinte tuturor celor aflați în Piața Revoluției oferta lor pentru anul viitor. Alături de numeroși copii, părinți, tineri și veterani de război, corturile categoriilor de forțe au fost vizitate și de ministrul Apărării, Teodor Meleșcanu, secretarul de stat și șef al Departamentului pentru relația cu Parlamentul și informare publică, Georgeta Ionescu, șeful Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, reprezentanți ai categoriilor de forțe.

Forțele Navale au fost prezente cu un spațiu expozițional distinct care nu a trecut neobservat, suscitând inte-

resul tuturor celor care au fost prezenți la eveniment. Contraamiralul de flotilă Gheorghe Petria, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale: „A treia ediție a fost mai bine organizată; de fapt și vremea a ținut cu noi. (anul trecut ploia n-a încetat pe întreaga durată a zilei) Forțele Navale au adus atât oameni, tehnică, cât și multe relizări tehnico-științifice din în ultimii ani. În cadrul expoziției am avut materiale de la fregatele «Regele Ferdinand» și «Regina Maria», materiale și tehnică de la scafandri, produse ale Centrului de Informatică și ale Direcției Hidrografice Maritime, precum și elemente ale tradiției marinărești de la Muzeul Marinei Române, Academia Navală și Școala de Maiștri. De asemenea, au fost tinerii studenți și elevi care și-au exprimat propriile opinii în ceea ce privește cunoștințele pe care le dobândesc în cadrul instituțiilor de învățământ din Forțele Navale. Nu în ultimul rând, am avut posibilitatea de a promova produsele soldaților și gradaților voluntari, cei care își aduc contribuția din plin la îndeplinirea misiunilor Forțelor Navale. Din punct de vedere organizatoric ne-am pregătit mai bine pentru această activitate, oamenii au fost atrași de standul Forțelor Navale și au fost impresionați de militarii care au participat în cadrul MILFEST 08, de tehnica și realizările Forțelor Navale.” Anca Bărbulescu: „E

foarte frumos aici. Am vizitat standul Forțelor Navale în primul rând pentru că suntem constănțeni. Ni s-au oferit pliante și postere și trebuie să vă spun că atunci când băiețelul meu va crește mare mi-aș dori să fie marinar.” Nicolae Gane: „Totul mi se pare foarte interesant. Tot ce am văzut în standul de prezentare al Forțelor Navale m-a impresionat. Are cu ce să se mândrească armata noastră.”

Un număr impresionant de persoane interesate de profesia militară a vizitat standurile Biroului de informare recrutare din București și ale instituțiilor militare de învățământ, unde au primit informații despre criteriile și standardele care trebuie îndeplinite pentru a deveni militari profesioniști. În timpul activităților desfășurate în aer liber, tinerii aspiranți la o carieră în armată au avut ocazia să se familiarizeze cu viața de militar într-o atmosferă animată, presărată cu demonstrații de mănuire a armamentului executate de studenții militari din Academia Tehnică Militară și de militarii profesioniști din Regimentul 30 Gardă „Mihai Viteazul”, exerciții de arte marțiale prezentate de militarii Batalionului 2 Infanterie “Călugăreni”, dar și concerte susținute de Muzica Reprezentativă a Ministerului Apărării, de formații artistice profesioniste sau de artiști ai cercurilor militare. ■

„Asaltul” copiilor pe navele fluviale din Portul militar Brăila

Text: **Bogdan DINU**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Cine suntem, ce facem?

Ziua Porților Deschise a fost organizată în toate garnizoanele de marină unde se află unități ale Forțelor Navale Române. Pe 22 octombrie, la Brăila, a fost rândul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie să-și deschidă larg porțile pentru ca familiile, prietenii, copiii și toți cei interesați de marină și de o carieră în Armată în general, să poată intra în unitate și să se familiarizeze cu misiunile și tehnica din dotare. Accesul în Portul militar a fost facilitat de autobuzele puse la dispoziția celor interesați care au făcut naveta până în centrul orașului. Au fost organizate mai multe ateliere de prezentare a armamentului și echipamentelor din dotare dar s-au putut vizita și două din navele divizionului, respectiv monitorul *Lascăr Catargiu* (47) și vedeta blindată *Rahova* (176). „Pentru noi Ziua Porților Deschise reprezintă un prilej bun, binevenit, pentru a arăta cine suntem, ce facem și este, în egală măsură, un prilej

de a atrage alți tineri către cariera de militar și de a cunoaște alți oameni”, ne-a declarat locotenentul Emil Oancea, comandantul vedetei blindate *Rahova* (176).

„Mie îmi plac torpilili ...”

Printre vizitatori s-au numărat foarte mulți copii, care au „invadat” navele, veniți în grupuri organizate de la mai multe școli și licee din oraș. Tuturor le-au plăcut navele, se pare că „mărimea chiar contează” după cum ne preciza locotenentul Emil Oancea, „torpilili” (nu este vorba de o altă armă, dar așa sună în dulcele grai moldovenesc), tunurile dar și armele de infanterie, singura lor nedumerire fiind legată de faptul dacă sunt sau nu adevărate. „Nu este pentru prima oară când suntem aici cu copii, am mai fost și în anii trecuți cu alte generații de copii dar de fiecare dată venim cu mare plăcere pentru că sunt foarte multe lucruri noi pe care nu le-am văzut niciodată în viața lor și, cine știe, pentru băieții poate să fie și un ajutor pentru orientarea lor profesională viitoare. Am aflat de această activitate de la soțul meu care, întâmplător

sau nu, este angajat al unității”, ne-a precizat doamna Gabriela Neculae, învățătoare la Colegiul Național Ana Aslan, prezentă cu un grup numeros de copii din clasa a II-a. Din păcate, destul de puțini tineri interesați de o carieră în armată au intrat pe poarta portului militar din Brăila în această zi și chiar și printre copiii care au luat în „stăpânire” navele pentru câteva minute (sub atenta supraveghere a marinarilor militari), aflați la o vârstă la care fascinația armelor este covârșitoare, în sondajul improvizat printre ei nu am găsit vreunul dornic să devină, la maturitate evident, marinar militar. „Trendul” este dominat de alte profesii (copiii spun întotdeauna adevărul, nu-i așa?) iar pe primele locuri în top se situează polițistul (MIRA, vă sună cunoscut? și aici se pare că intuiția micuților chiar are acoperire și în realitate) sau medicul. Ziua Porților Deschise are o tradiție de aproape un deceniu la unitățile fluviale ale Forțelor Navale din Brăila și putem spune că s-a bucurat de succes și anul acesta chiar dacă manifestarea a avut un caracter static, lipsind din program exercițiile demonstrative de pe fluviu și uscat. ■

Tinerii... interesați de marină?!

Olivia BUCIOACĂ

În ziua de manifestări dedicate Zilei Armatei Române, Statul Major al Forțelor Navale a organizat, în perioada 21-25 octombrie, Ziua Porților Deschise în unitățile din garnizoanele Constanța, Mangalia și Brăila. Printre unitățile care și-au deschis porțile vizitatorilor, pe data de 22 octombrie, s-a numărat și Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Aici, elevii Colegiului Tehnic de Marină „Alexandru Ioan Cuza” și Liceului de Telecomunicații din Constanța, au avut posibilitatea să viziteze baza tehnică și materială de care dispune în prezent Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Prin intermediul profesorilor academiei, elevii au găsit un răspuns la fiecare întrebare și au primit explicații în detaliu despre Academia Navală „Mircea cel Bătrân” în ansamblul ei și despre avantajele carierei de ofițer de marină militară și civilă. Tinerii s-au arătat interesați de oferta instituției, unii dintre ei anunțându-se ca viitori candidați la profesia de ofițer de marină. Elevul Cristian Ionuț Bogdan, Colegiul Tehnic de Marină „Al. I. Cuza”: „Impresiile sunt foarte bune, ținând cont de faptul că sunt în clasa a XII-a și trebuie să știm ceea ce vrem să facem, mai ales că voi absolvi liceul Al. I. Cuza și vreau să urmez în continuare calea mării. Ceea ce ne-au prezentat aici a fost foarte frumos, am descoperit lucruri noi, cabinetul de navigație. A fost foarte, foarte frumos și sper să revin cât de curând.”

Atmosferă de sărbătoare, navele cu pavilioanele arborate, gazde primitoare, muzică pentru tineri. Așa ar putea fi descrisă ziua de 22 octombrie în Portul militar Constanța deschis pentru vizitatori. Pasionații de marină sau simplii curioși, au avut ocazia să urce la bordul navelor Forțelor Navale. Astfel, dragoarele maritime, fregata Regina Maria, Nava Școală Mircea, precum și tehnica specifică scafandrilor de luptă și scafandrilor EOD, au suscitât interesul celor prezenți. Profesoara Mădălina Ivănescu, Grupul Școlar „Dimitrie Leonida”: „Vizita pe toate navele militare a fost foarte interesantă. A fost foarte frumos, pentru mine a fost a doua oară când am vizitat Nava Școală «Mircea». O parte dintre copii au mai venit și le-a plăcut; cel mai mult au fost atrași de arme, de echipamente mai deosebite și mi-au spus că sunt interesați de o carieră în domeniu.

Toată lumea a fost încântată de posibilitatea de a urca la bordul navelor și a face cunoștință cu echipamentele din dotare. Însă, cei mai încântați de eveniment au rămas copiii și elevii de liceu, care au vizitat tot ce se putea, iar curiozitatea, specifică vârstei, i-a determinat să aibă o mulțime de întrebări pentru marinarii de la bordul navelor. Elevul Lucian Cloșcă, Grupul Școlar „Dimitrie Leonida”: „Am aflat foarte multe lucruri noi, de exemplu acele GPS-uri și toate radarele despre care nu știam că sunt și sub mare și aeriene. În urma acestei vizite m-am gândit la o carieră în domeniu.

Vreau să termin liceul, să ajung la Academie și apoi să plec pe mare.” Căpitanul Mitel Alexandru, ofițer 3, fregata Regina Maria: „Am avut la bord un număr impresionant de vizitatori, ținând cont și de vremea de afară. Au fost tineri, cu vârste cuprinse între 18 și 20 de ani, în special elevi de liceu, care au adresat întrebări în detaliu, destul de pretențioase și dificile, întrebări la care, au primit răspunsuri pe măsura dorințelor lor. Ne-am bucurat că prin mesajul pe care l-am transmis prin personalul de la bordul navei, pe timpul vizitei, am adus un pic de speranță în rândul tinerilor care și-au propus să vină în Forțele Navale.”

Pentru cei prezenți în Portul militar, Ziua Porților Deschise a reprezentat oportunitatea de a relaționa cu echipajul, de a cunoaște cum își desfășoară marinarii activitățile, cum trăiesc și cum se instruiesc la bordul navelor, iar pentru tinerii liceeni o motivație în alegerea unei cariere militare.

Cu ocazia Zilei Armatei Române și a depunerii jurământului militar de către o nouă serie de soldați voluntari, sâmbătă, 25 octombrie, în cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale Viceamiral Constantin Bălescu din Mangalia a avut loc Ziua Porților Deschise. La eveniment au participat familiile soldaților voluntari, care au avut astfel posibilitatea să viziteze tehnica din dotare, laboratoarele, sălile de curs și spațiile de cazare pentru a-și face astfel o imagine de ansamblu despre condițiile în care copiii lor își desfășoară instrucția. ■

1 Decembrie Ziua Națională a României

În acest an s-au împlinit 90 de ani de la momentul istoric al Marii Uniri. La 1 Decembrie 1918, în inima Transilvaniei, la Alba Iulia, votul Marii Adunări Naționale pentru unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România, aclamat de o impresionantă adunare populară, încununa celelalte acte de unire de la Chișinău (27 martie/9 aprilie 1918) și Cernăuți (15/28 noiembrie 1918) prin care Basarabia și Bucovina reveneau în hotarele României. Înfăptuirea statului național a permis națiunii române să-și pună în valoare energiile, capacitățile sale creatoare în slujba progresului economic al dezvoltării științei, învățământului și culturii.

În garnizoanele în care Forțele Navale sunt prezente, București, Constanța, Tulcea, Brăila și Mangalia, au fost organizate, în perioada 20 noiembrie - 1 decembrie, simpozioane, expoziții, lansări de carte și concursuri pe teme istorice. Pe data de 1 decembrie, marinarii au depus coroane de flori la monumentele din garnizoanele de marină, au participat cu detașamente la marea paradă militară din București și la ceremoniile organizate la Constanța, Tulcea, Brăila și Mangalia.

Ziua Națională a fost sărbătorită și de infanteriștii marini prezenți în baza de la Camp Villaggio, Kosovo. Imnul de stat al României a însoțit ceremonia de ridicare a drapelurilor naționale ale țărilor contribuatoare cu trupe în cadrul Brigăzii Multinaționale Vest. Generalul de brigadă Giovanni Armentani, comandantul Brigăzii Multinaționale Vest, i-a felicitat pe infanteriștii marini din Kosovo, ceremonia încheindu-se cu defilarea militarilor și jandarmilor români și italieni, precum și a drapelurilor de luptă ale unităților prezente în Camp Villaggio, Kosovo. (M.E.)

1 decembrie, la Constanța.

Detașamentul Forțelor Navale la repetiția generală a paradei de la București.

Sărbătorirea Zilei Naționale a României în Kosovo.

Aspect de la sărbătorirea Zilei Naționale a României la Constanța.

Mari festivaluri maritime

ARMADA de ROUEN 2008

Cea mai mare sărbătoare populară gratuită
din Franța și din Europa

Navele aflate la cheul de pe malul drept al Senei. În fundal catedrala din Rouen.

Text și foto: **Bogdan DINU**

În articolele din ultimele numere ale revistei noastre despre *N.S.Mircea* vă promiteam că vom reveni cu materiale speciale măcar despre Rouen, Brest și Rostock, adică festivalurile maritime unde *N.S.Mircea* a participat pentru prima dată. Intenția noastră publicistică are două motivații. În primul rând pentru a sublinia că acolo este locul *N.S.Mircea*, unde impactul cu publicul este unul maxim, dublat de participarea la regate și, în al doilea rând, dorim să familiarizăm cât mai mult publicul din România cu atmosfera marilor festivaluri maritime din Europa sau de peste Atlantic. Necunoscute în România – chiar și ca noțiune (desigur, cu excepția marinarilor noștri care au participat în ultimii ani) – festivalurile maritime sunt adevărate evenimente nautice nu doar pentru porturile care le găzduiesc și organizează, ci și pentru țările respective, fie că se transformă în mari sărbători populare cu acces gratuit fie în evenimente de marketing cu venituri consistente din vânzarea билетelor. Oricum, vizitatorii sunt de ordinul milioane. Seria de articole care urmează vine să umple golul existent în cultura marinărească a fiecăruia dintre noi în legătură cu acest subiect și să vă ducă în culisele unor astfel de manifestări. Așadar, pentru început, să vedem ce este și ce a fost Armada de Rouen 2008.

Scurt istoric

Ideea organizării unor manifestări prin care locuitorii orașului să-și redescopere portul Rouen a încolțit în mintea lui Patrick Herr încă din 1983, pe atunci fiind adjunct al primarului pentru relațiile publice. De aici nu a mai fost mult până la următorul pas, acela al reunirii unui mare număr de veliere, materializat în apariția asociației „Les Voiles de la Liberté”. Ulterior au fost organizate mai multe manifestări dintre care cea mai cunoscută a fost „Course

de la Liberté Rouen-New York”. Ca urmare a succesului la public Jean Lecanuet, pe atunci primar al orașului Rouen, a fost cucerit de ideea reunirii unui mare număr de veliere și i-a propus lui Patrick Herr să organizeze această manifestare care să adune la un loc cele mai frumoase și mai mari veliere din lume. Patrick Herr a acceptat provocarea, și-a organizat o echipă și acesta a fost începutul unei mari aventuri care se va concretiza pe data de 9 iulie 1989 odată cu inaugurarea Voile de la Liberté. De la prima ediție, opțiunea organizatorilor de a oferi vizitatorilor acces gratuit și posibilitatea de a urca la bordul velierelor aflate de-a lungul celor 7 kilometri de cheuri a transformat această manifestare și edițiile următoare în evenimente excepționale care au permis la milioane de oameni să vizeze la aventuri și călătorii îndepărtate, să apropie diferitele naționalități și să strângă legăturile dintre mii de marinari francezi și străini prezenți la eveniment.

1989 – Les Voiles de la Liberté. 1989, bicentenarul Revoluției franceze și al Declarației Drepturilor Omului și ale Cetățeanului, a rămas în egală măsură, cel puțin pentru Rouen, anul Les Voiles de la Liberté, prima întâlnire a marilor veliere din iulie 1989. Rouen a devenit pentru o săptămână capitala mondială a navelor cu vele. Orașul a primit nave din 16 țări iar recordul deținut până atunci de reunirea velierelor de la New York din 1976 a fost doborât. Evenimentul a fost patronat de regretatul Eric Tabarly. S-au înregistrat 5 milioane de vizitatori.

1994 – L'Armada de la Liberté. Ca urmare a succesului primei ediții, a doua mare reunire a velierelor a fost organizată în anul 1994 pentru a comemora cea de a 50-a aniversare a debarcării americane din Normandia. De data aceasta au fost 7 milioane de vizitatori care au putut admira, timp de opt zile, cele 50 de bastimente prezente, mari veliere și nave de război dar și numeroase vechi nave cu vele. Pentru prima dată, o mare noutate care va deveni unul din punctele forte ale Armadei: velierele au coborât pe Sena formând o imensă paradă, lungă de 30 de kilometri, trecând prin

fața celor două milioane de spectatori masați pe malurile râului pe distanța de 120 de kilometri care separă Rouenul de mare.

1999 - L'Armada du Siècle. Pentru a treia ediție a Armadei cele 50 de nave, veliere dintre cele mai mari și mai prestigioase din întreaga lume și nave militare reprezentând împreună 30 de națiuni, și-au dat din nou întâlnire la Rouen între 9 și 19 iulie 1999, pentru ai reîntâlni și încanta din nou pe cei 10 milioane de vizitatori înregistrați de prefectură, dintre care 8 milioane pe cheurile din Rouen, veritabilă „maree” umană care a acoperit cheurile pe timpul celor 10 zile de sărbătoare, și 2 milioane de-a lungul malurilor Senei în timpul mării parade, apoteoza finală a celor zece zile de sărbătoare. Patrick Herr a apreciat această ediție ca fiind „cea mai mare adunare maritimă internațională a sfârșitului de mileniu”.

2003 - L'Armada Rouen 2003. În 2003 Armada s-a derulat între 28 iunie și 6 iulie, la o dată mai avansată decât cea obișnuită din cauza disponibilității marilor veliere care au fost prezente în această zonă a lumii pentru o altă manifestare, Dfsail, din Olanda derulată între 10 și 14 iulie și apoi în Polonia pentru startul în cursa Cutty Sark de la Gdynia. Încă o dată manifestarea a fost un succes măsurat și prin cei 9 milioane de vizitatori din Rouen și de pe Sena, aceasta în pofida vremii care nu a fost întotdeauna favorabilă.

Noutăți la Armada 2008

Pentru cea de a cincea ediție Patrick Herr și echipa sa au pregătit mai multe noutăți pentru cei aproximativ zece milioane de vizitatori estimați. În primul rând să menționăm noul pod peste Sena, Gustave Flaubert, realizare arhitecturală de amploare și care a oferit, în premieră, imagini spectaculoase ale marilor veliere intrând în port. Podul și-a ridicat secțiunea centrală pentru a putea lăsa navele să intre în oraș pentru o escală de zece zile. Cel mai înalt pod mobil din Europa și cel mai lung din lume la data manifestării (în curs de finisare, de altfel) a cunoscut astfel în iulie „botezul

Sosirea navei *Cuauhtemoc* și trecerea pe sub noul pod mobil Gustave Flaubert.

internațional" (gurile rele spuneau de altfel că a cunoscut mai multe inaugurări, cea din iulie fiind a treia iar deschiderea traficului era prevăzută pentru această toamnă și se estimează un trafic de 50000 de mașini pe zi). Oricum ar fi, să precizăm că este un pod mobil cu o deschidere de 120 de metri, o înălțime totală de 86 de metri, distanța de la suprafața apei până la pod fiind de 10 metri atunci când secțiunea centrală este coborâtă și de 55 de metri deasupra Senei în poziție ridicată necesară pentru a lăsa să treacă marile veliere ale Armadei.

În al doilea rând, fără a fi o premieră, în prelungirea Armadei a avut loc Operațiunea „Trainees” care a permis unui număr de 500 de persoane (contra cost desigur, suma fiind de 595 de euro!) să beneficieze de un voiaj de neuitat. În program, patru zile pe mare, de la Rouen la Liverpool, orașul de plecare în cursa Tall Ship s Race, o ocazie unică cum spuneau organizatorii de a face parte din echipajul unui velier și de a munci la bord. Velierele vizate au fost *Staatsrad Lehmkuhl*, *Sorlandet*, *Christian Radich*. Oferta organizatorilor a fost extinsă și la persoanele cu dizabilități, prin intermediul velierului *Tenacious*, o navă specială care are amenajările necesare, care a primit la bord 20 de astfel de persoane pentru cursa Rouen-Londra.

În sfârșit, noutatea cea mai importantă, a constat în faptul că la această ediție Armada a prefațat Tall Ship s Race 2008 (care s-a desfășurat între 18 iulie și 23 august, cu plecare de la Liverpool spre Norvegia, cu escale la Maloy și Bergen, pentru a se încheia la Den Helder în Olanda). Mai multe veliere participante la Armada de Rouen 2008 au plecat apoi direct la Liverpool, locul de plecare în cursa organizată de Sail Training International (STI) într-un fel de cursă organizată în parteneriat cu STI, care s-a finalizat pe data de 19 iulie unde învingătorul a intrat în posesia marelui premiu al Armadei 2008,

„Entente Cordiale Awards” creat special pentru această ocazie.

Explicația succesului

În opinia noastră, trei sunt explicațiile succesului și originalității Armadei. În primul rând, este una din cele mai mari întâlniri ale marilor veliere din Europa și din lume iar organizatorii au știut în mod constant cum să atragă noi și noi nave de la o ediție la alta, în pofida numeroaselor manifestări de gen care se desfășoară în fiecare vară. În al doilea rând, trebuie să precizăm că manifestarea nu se desfășoară într-un port de pe țărmul oceanului sau al mării ci pe un fluviu, Sena, practic la 120 de kilometri în interiorul continentului, la Rouen, la doar o oră de mers cu mașina de Paris, fapt care explică de altfel și afinența incredibilă de vizitatori. Iar dacă aveți în plan o vizită în Franța, peste cinci ani desigur, merită să vă aflați la Rouen, chiar și numai pentru o zi, pentru a vedea ce va fi Armada 2013.

În paranteză, trebuie să precizăm că Rouen este un mare port maritim, adică primește nave maritime, cu terminalele situate pe Sena, la jumătatea distanței dintre coastă, Le Havre și Paris și care numai anul trecut a înregistrat 3286 de nave. Este, atenție, primul port cerealier al Europei, primul port al Franței pentru agro-industrie și mărfuri diverse pe axa Nord-Sud, mai ales între Africa și Europa și al doilea port al Franței pentru produse petroliere rafinate și lemn. În 2007 traficul portului autonom Rouen a atins 22,22 milioane de tone.

Nu în ultimul rând, menționăm din nou accesul gratuit al publicului la cheurile și navele acostate, lucru care nu se prea întâmplă la manifestările similare (vom vedea cum a fost de exemplu la Brest 2008) și care este iarăși o explicație a succesului de public.

Așadar spectacolul a fost și este somptuos și ... gratuit. Cu alte cuvinte acesta este specificul evenimentului nautic al anului din Franța: nimeni nu plătește pentru a putea admira giganții mărilor. Iar rețeta funcționează! Locația în care se află velierele este una extraordinară în sine, cu noul pod Gustave Flaubert având ca fundal magnifica catedrală gotică. Situl constă în aproximativ zece kilometri de cheuri renovate, pe ambele maluri ale Senei, în una din cele mai frumoase curbe ale fluviului, și care atrage în fiecare zi câteva sute de mii de vizitatori. De asemenea, traversarea de pe un mal pe celălalt este facilitată de mai multe poduri și nave, astfel încât vizitatorii au asigurată mobilitatea. La Armada 2008 vizitatorii au găsit sute de standuri, zeci de restaurante și braserii, animații de tot felul pe apă, pe cheuri sau în oraș. Au putut să viziteze navele, să facă plimbări pe Sena, să vadă expoziții organizate în muzeele din Rouen sau din regiune pentru că tot orașul a fost în sărbătoare. Să menționăm și faptul că în fiecare seară, de la ora 23.30 primăria din Rouen transforma fațada catedralei într-un gigantic teatru de lumini cu spectacolul „Rouen, catedrala lui Monet în pixeli” conceput de Skertzò pomind de la culorile celebrelor pânze ale lui Monet. Mai adăugăm spectacole de muzică gratuite și focuri de artificii în fiecare seară.

Pentru cei pasionați și interesați de navele participante publicăm mai jos lista acestora, în paranteză fiind trecut și anul participărilor anterioare: *Antigua* (1999, 2008), *Artemis* (2008), *Atlantis* (2008), *Christian Radich* (1994, 1999, 2003, 2008), *Eendracht* (2008), *Far Barcelona* (2008), *Grand Turk* (2003, 2008), *JR Tolkien* (2003, 2008), *Kaliakra* (1989, 2008), *Loth Lorien* (2003, 2008), *Mare Frisium* (2003, 2008), *Mercedes* (2008), *Mir* (2003, 2008), *Morgenster* (2008), *Pogoria* (1999, 2008), *Sorlandet* (1989, 1999, 2003, 2008), *Stad Amsterdam* (2003,

Cele mai multe veliere s-au aflat pe malul drept al fluviului.

2008), *Staatsrad Lehmkuhl* (1989, 1994, 1999, 2003), *Tenacious*, amenajat pentru navigația cu persoane cu dizabilități (2003, 2008), *Thalassa* (1999, 2003, 2008), *Amerigo Vespucci* (1989, 1994, 2003), *Creoula* (1994, 2008), *Dar Mlodziezy* (1989, 1994, 1999, 2003, 2008), *Capitan Miranda* (1989, 2008), *Cisne Branco* (1999, 2003, 2008), *Cuauhtemoc* (1989, 1994, 1999, 2003, 2008), *Etoile* (1989, 1999, 2003, 2008), *Mircea* (2008), *Shabab Oman* (1989, 1994, 2008), *Zenobe Gramma* (1999, 2003, 2008), *Tuiga* (2008). Alături de veliere au fost prezente și nave militare din diferite țări: *L Acharne*, *Armoise*, *De Grasse*, *Flamant*, *Jacques Oudart Fourmentin* (Franța), *Asagiri*, *Kashima*, *Umigri* (Japonia), *HMS Southampton* (Marea Britanie), *Mecklenburg* (Germania), *Neustrashimy* (Rusia).

N.S.Mircea la Armada

Atât în caietul program al Armadei 2008 cât și pe site-ul oficial sau în kit-ul de presă distribuit jurnaliștilor participarea pentru prima dată a *N.S.Mircea* la Armada era considerat „un adevărat eveniment”, o premieră, ca de altfel și escalele celor trei nave militare japoneze. Particularitatea însă a constat în faptul că velierul nostru nu a participat la tot festivalul, adică între 5 și 14 iulie, ci s-a aflat la Rouen doar între 4 și 8 iulie, după care a trebuit să ne îndreptăm către Brest (despre escalele velierului nostru la Rouen am mai scris în numărul 128 al revistei noastre). Nu este un lucru neobișnuit, și alte nave au venit mai târziu, cum a fost cazul japonezilor sau au plecat mai devreme. Totuși, de aici au apărut și câteva mici neajunsuri. De pildă, am fost trași pe malul de nord al Senei, aproape de capătul cheului, fiind ultimul velier (în spatele nostru se afla *Cisne Branco* pe care aveam să-l reîntâlnim la Brest), după noi urmând doar câteva nave

militare. De asemenea, pe malul opus nu se afla decât zona industrială a portului, cheul la care se aflau velierele terminându-se la piciorul podului Gustave Flaubert, chiar în fața noastră tronând terminalul cerealier, ceea ce trebuie să recunoaștem că nu este o privilegiu deosebită. Pe de altă parte, trebuie să recunoaștem că din partea organizatorilor situația este explicabilă deoarece plecăm primii de la festival și era logic să nu lăsăm un spațiu liber neutilizat la cheu. Chiar și așa nu am găsit nici o mențiune despre *N.S.Mircea* cum ne-am fi așteptat poate, pe site-ul oficial al Armadei, nici video și doar două fotografii de la acostare. În schimb abundă relatările despre „clienții” tradiționali ai Armadei, polonezul *Dar Mlodziezy* (participant la toate edițiile), italianul *Amerigo Vespucci* sau mexicanul *Cuauhtemoc*, de asemenea participant integral „cu 20000 de vizitatori pe zi”!!! Și dacă tot suntem îmboldiți de un spirit critic trebuie să avem curajul să scriem aici și despre „aspectul marinăresc” al navei atât de trâmbițat de unii sau mai degrabă de lipsa acestuia atunci când stai la cheu fără un ponton mobil pentru schelă în condițiile existenței unei mării uriașe și trebuie să folosești tot felul de scânduri sau paleți sub schelă pentru ca vizitatorii să poată urca la bord când marea este înaltă. Sau cât de utilă ar fi fost existența celei de a doua schele care să fluidizeze circuitul vizitatorilor pe navă, care nu a fost aprobată de cineva sub pretextul că strică „aspectul marinăresc al navei”. Este bine ca dacă tot ajungem la astfel de manifestări să o facem cu ochii deschiși și să preluăm (pentru că nu inventăm noi roata) de la alții cât mai multe lucruri utile iar sugestiile făcute de echipajul navei să fie ascultate pentru că altfel tot ei se vor lăsa de aceleași probleme în marșul următor. Cu toate acestea s-au înregistrat 2-3000 de vizitatori zilnic, ceea ce trebuie să recunoaștem că nu este puțin.

Acoperirea mediatică

La un astfel de eveniment și acoperirea mediatică a fost una pe măsură. Dincolo de numeroasele posturi de radio și televiziune, foarte multe cu transmisiuni în direct (cum a fost cazul cu slujba religioasă, impresionantă prin numărul uriaș de participanți transmisă în direct de postul de televiziune France 2) presa scrisă locală s-a pregătit special pentru eveniment. Grupul de presă „Paris Normandie” de exemplu, partener oficial al Armadei, a avut zilnic un supliment gratuit de 16 pagini dedicat exclusiv Armadei (aceiași grup de presă a realizat și revista program oficială a manifestării, 7 euro, ca peste tot la evenimente de acest fel) ca și săptămânalul „Liberté Dimanche” și alte publicații. Ca unul care am „monitorizat” presa pe perioada staționării noastre la Rouen, pot să formulez anumite concluzii. Ce ne supără? Foarte puține referiri la *N.S.Mircea*, mai mult de subsol, rareori însoțite de fotografii și de mici dimensiuni (cu excepția unei pagini întregi apărute în „Paris Normandie” în care din păcate „eroul” nu era nava ci subsemnatul, redactorul șef respectiv fiind sedus de ideea prezenței unui jurnalist de marină la bordul unui velier decât de nava în sine). Este adevărat, unghiul de abordare, dimensiunea, frecvența articolelor este hotărâtă de editorii ziarelor respective. Noi rămânem cu regretul că nu am putut reține în aceeași măsură atenția publicului cât și a jurnaliștilor (pentru că presa nu a făcut decât să urmeze „trendul” trasat de vizitatori) așa cum au făcut *Amerigo Vespucci*, *Cuauhtemoc*, *Cisne Branco*, atenție, tot nave școală militare. Probabil, fiind nave mult mai „exotice” au reușit să apară mult mai des și într-un număr foarte mare de pagini, deși, și noi ne aflăm în premieră la Armada. ■

Marinarii în apărarea Galațiului - 1918

Comandor **Petrică COMAN**
Serviciul Fluvial
dr. Mariana PĂVĂLOIU
Muzeul Academiei Navale
„Mircea cel Bătrân”

Prinse în vârtoarea evenimentelor din octombrie 1917 „*armatele ruse au devenit bande fără conducători, otrăvite violent de anarhie, incapabile de a ține frontul și incapabile de a organiza demobilizarea pentru retragere, care, fără aprovizionare, constituie ea însăși o operă devastatoare*”, aprecia primul ministru al României, I.C. Brătianu. Moldova a cunoscut o nouă calamitate, aceea a retragerii dezordonate a armatelor rusești, cu ansamblul de brigandaje comise pe seama poporului roman. La începutul anului 1918, una dintre diviziile Corpului IV Siberian, ce se afla dislocată în regiunea Galați, a părăsit frontul cu intenția de a înainta spre Galați și a trece Prutul în Basarabia.

La Galați, situația a devenit alarmantă, orașul fiind amenințat de o mare unitate, din care dispăruse orice idee de disciplină și respectul pentru bunul altuia. Comandorul Constantin Niculescu-Rizea, comandantul sectorului Galați a primit ordinul să bareze drumul coloanelor ruse către est și să apere orașul. El avea în subordine două companii și un pluton cu un efectiv de 556 de oameni, cu baterii de artilerie de 120 mm și de 75 mm. Majoritatea forțelor, comandorul Niculescu-Rizea le-a concentrat pe dealul Țiglina, unde se găseau două baterii pe afete fixe aparținând Marinei Militare, o escadrilă de patru vedete de siguranță, un torpilor și o șalupă sub comanda căpitanului- comandor Puricescu. În oraș se aflau în detașamentul de marină și două plutoane de infanterie.

La refuzul primit de a trece înarmați prin oraș, rușii au început să tragă asupra Galațiului cu cele nouă baterii situate în satul Movileni, în după-amiaza zilei de 8 ianuarie. Ziarul „Galații Noi” (an V), nr. 66, 10 aprilie 1918: „*Între rușii din oraș și cei ce atacau era stabilită o înțelegere completă pentru devastarea orașului; ce clădiri trebuiau distruse, ce parte a orașului trebuia incendiată, ș.a. Situația grea se mai mărise încă prin faptul că rușii, tăind legăturile telefonice și telegrafice, orașul a fost izolat de restul țării și își aștepta pieirea. E clipa hotărâtoare. Sudorile morții cuprind pe bravii apărători ai Galațiului. Vedetele fac efortări mari și lucrează cu febrilitate și împiedică pe bolșevici a pune mâna pe bateriile marinei (...) și atunci ne-a fost dat să vedem exodul propriei noastre populații*

de la margine, care se îndreapta spre centrul orașului. Care, căruțe, femei, copii, bătrâni formau triste convoiuri pe străzile orașului. Frig afară, frig și în suflete. În fine, ne sosesc ajutoare și acum trupele noastre pronunță ele atacul susținute de vedete și de bateriile marinei. Inamicul este respins și fuge în debandadă. Rușii s-au predat, iar trupele ruse din oraș au fost dezarmate.”

O altă parte a trupelor rusești, bombardată de artilerie și aviație, s-a hotărât, la 11 noaptea, să treacă podul de la Siret și să se predea nemților. A fost un act unic în istorie – unul dintre cei doi

aliați, în fața pozițiilor inamicului și sub presiunea celuialt aliat, s-a predat cu tot cu armamentul inamicului.

În onoarea eroilor care au apărat orașul și de pioasa aducere aminte pentru cei 26 de oșteni care au plătit cu viața, a fost bătută o plachetă comemorativă, chiar în primele luni ale anului 1919.

Placheta are gravată o singură față și fotografia ei ne-a fost pusă la dispoziție de către directorul Muzeului de Istorie Galați, domnul Cristian-Dragoș Căldăraru, căruia ținem să îi aducem mulțumirile noastre și pe această cale.

Monumentul apărătorilor Galațiului din 1918. (foto Muzeul de Istorie Galați)

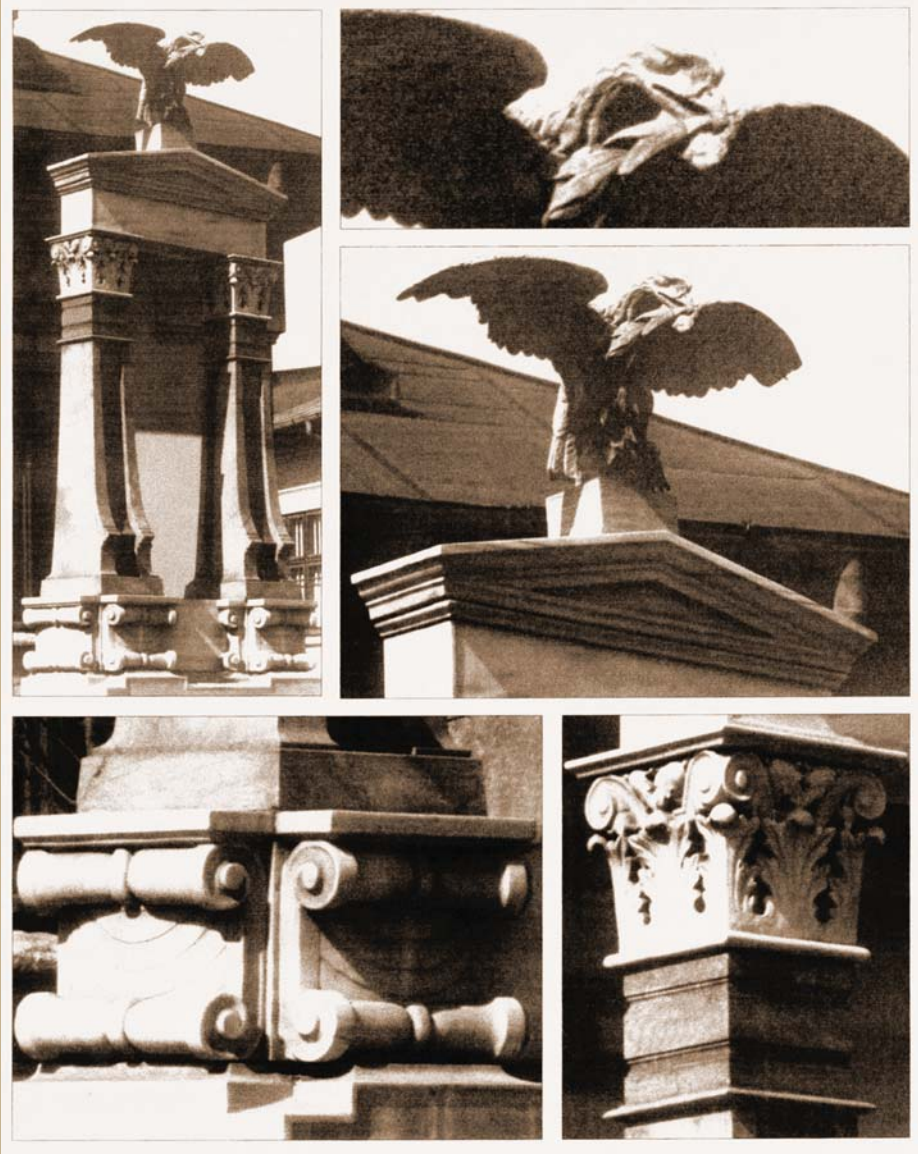
În același timp, locuitorii orașului au ridicat și un monument, situat la intersecțiile străzilor Brăila și I.L. Caragiale (Balaban), recunoștința și piosul lor omagiu pentru apărătorii urbei lor. Un monument ce glorifica lupta împotriva bolșevicilor, fie ei și numai de conjunctură, nu a rezistat în perioada comunistă fiind dărâmat. Imaginea lui ne-a fost oferită tot de către amabilul manager al muzeului gălățean.

Am ținut să readucem în atenția domniilor voastre bătălia pentru apărarea Galațiului din ianuarie 1918, cu ocazia sărbătoririi celor nouă decenii de la Marea Unire, ca un modest omagiu și în speranța că gălățenii, forurile în drept vor repara această nedreptate peste care s-a lăsat

Placheta comemorativă. (foto Muzeul de Istorie Galați)

Monumentul apărătorilor Galațiului din 1918, detalii. (foto Muzeul de Istorie Galați)

zăbrălnicul uitării. Trist este și faptul că oricât am căutat “urme ale marinei” în leagănul în care s-a născut și a crescut, nu le-am aflat nici măcar în numele unei străzi. Dealul Țiglinei atât de evocat în istoria Marinei Militare Române, în cea a învățământului românesc de marină, nu mai amintește de faima mutată după 1900, la malul Mării Negre, la Constanța.

Meritoriu este faptul că pe placa de marmură a Mausoleului Eroilor din Cimitirul „Eternitatea”, se află la loc de cinste numele celor doi tineri ofițeri de marină, sublocotenenții Constantin Vărtosu și Alexandru Axente. Rămâne în sarcina noastră să-i identificăm pe gradații și soldații marinari.

De asemenea, se cere, ca printr-un efort conjugat cu al autorităților locale să regăsim mormintele ofițerilor de marină care au ales ca port al odihnei veșnice Galațiul. Un prim pas a fost făcut. Cu ajutorul studentului gălățean Gabriel-Valentin Patriche, anul I al Facultății de Marină Militară din cadrul Academiei Navale “Mircea cel Bătrân” au fost identificate mormintele comandorilor Theodor Athanasiu (+ 1905) și C. Miclescu (+ 1926). ■

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

În acest număr de revistă am căutat în arhiva noastră pentru a vedea ce se întâmpla în Forțele Navale în lunile noiembrie-decembrie și modul cum erau redat evenimentele în paginile publicației noastre. Pentru mai multe detalii se poate accesa și www.navy.ro.

Acum 15 ani, numărul 23 (7/1993). Era o vreme în care deschideam revista care apărea în ultima lună a anului cu un grupaj de articole dedicate Zilei Naționale a României. Sub semnătura contraamiralului

(acum în rezervă) Constantin Iordache semnalam doctoratul căpitan-comandorului de atunci, Gheorghe Marin, actualul șef al Statului Major General; aveam multe articole din sfera marinei comerciale (și ei sunt marinari! – „Sunt un supraviețuitor de pe *Independența*”, „Lumea văzută de pe puntea de comandă. Întâmplări în Strâmtoarea Malacca”).

Acum 10 ani, numărul 57 (noiembrie 1998) și 58 (decembrie 1998). La rubrica „Marea noastră cea de toate zilele” scriam despre „Echipajul de elită al submarinului *Delfinul* – un potențial nucleu al unei „școli de submariniști” (după 10 ani nu mai reprezintă nici măcar atât) și despre „Baraj de foc” la Gurile Dunării” (pe vremea când se mai executau trageri de artilerie la Sfântu Gheorghe), inauguram o rubrică nouă „Aspiranții de azi – comandanții secolului XXI” (din păcate repede „îngropată” ceea ce ar trebui să ne dea de gândit). Mai puteați citi despre „Destinul zbuciumat al fostului iaht regal, *Luceafărul* a pierdut și *Libertatea* de flotabilitate, precum și bilanțul „1998. Anul cel mai bogat în „premiere” pentru Marina Militară a României”.

Acum 5 ani, numărul 97 (6) 2003. În primele pagini găsim un articol trist dar care reflecta realitatea „Sfârșit de capitol pentru vedetele torpiloare. Rânduri pe marginea unui siaj nescris”, un alt articol interesant – „Nu trageți în psihologi!” (care peste ani a devenit rubrică permanentă în revistă, „Psihologie navală”) după cum vorbeam despre „O nouă tehnică de relații cu presa. Jurnaliștii încorporați (embedded journalists)”. Nu lipseau articolele de istorie, navală și națională. (B.D.)

Mascotele navelor românești (I)

Comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

Dacă pe legendara Arcă construită de Noe, purtătoare de viață, salvare și speranță, au încăput mai multe perechi de animale menite să repopuleze Pământul după revărsarea uriașă de ape care l-a devastat timp de 150 de zile, se pare că superstiția salutară a animalelor de companie a dăinuit printre marinari până în zilele noastre. De altfel, se crede că o pisică la bordul unei nave aduce noroc.

De fapt, marinarii au fost cei care au importat și răspândit multe din rasele de animale întâlnite în ținuturile marilor descoperiri geografice. O legendă relatează faptul că exploratorul viking Leif Erikson (circa 970-1020), considerat adevăratul descoperitor al Americii, avea la bordul corabiei sale un uriaș câine negru, pe nume Oolum.

La finele secolului al XVIII-lea, navele americane îmbarcau dihori la bord pentru a scăpa de șoareci și șobolani. În amintirea rolului jucat de dihori, în anul 1986 Massachusetts Colonial Navy a adoptat dihorul drept mascotă oficială.

Ilegalistul Machi

Nici navele românești, militare sau comerciale, nu au făcut excepție. Astfel, din savuroasele „Schițe marine din lumea porturilor” publicate de Jean Bart (comandorul Eugeniu Botez) în 1928, aflăm pățania lui Machi, cățelul răsfățat al bordului. Sub titlul „Intrarea câinilor în Anglia este strict oprită” este relatat incidentul petrecut în ajunul Crăciunului, la intrarea unei nave comerciale românești în Liverpool, după ce scăpase teafără din furtuna înfruntată în Golful Bisciaa. Depistat de vama engleză, Machi a devenit subiectul unui adevărat conflict diplomatic și pretext pentru introducerea navei în carantină timp de șase zile. *„Mai pe toate vapoarele*

de mare trebuie să fie și câte o pisică. Noi avusesem un motănaș alb, care căzuse răpus într-o luptă cu șobolanii bătrâni, stănitorii întunecimilor hambarelor vaporului nostru. În loc de pisică, aveam un câine slut și zbârlit, care răspundea la numele de Machi. [...] Deși nu era trecut în «Rolul de echipaj», Machi își îndeplinea foarte conștiințios serviciul pe care și-l alesese singur. Făcea pe ajutorul gardianului de noapte, în tot timpul cât vaporul sta ancorat în port. Nimeni nu intra la bord și nici o barcă nu se apropia fără ca Machi să nu vestească, în limba lui, pe marinarii de gardă. [...] Deși nu era de soi, un câine pripășit, Machi era răsfățat și îngrijit cu dragostea pe care de obicei o au marinarii pentru cele câteva viețuitoare ce împart cu ei aceeași viață monotonă pe drumurile pustii ale mării”.

28 martie 1943. „Marina” într-o discuție încinsă cu membrii echipajului, la pupa distrugătorului Regele Ferdinand.

„Fauna” bricului Mircea

Tot de la Jean Bart („Șoimul”) aflăm că un alt căpitan de navă își adusese la bord un șoim, pe care îl cumpăraser de la un turc din Bender-Eraclia, cu care obișnuia să meargă adesea la vânat. La bord, șoimul era ținut captiv într-o colivie, unde a și murit de însingurare.

În „Din amintirile bordului”, același Jean Bart evocă fapțurile unor drăgălași companioni fără gri: „*Dulmuș, cățelul nimănui și al tuturor pe bord, era tovarășul fidel, veșnic la post, făcându-și datoria alături de timonierul de serviciu. Trăgea cu dinții la parâme în rând cu marinarii. Un motan alb, Marcu, crescuse de mic între pânzele lui «Mircea». Cunoștea ca un gabier întreaga arboradă, nu suferea de răul de mare și se juca balansându-se între frânghii ca într-un leagăn. Un pui de urs, care a fost dăruit regelui Suediei, se suia în vârful catargului îngrozit de bubuital tunurilor de câte ori făceam tirul în larg. Un cocoș turcesc, Osman, cumpărat din Trebizonda, umbla liber pe punte și trâmbița falnic anunțând răsăritul soarelui la orizontul mării”.*

Despre prietenii patrupezi sau înaripați ai marinarilor de pe bricul *Mircea* povestește și regretatul comandor Valentin Donici, în volumul postum „Mircea. Pasărea Phoenix a Marinei Române”: cățelușul Dălmuj, motanul Marcu, cocoșul Osman din Trebizonda, o bufniță, iar mai târziu, câinele lup Vela și motanul Vasile. Astfel, din amintirile fostului cadet Constantin Biberi aflăm: *„În ziua de 1 mai a anului 1888 «Mircea» se găsea la Galați și era gata să plece pe mare. Generalul Maican, comandantul Flotei, un om foarte milos din fire, după trecerea în revistă a navei i-a făcut recomandarea comandantului, căpitanul Eustațiu Sebastian, să-i debarce pe micuțul Dălmuj și pe cele două pisici, pentru a scuti animalele de răul de mare în cazul în care vremea schimbătoare de primăvară se*

„Mitzuko” scruteaza orizontul de pe țeava tunului distrugătorului Regele Ferdinand.

Câinele „Tux”.

„Jack”, unul din strajerii Danei 0 (1941-1942).

frumoasă, nu prea mare, cu o siluetă deosebit de fină și un mers elastic și elegant, care fără să vrei îți atrăgea atenția. Blana brună, cu păr scurt și reflexe roșietice, părea atunci pieptănată și periată, îi dădea un aer de domnișoară îngrijită și cochetă. Când era cald, nu-i plăcea un duș cu apă de mare. Locul de odihnă și-l alegea cu multă grijă, acesta fiind de obicei uscat și curat. Când se bricuia puntea navei cu nisip, Vela se urca pe teptele scării de la comandă și aștepta răbdătoare să fie terminată treaba. Nu era lacomă la mâncare, chiar dacă era vorba de o bucătică de carne sau un os succulent. Cu o grație aristocratică, apuca ușor cu dinții din mâna marinarilor hrana ce i se oferea, indiferent dacă era apetisantă sau un galete muiat în apă. Era înțeleghătoare și de o inteligență rar întâlnită la un câine. Când bricul se găsea legat la cheu,nu se mișca de lângă marinarul de veghe la schelă, avertizându-l cu un mârâit gutural ori de câte ori apărea cineva pe dană cu un miros diferit de al marinarilor. Pentru amuzament, marinarii o învățaseră să împingă alături de ei, cu lăbuțele, manelele cabestanului atunci când se vira ancora, muncă ce-i plăcea în mod deosebit. Când nava se pregătea de plecare sau acostare, Vela devenea foarte activă, alergând pe punte sau lătrând ușor. [...] Drept semn că nu era un câine oarecare, fără stăpân, și că el aparținea marinarilor de pe «Mircea», un marinar priceput îi confecționase o beretă șic, prevăzută cu un elastic pe dedesubt, care i-o ținea pe cap atunci când proprietara ciulea urechile. Vela a vizitat multe porturi străine, însoțind grupurile de marinari. Când nava ajungea în porturi și marinarii îi scoteau de la locul ei bereta pe care o peria, Vela dădea vădite semne de bucurie, întinzând capul să i-o așeze mai repede, știind căeste rost de permisie...”

Povestea motanului Vasile, botezat după numele bucătarului navei, este una la fel de hazlie: „Motanul devenise binecunoscut de către marinarii din port, deoarece putea fi întâlnit deseori pe cheu; apoi, Vasile n-avea coadă. Această „distincție” i-o datora lui Moș Antonio Rotta. Întâmplarea în care motanul și-a pierdut falnica-i podoabă n-a avut nimic senzațional. Vasile obișnuia să dea târcoale cabinei pilotului, o adevărată comoară de delicatessuri. Într-o zi sprijinea ușa cu coada, în speranțacă pilotul va cobori și nu-l va neglija nici pe el. Într-adevăr, Moș Antonio a venit, dar nu s-a oprit la sertarul cu brânzeturi și salamuri, ci a luat grăbit din cuier o haină de ploaie. Ceasul rău! Tocmai atunci coada motanului se oprise din legănatu-i grațios între ușă și șanțul cu armătură metalică al tocului acesteia. Într-o fracțiune de secundă,

blestemata ghilotină l-a însemnat pe Vasilică pentru toată viața. Rareori le-a fost dat marinarilor să vadă o asemenea prietenie între un câine și o pisică, așa cum a fost aceea dintre Vela și Vasile. De obicei, motanul își avea culcușul într-un colac de salvare [...], dar când era frig dormea numai în «brațele» cățelușei Vela. Deși nu era voinic, Vasile era totuși spaima șobolanilor care îndrăzneau să se «ambarce» pe bric. [...] La foarte multe din aceste bătălii nocturne, când rozătoarele îndrăzneau să urce pe punte, intra în acțiune și Ochioasa, care își îmbunătățea astfel meniul zilei.”

Ursulețul buclucaș

Cu ocazia escalei pe care crucișătorul *Elisabeta* a efectuat-o la Stocholm (1895), pe timpul voiajului executat împreună cu bricul *Mircea* pentru a participa la inaugurarea Canalului Kiel, marinarii români au executat exerciții în arboradă, în onoarea regelui Oscar al II-lea al Suediei. Aici a urcat și puilul de urs, cumpărat de colonelul Vasile Urseanu, comandantul superior al marșului celor două nave și comandantul direct al crucișătorului, de la Benderekli. Neastâmpăratul necuvântător a fost oferit în dar, la încheierea vizitei, regelui suedez. Iată povestea sa, redată de căpitan-comandorul Constantin Mănescu, secundul crucișătorului, în lucrarea „De la Galați la Kiel. Istorisirea pitorească a voiajului făcut de crucișătorul *Elisabeta* la inaugurarea canalului dintre Baltica și Marea Nordului”, publicată în 1904 la Tipo-Litografia „Moldova” din Galați: *„Pe când Marea Neagră, cu valurile ei turbate, ne aruncase la Benderekli pe coasta Anatoliei, dl. comandant cumpăraser un pui de urs dând 5 lei pe el; ursoiul era așa de mic încât nimeni nu credea că o să mai scape și nici nu scăpa dacă Florea, în bunătatea lui, nu se făcea dădaca dihaniei spurcate. El luase de la infirmerie un biberon de cauciuc, punea în el lapte și, ascuns în reduta de sub comandă, hrănea ursulețul cu o iubire cum rar se mai găsește pe la cucoanele de astăzi. Ursului îi mergea bine, toți credeau că trăiește numai cu ce îi dă doctorul, dar eu știu cum Florea se milogea pe la ordonațele ofițerilor ca să capete lapte, zahăr și pâine albă; ba mergea până acolo că cumpăra smochine din paralele lui și îndopa ursul. Hrănit și încălzit de oameni, puilul de urs scăpase de toate pericolele ce-l înconjurau pe bastiment; el crescuse bine, se juca pe covertă și începuse a-și da în petec, căci se repezea la picioarele oamenilor care îl necăjeau”.*

Foto: Ștefan Ciocan

Testamentul Regelui Ferdinand

Cpt.cdor. prof.univ.dr.**Ioan CRĂCIUN**
Course Director/Instructor
NATO School, Oberammergau, Germany

Pentru felul în care și-a dedicat viața țării sale Ferdinand, moștenitorul tronului României la trecerea în neființă a Regelui Carol I, a fost supranumit „Intregitorul” sau „Lealul” fiind recunoscut ca un mare Rege al României. În 1914, pe când avea 49 de ani Ferdinand a depus jurământul solemn ca suveran, promițând că va fi „un bun român” fapt ce avea să-l dovedească pe deplin în timpul celor 13 ani de domnie. În timpul vieții sale, Regele a văzut făurindu-se România Mare, a înfăptuit reforma agrară, împărțind pământ țăranilor și a promulgat Constituția liberală și democratică din 1923.

Anii primului Război Mondial s-au dovedit a fi pentru Rege și familia sa extrem de dificili. Cu tot entuziasmul românilor, situația de pe câmpul de luptă nu a fost favorabilă, o bună parte din teritoriul României fiind ocupat de către trupele Puterilor Centrale, iar Ferdinand și întregul guvern român s-au refugiat, în noiembrie 1916, la Iași. Deși a fost perioadă extrem de grea, o perioadă în care toate planurile păreau să se năruie, Ferdinand nu și-a pierdut speranța și a făcut ca glorioasa armată română să-și regăsească virtuțile ostășești ale neamului ei și în cele din urmă să biruie.

Astfel, în cursul anului 1918, anul de naștere al României Mari, Ferdinand s-a întors triumfal la București, în fruntea armatei sale eroice, trecând pe sub Arcul de Triumf fiind întâmpinat cu entuziasm de către întreaga populație. Emoția acelor clipe va rămâne veșnic în amintirea poporului român, iar pentru armata noastră un moment de referință al devenirii ei istorice. De altfel, în testamentul său Ferdinand avea să scrie că rezeamat pe virtuțile ostășești ale neamului „am putut desăvârși opera națională și am aflat în clipele celor mai hotărâtoare împrejurări credința neclintită și eroismul nețărmurit al oștirii de care mă simt legat din adâncul sufletului”. Și nici nu avea să bânuiască Regele Ferdinand cât de adâncă era această legătură și cum avea ea să

se cimenteze în vremurile ce au urmat. Armata i-a rămas recunoscătoare și l-a păstrat mereu în suflet cinstindu-i numele cu faptele de vitejie din cel de-al doilea Război Mondial, cu dărzania și încrâncenarea din perioada comunistă și cu curajul și demnitatea faptelor din prezent. Dar mai mult decât oricine marinarii i-au păstrat vie amintirea și i-au dus mai departe spiritul pentru că Ferdinand a fost unul dintre cei mai vajnici susținători ai aceluși ambițios program naval gândit încă de la sfârșitul sec.al XIX-lea dar niciodată dus la îndeplinire în totalitate din lipsa resurselor necesare. În memoria Regelui primele două nave de luptă din clasa distrugătoarelor achiziționate de Marina Regală Română în primii doi ani după trecerea acestuia în neființă au fost botezate cu numele său, *Regele Ferdinand* respectiv al soției sale *Regina Maria*. Astfel, una din navele de luptă amiral pentru Marina Regală a României cu un deplasament de 1850 de tone, echipată cu o instalație artileristică de 120 mm și una antiaeriană și 6 tuburi lanstorpile lua numele întregitorului de neam și făcea ca spiritul Ferdinand să meargă mai departe. Acest lucru avea să fie pe deplin dovedit în anii de restriște ai celui de-al doilea Război Mondial atunci când *Ferdinand* s-a acoperit de glorie făcând de toate: a vânat submarine, a protejat convoaie, a respins atacurile avioanelor, a participat la căutarea supraviețuitorilor navelor scufundate, efectuând chiar și transporturi în sprijinul frontului. Deși a constituit una din principalele ținte ale raidurilor aeriene inamice, lovit de bombe și proiectile, *Ferdinand* și-a dus totuși misiunea până la capăt. „Operațiunea 60.000”, desfășurată de Marina Regală Română în aprilie 1944 nu ar fi reușit fără eroismul celor de la bordul distrugătorului *Regele Ferdinand*. Evacuarea a mai bine de 60.000 de militari români și germani din Peninsula Crimeea sub tirul continuu al sovieticilor a fost consemnată drept una dintre cele mai curajoase fapte de arme din istoria marinei. Tocmai de aceea *Ferdinand* alături de *Maria*, cu care a împărțit succesele din anii războiului au fost încorporate în flota sovietică după încheierea acestuia. *Ferdinand* a fost redenumit *Likhoi* dar

nu și-a pierdut identitatea și nici spiritul călît în luptă. Chiar dacă în 1960 nava este scoasă din serviciu, după ce revenise în flota românească în anul 1953, spiritul Ferdinand n-a murit. În anii de restriște ai comunismului el a fost mereu treaz în conștiința marinarilor români, iar reactivarea lui în ianuarie 2003 a venit ca o consecință firească a acestui fapt.

Ferdinand a revenit printre noi „încoronat” într-un proiect Type 22 și pregătit pentru o nouă perioadă de glorie. Pentru mulți noul *Ferdinand* părea să coincidă cu descrierea făcută regelui în persoană, de către Nicolae Iorga, înainte de încoronare „era pentru cei mai mulți un necunoscut și un neținut în seamă, pentru câțiva o taină, aproape pentru nimeni o certitudine”. Dar în cei câțiva ani care au trecut de la „noua sa încoronare”, *Ferdinand* a devenit nava etalon a Forțelor Navale. E destul să citești presa nu doar cea militară pentru a te convinge de drumul pe care această navă l-a parcurs de când a intrat în serviciul țării noastre și până la operaționalizarea ei după standardele NATO. Am citit și eu cu sufletul la gură despre toate succesele recente ale Regelui Ferdinand datorate participării la exercițiul aliat NOBLE MIDAS 08 și îndeplinirii celui de-al treilea stagiu în cadrul operației NATO ACTIVE ENDEAVOUR”. Am trăit alături de „Rege” toate momentele esențiale transmise de echipajul său prin corespondențe regulate de la bord și am povestit tuturor colegilor mei de la Școala NATO despre aceste lucruri. Și am primit felicitări, felicitări pe care eu personal nu le merit dar pe care iată, prin intermediul acestui articol doresc să le transmit celor cărora li se cuvin, *Regelui Ferdinand* și bravului său echipaj. Pentru că mi-a dat posibilitatea să-i înțeleg spiritul, pentru că m-a făcut să mă simt mîndru că sunt român și pentru că a redeșteptat în glorioasa noastră marină străbunile virtuți ostășești ale neamului românesc așa cum a lăsat prin testament marele Rege Ferdinand. ■

Chiar de ziua instituției, pe 17 noiembrie, la Biblioteca Universitară „Eugeniu Botez” a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a avut loc lansarea cărții „Navigație radar și radar plotting. Îndrumar de laborator”, al cărei autor este locotenent-comandorul Neculai Tătaru. Lucrarea a apărut sub sigla Editurii Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și este un instrument de lucru util mai ales că precedentă apariție editorială în domeniu are o vechime de aproape 30 de ani. Cartea se adresează în special studenților de la secția navigație din cadrul Facultăților de Marină Militară și Marină Civilă, absolvenților care susțin examenul de brevet și ofițerilor din marina civilă care o dată la cinci ani susțin un examen de verificare a cunoștințelor în domeniul ARPA. Din păcate tirajul este unul minuscul chiar și în condițiile pieței de carte din România astfel încât cei interesați de carte vor trebui fie să ajungă la biblioteca instituției fie să apeleze la autor pentru a putea intra în posesia unui exemplar în format electronic. Adresa de e-mail la care poate fi contactat autorul este tataruneculai@yahoo.com. (B.D.)

EVENIMENT ȘTIINȚIFIC

Sfintele sărbători ale Nașterii Domnului și Anului Nou oferă Grupului Mass-Media al Forțelor Navale plăcutul prilej de a vă adresa dumneavoastră, celor legați de mare și marină, colaboratorilor noștri fideli, cititorilor revistei „Marina Română”, ascultătorilor și telespectatorilor emisiunilor „Scutul Dobrogei”, precum și celor care vă sunt dragi, multă sănătate, fericire și împlinirea tuturor aspirațiilor. Vă dorim un an 2009 plin de noroc și bucurii, satisfacții și împliniri în activitatea profesională și în viața de familie.

SEMNAL EDITORIAL

Pe data de 24 octombrie a.c., în Aula Magna a Academiei Tehnice Militare, căpitan-comandorul Octavian Tărăbuță a susținut public teza de doctorat cu titlul „Contribuții privind sinteza unui robot subacvatic telecomandat destinat înlăturării pericolelor de navigație imerse”. Autorul, actualmente profesor militar la catedra Electrotehnică, Comunicații și Armament Naval din cadrul Facultății de Marină Militară a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, a elaborat lucrarea sub conducerea științifică a contraamiralului (r) prof. dr. ing. Dan-Ioan Ionescu. Teza sa de doctorat abordează un domeniu de noutate, cu aplicabilitate conceptuală, dar și practică, în procesul de modernizare al navelor destinate luptei împotriva minelor. Concluziile teoretice au fost verificate și validate experimental cu ajutorul unui prototip funcțional, realizat cu mijloacele logistice ale Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Grupul Mass-Media al Forțelor Navale salută încununarea cercetărilor îndelungate ale căpitan-comandorului Octavian Tărăbuță în domeniul armelor sub apă și îi urează noi succese în munca de dascăl și cercetător în Academia Navală. (B.D.)

LA
MULTI
'ANI!

PORTURI LA MAREA NEAGRĂ (II)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) Port în construcție la nord de Constanța – A spăla...în finală! 2) Cheu în dreapta! – Salcie – Paletă montată pe o roată, care, lovind apa, produce propulsia navei. 3) Sloi neîrminat! – Ține direcția navei. 4) Seară în sfârșit! – Vechi corăbier. 5) Trimis în misiune – Intrate în risc! 6) Din cămin! – Comod în fond! 7) Crustacee – Oraș în Iemen. 8) Port la sud de Constanța. 9) Scâncet în bulboană! – Diminutiv de la Ivan – Topi în mijloc! 10) Pești ca nisetrii, care își depun icrele la gurile Dunării – Mic port în sud-estul Bulgariei. 11) Port la Dunăre – Insulă coraligenă.

Vertical: 1) Alt port în sud-estul Bulgariei – Un moș încurcat! 2) Sală mare – Stațiune marină la nord de Constanța. 3) Luat de apă – Preial! 4) Animale blânde – În rană! – A renaște. 5) Pânza din port – Aroma din brizant! – Galion în stânga! 6) Acont – Intră în portul românesc, iarna. 7) Râu în Europa Centrală (Austria, Ungaria) – Micuța Ofelia din...Caliacra! 8) Port la nord de Tulcea, în Ucraina – Coroană la vechii perși. 9) Toponimul Baia, la cronicarul Grigore Ureche – Siglă pentru „Organizația pentru Alimentație și Agricultură” – În cetel! 10) Curg pe obraji – În covor! 11) Cai de mare – Alt port în sud-estul Bulgariei.

Dicționar: OSM, BAE, TAIZ, RAAB.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, PORTURI LA MAREA NEAGRĂ (1):

Orizontal: 1) SEVASTOPOL. 2) ODESSA – AGIE. 3) CENT – RAURAT. 4) ICU – UMBRARE. 5) ASIDUU – D – R. 6) AR – AER – TAIN. 7) T – CL – IRA – VI. 8) AGATA – ACRIT. 9) VAMA VACHE – A. 10) ITI – AV – ENOT. 11) CONSTANTA – E.

Vertical: 1) SOCI – ATAVIC. 2) EDECAR – GATO. 3) VENUS – CAMIN. 4) AST – IALTA – S. 5) SS – UDE – AVAT. 6) TARMURI – EVA. 7) O – ABU – RAC – N. 8) PAUR – TACHET. 9) OGRADA – RENA. 10) LIAR – IVI – O. 11) ETERNITATE.

Ochiul Flotei

▲ **26 noiembrie 2008, Portul militar Constanța.**
Sosirea contraamiralului Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, la ceremonialul de sosire al fregatei *Regele Ferdinand* de la operația ACTIVE ENDEAVOUR.

Foto: Ștefan CIOCAN

November 26, 2008, the Military Port of Constanța
The arrival of Rear Admiral (UH) Dorin Dănilă, chief of Naval Forces Staff, at the festivities for the return of *Regele Ferdinand* Frigate from the ACTIVE ENDEAVOUR mission.

◀ **11 noiembrie 2008, Portul militar Brăila.**
La postul de luptă gata de plecare într-o nouă misiune de antrenament pe fluviu a Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie.

Foto: Ștefan CIOCAN

November 11, 2008, the Military Port of Brăila.
At the fighting post, Heavy-Artillery WarShips Division 67 is ready to go on a new training mission on the Danube River.

▲ **28 noiembrie 2008, Arcul de Triumf, București.**

Pregătirile pentru repetiția generală a paradei de 1 Decembrie sunt în plină desfășurare.

Foto: Ion BURGHISAN

November 28, 2008, The Triumphal Arch, Bucharest
The preparations for the general rehearsal of the December 1 parade are in full swing.

▶ **3 noiembrie 2008, Kosovo**
A venit iarna în Kosovo! Membrii detașamentului ROFND XVII în timpul unei misiuni de patrulare în zona de responsabilitate.

Foto: Claudiu VIȘAN

November 23, 2008, Kosovo.
Winter has come in Kosovo! The members of the ROFND XVII group during a patrolling mission in the area of responsibility.

▶ **6 noiembrie 2008, Tuzla, Marea Neagră.**
Instantaneu surprins din elicopterul IAR 330 Puma Naval în timpul antrenamentelor de salturi libere ale scafandrilor EOD. De la stanga la dreapta: Mm III George Simionov, Mm IV Florin Anghel, Mm IV Bogdan Tureac și Mm II Pavel Siriteanu.

Foto: Mihai EGOROV

November 6, 2008, Tuzla, The Black Sea.
Snapshot took from the IAR 330 Puma Naval Helicopter during the free fall jumps training of the EOD divers. From left to right: Petty Officer First Class George Simionov, Petty Office Second Class Florin Anghel, Petty Office Second Class Bogdan Tureac and Chief Petty Officer Pavel Siriteanu.

